

Isus Krist je uskrsnuo! Ljubav je pobijedila mržnju, život je pobijedio smrt, svjetlo je razbilo tamu! Iz ljubavi prema nama, Isus Krist lišio se božanske slave, oplijenio samog sebe, preuzeo lik sluge i ponizio se sve do smrti, smrti na križu. Zbog toga ga je Bog uzvisio i učinio ga Gospodarom svega stvorenog. Isus je Gospodin!

Svojom smrću i uskrsnućem, Isus pokazuje svima put života i sreće: taj put je poniznost, koja uključuje poniženje. To je put koji vodi do slave. Samo onaj koji se ponizi razumije Isusovo proslavljenje i može ga slijediti na njegovu putu. Svijet nam predlaže da se nametnemo po svaku cijenu, da se natječemo, nadjačamo...

Ali kršćani, milošću Krista, umrlog i uskrslog, klice su drugog čovječanstva, u kojem nastojimo živjeti tako da jedni drugima služimo, da ne budemo bahati, već spremni pomoći i poštovati druge.

To nije slabost, već prava snaga!

Tko nosi u sebi Božju snagu, njegovu ljubav i njegovu pravdu, ne treba se služiti nasiljem, već govori i djeluje snagom istine, ljepote ljubavi.

Poruka pape Franje Urbi et orbi, Uskrs 2015.

Sretan i blagoslovljen Uskrs
te obilje radosti darovane od Krista Uskrslog
od srca vam žele uredništvo i uprava
Informativne katoličke agencije - Zagreb

Domovinske vijesti

Križni put Zadarske nadbiskupije središtem Zadra

Zadar, 2.4.2017. (IKA) - Križni put Zadarske nadbiskupije treću godinu u nizu održan središtem grada na poluotoku zadarskom rivom, u nedjelju 2. travnja predvodio je zadarski nadbiskup Želimir Puljić. Okupio je brojni puk svih uzrasta iz grada Zadra i okolice a počeo je u crkvi Sv. Dimitrija. Prema odluci nadbiskupa Puljića da se u Zadarskoj nadbiskupiji do kraja korizmenog vremena na osobit način moli za potrebe ranjene Crkve i hrvatskog naroda u BiH, glavna molitvena nakana, uz osobne svakog sudionika, bila je solidarnost s Crkvom u BiH. Mladi grada Zadra i studenti na zaustavnim postajama čitali su razmatranja Križnog puta koji je uz Tjedan solidarnosti i zajedništva s Crkvom i ljudima u BiH napisao vlč. Josip Filipović. Dvosatna pobožnost na čijem početku povorke su bili križ, ferali i svećenici, nakon prolaza lokacijama Morske orgulje i Pozdrav suncu, završila je u crkvi Sv. Franje. Tijekom križnog puta molila se krunica i pjevali pučki korizmeni napjevi.

Križni put vodi nas na početke 13. st., do vremena kad je i sv. Franjo živio, a osobito je štovao Isusove rane i imao stigme, rekao je mons. Puljić u nagovoru u crkvi Sv. Frane, istaknuvši da Isusova muka s križem na Golgoti zbunjuje ljudska srca, uznemiruje osjećaje i savjesti ljudi. „Osobito nas potresu Isusove riječi s križa: 'Bože moj, zašto si me ostavio'? Sin plače i zove svog Oca, a nebo šuti. Misterij i tajna koja će nam ostati zauvijek neobjašnjena" naglasio je mons. Puljić, podsjećajući nasuprot tome na riječi ljubavi koje je Bog otac izricao za svog sina na krštenju u Jordanu, kad se čuo glas, 'Ovo je Sin moj ljubljani. Njega slušajte'. Na gori Taboru prilikom preobraženja rekao je 'Ovo je Sin moj u kojemu mi je sva milina'.

„A na Veliki petak, dok se njegov Sin previja u bolovima, vapi i moli, nebo šuti. Što se to dogodilo na Kalvariji", upitao je mons. Puljić, istaknuvši da se u tom trenutku dogodilo „ono što se događa u prirodi kad oblaci zasjene sunce i oduzmu njegovu svjetlost i toplinu. To ne znači da je sunce prestalo biti sunce. Premda su ga oblaci zasjenili, ono ostaje na nebu, s istim svojstvima svjetla i topline. Slično se moglo zbiti i u tom užasnom trenutku, kad je Isus uzeo na sebe grijeh svijeta, koji su poput tmastih oblaka sakrili Očevo lice. Spasitelj je tada, preuzimajući naše grijeha na svoja ramena, za svakog od nas pretrpio muku i napuštenost. Trpeći na križu napuštenost i samoću, on je izvršio čin najveće zadovoljštine za sve ljude", rekao je nadbiskup, navodeći tko su sve ljudi za čije je grijeha Isus umro: oni koji su Boga upoznali, ali žive kao da za njega nikad nisu čuli; oni kojima je srce kao kamenito tlo, na kojemu, kad sjeme Božje riječi padne, brzo sahne i ugiba; oni kojima je srce slično trnju, pa Božju ljubav uguše brigama ovog svijeta; koji su jednom vjerovali, pa vjeru izgubili. „Isus je trpio i ispaštao i za ljude koji su poricali Božju prisutnost jer su tako 'drugovi propisali', patio je i za kršćane koji su prestali vjerovati u Boga jer ih je pogodila neka životna nesreća, pa zbog toga brundaju i Bogu prigovaraju. U njegovim bolima na križu uključeni su toliki sumnjivci koji sve problematiziraju pitanjem zašto: Otkud zlo u svijetu, Zašto Bog ne uslišava moje molitve, Zašto mi je uzeo majku, oca, brata, Zašto? Na takve i slične upite odgovorio je Bogočovjek Isus na križu svojim 'Bože moj, zašto si me ostavio'. On je ispaštao zbog takvih i sličnih pitanja te izvršio čin najveće zadovoljštine", istaknuo je mons. Puljić. Ohrabrio je vjernike da kad mole Križni put, imaju u vidu da

ih Isus prati. Križni put nam pomaže jasnije shvatiti Kristovu i našu bol, napuštenost i patnju. „Isus je svojom patnjom i smrću zadovoljio za sve i nije se odrekao grešnog čovječanstva, ni u trenutku kad je Otac nebeski sakrio svoje lice. Kako se nije htio odreći svog Oca, grešno mu je čovječanstvo okrenulo leđa. Zbog toga je ostao visiti na križu, razapet između neba i zemlje. No, on je upravo tada svojom patnjom, krvlju i suzama doveo nebo i zemlju u sveto zajedništvo. Od tog svetog trenutka smrti Bogočovjeka, ne može se govoriti kako je Bog daleko od ljudi, kako ne poznaje napuštenost srca koja trpe i pate", rekao je mons. Puljić. Potaknuo je na molitvu za ranjene obitelji u Hrvatskoj, Bosni i Hercegovini i svijetu, da svima koji pate zbog odvojenosti od obitelji, Gospodin udijeli pomoć i utjehu; za progonjene i zatvorene diljem svijeta, osobito za haaške uznike Hrvate koji godinama čekaju pravedan pravorijek; da im po zagovoru Marije i bl. Alojzija Stepinca Bog udijeli mir, strpljenje i pravdu.

Nadbiskup je molitvu uputio i za Anđelu Piplović, teško bolesnu 20-godišnjakinju iz Zadra, koja 5. travnja ide na liječenje u Maastricht i za njene roditelje, da „ih prati naše sućutno srce i Božja milost i pomoć". Ona je svojim trpljenjem solidarizirala puk te je za obitelj organizirana pomoć iz cijele nadbiskupije i šire. „I mi smo više puta na rastanku od rodbine i prijatelja, poput Isusa plakali nad njihovim grobovima. Rado ih se sjećamo i uključujemo u otajstvo Kristove muke i smrti i preporučujemo Gospodinu da ih obdari vječnim životom. Zahvalni za veliku milost koju smo primili po zaslugama muke i smrti Gospodina našega Isusa Krista dok ga pratimo na njegovom križnom putu, molimo da neizmjerana vrijednost Kristove muke bude zalogom našeg vječnog spasenja u nebu, a u ovoj suznoj dolini naša utjeha i snaga", zaključio je nadbiskup Puljić.

Kastav: Potpisan sporazum o zamjeni zemljišta za izgradnju novog groblja i crkve

Kastav, 4.4.2017. (IKA) - Sporazum o zamjeni zemljišta između Grada Kastva i Riječke nadbiskupije, odnosno župe sv. Jelene Križarice, potpisan je u utorak 4. travnja u Vijećnici Grada Kastva. Riječka nadbiskupija sporazumom je Gradu Kastvu za gradnju novog groblja ustupila ukupno 33.651 četvornih metara. Na lokaciji budućega groblja, na istočnome dijelu Kastva od Šporove jame prema Halubjanu, Riječka nadbiskupija zadržala je četiri tisuće četvornih metara zemljišta za gradnju crkvice, a Grad Kastav je Riječkoj nadbiskupiji u Rešetarima prepustio građevinsko zemljište površine 8626 četvornih metara, pogodno za gradnju crkve. Gradonačelnik Kastva Ivica Lukanović kazao je kako je vrijednost zamijenjenog zemljišta 4,378.325 kuna te da iznos odgovara Gradu Kastvu zbog čega je zahvalio supotpisnicima sporazuma, riječkom nadbiskupu Ivanu Devčiću i kastavskom župniku Franji Jurčeviću. Nadbiskup je izrazio radost da se tim sporazumom uspjelo riješiti pitanje gradskog groblja, ali i budućeg sakralnog objekta na Rešetarima. Na kraju je zahvalio gradonačelniku i župniku na suradnji te čestitao Gradu na budućim projektima izgradnje groblja i uređenju prostora oko Crekvine. Župnik Jurčević istaknuo je kako je potpisivanje sporazuma nastavak dobre suradnje župe i Grada, odnosno župnika i gradonačelnika koji su uvijek u službi povjerenog mu naroda. Na kraju je sve pozvao na proslavu svoje zlatne mise koja će biti 1. srpnja.

Biskup Škvorčević primio salezijanskog provincijala

Razgovarali su o djelovanju Provincije u župi Badljeвина, o radu katoličkih škola, problemima s kojima se pritom susreću redovničke zajednice te o mogućnostima razvijanja don Boscove odgojne karizme putem osnivanja novih škola na prostorima salezijanske prisutnosti

Požega, 4.4.2017. (IKA) – Požeški biskup Antun Škvorčević primio je provincijala Hrvatske salezijanske provincije don Peju Orkića 4. travnja u Biskupskom domu u Požegi. Razgovarali su o djelovanju Provincije u župi Badljeвина i mogućnostima da u situaciji smanjena broja redovničke braće i dalje popunjavaju navedenu župu. Biskup je provincijala podsjetio na salezijansku snažnu prisutnost u zapadnoj Slavoniji tijekom II. svjetskog rata po djelovanju u dvorcu Dioš nedaleko Daruvara. To zdanje je nakon rata bilo nacionalizirano te je tom prigodom nadbiskup Alojzije Stepinac osnovao nekoliko novih župa u zapadnoj Slavoniji kako bi u njih smjestio salezijansku braću i na neki način ih spasio. Izrazio je mišljenje kako bi za dvorac koji je vraćen salezijancima u posjed trebalo tražiti neki pastoralni sadržaj te u demokratskim okolnostima obnoviti djelatnost u tom najvećem katoličkom zdanju u zapadnoj Slavoniji pa i na taj način iskazati zahvalnost za Stepinčeva dobročinstva prema njihovoj zajednici.

Razgovarali su i o radu katoličkih škola, problemima s kojima se pritom susreću redovničke zajednice te o mogućnostima razvijanja don Boscove odgojne karizme putem osnivanja novih škola na prostorima salezijanske prisutnosti.

Nuncij D'Errico posjetio muftiju Hasanovića

Zagreb, 4.4.2017. (IKA) - Apostolski nuncij u Republici Hrvatskoj Alessandro D'Errico posjetio je 4. travnja u Zagrebu muftiju dr. Aziza Hasanovića. Muftija Hasanović i nadbiskup D'Errico razgovarali su o aktivnostima u proteklo vrijeme, posebice o projektu podizanja svijesti o potrebi reguliranja prava manjinskih vjerskih zajednica, kako u Europi, tako i u svijetu.

Muftija je izvijestio nuncija o nedavnim aktivnostima i posjetu zemljama s muslimanskom većinom, gdje je, između ostalog, razgovarao i o mogućnostima jačanja dijaloga s ciljem pronalaska najboljeg rješenja za sve.

Nuncij D'Errico podržao je muftiju u aktivnostima s ciljem promicanja univerzalnih vrijednosti, objavljeno je na mrežnim stranicama Islamske zajednice u Hrvatskoj.

Otvorena izložba „Kip Biblije – tijelo jezika sa sviju kontinenata“

Biblija je pismo Boga čovjeku i poruka Boga čovjeku koje vrijedi sačuvati u svom pamćenju, poručio biskup Štambuk na otvorenju privatne kolekcije Biblija književnika Siniše Vukovića u splitskoj Gradskoj knjižnici Marko Marulić

Split, 4.4.2017. (IKA) – Izložba „Kip Biblije – tijelo jezika sa sviju kontinenata“ koju je priredio književnik Siniša Vuković otvorena je u ponedjeljak 4. travnja u Gradskoj knjižnici Marko Marulić u Splitu u sklopu manifestacije Dani kršćanske kulture koju priređuje nakladna kuća Verbum. Riječ je o izložbi koja sadrži privatnu kolekciju Biblije s pedesetak različitih jezika i pisama toga bračkoga pjesnika, esejiste, leksikografa te književnoga i glazbenoga kritičara. Izložbu je u nazočnosti brojnih posjetitelja otvorio hvarski biskup Slobodan Štambuk koji je napisao i predgovor za katalog te izložbe naslovljen „Govori: majka Biblija“. „Bila sam veoma vesela i veoma ponosna majka jer

su mnogi, baš mnogi pismotvorci, mnogi književnici, kipari i slikari, u razgovoru sa mnom začeli i ostvarili svoja odlična djela. Teško mi bijaše svjedočiti skromnost uz tolike moje poštivatelje. Dakako, svjedokinja sam urota koje su se podigle protiv mene i svih onih koji su moje riječi zborili. Morala sam u progonstvo s progonjenim narodom mojim. Sakrih se u pećine Kumrana, svijena u ćupove za neka kasnija vremena, sve do 1947. Drago mi je znati da je jedan mladi Hrvat, iz Selaca na otoku Braču, Siniša imenom i Vuković prezimenom prikupio mene s toliko krajeva i jezika da me pokaže i poštovanje mi iskaže“, istaknuo je biskup Štambuk u uvodniku kataloga.

Otvorajući izložbu poručio je kako se svjetska književnost ne može studirati ni razumjeti bez prethodnoga poznavanja Svetoga pisma. „U Bibliji postoji povijest, viđenje budućega i pouka kojoj ne treba ništa niti dodati niti oduzeti. Biblija nosi poruku koja vrijedi za sve ljude. Božja poruka je vrijedna pažnje, a čovjek pristupajući Božjoj poruci ne ostaje siromah nego se obogaćuje“, istaknuo je, uz ostao, hvarski biskup. Ustvrdio je, pritom, kako je Biblija „pismo Boga čovjeku i poruka Boga čovjeku koje vrijedi sačuvati u svom pamćenju“. Poručio je kako je Biblija temelj ljudske inspiracije, knjiga kad knjigama koju je potrebno često čitati i nad njom se nadahnjivati. Osvrnuvši se na prikupljena izdanja Biblije izložena u splitskoj Gradskoj knjižnici mons. Štambuk primijetio je kako je sakupljena građa vrijedna i plemenita. „Ono što ih povezuje je vrijednost koja je originalna. Kad Bog nešto napiše i zapečati to ima trajnu vrijednost do u vječnost“, zaključio je hvarski biskup.

Siniša Vuković istaknuo je da izložba predstavlja njegovu privatnu zbirku nakon 20 godina prikupljanja Svetoga pisma na različitim jezicima. Podsjetio je da je kao hodočasnik sa selačkim zborom Krista Kralja u Rimu 1997. godine kupio Bibliju na hebrejskomu jeziku, te je od tada do danas njegova kolekcija dospjela do 73 Biblije na pedesetak različitih jezika. Među najstarijom Biblijom u Vukovićevoj kolekciji je ona tiskana na njemačkomu jeziku iz 1813. godine, a zatim Biblija na francuskomu jeziku iz 1820. godine. Prikazao je okupljenoj publici neka izdanja Biblije, među kojima i desetak hrvatskih izdanja. Tako je uputio na izdanje Biblije u prijevodu Matije Petra Katančića iz 1831. godine, zatim na prijevod Ivana Matije Škarića iz 1858. godine te na onaj vrhbosanskoga nadbiskupa Ivana Evandelistu Šarića iz 1941. godine. Odrastavši u kršćanskome duhu i odgoju prema Bibliji Vuković je oduvijek imao poseban odnos, tako da je neke dijelove čak preveo i na svoju selačku (bračku) čakavštinu. „Pa kad brojne knjige – počam od Knjige Postanka, Knjige Izlaska i ostalih njedara Petoknjžja, preko Psalama, Evandelja i Poslanica – čine jednu i jedincatu 'knjigu nad knjigama', Bibliju, neka se onda svi ovi jezici i sva pisma izložena na ovoj izložbi amalgamiraju i sliju u jedno, srastu i uvežu u jedno tijelo i jedan duh: u Kip Biblije“, istaknuo je Vuković, poručivši, pritom, kako je njegov katekizam – ekumenizam. Zato su otvorenju njegove izložbe nazočili predstavnik islamske vjerske zajednice u Splitu imam Vahid Hadžić, zatim Srpske pravoslavne Crkve u Splitu protojereji Slavoljub Knežević i Milorad Đurđević, a pozvani su i predstavnici splitske židovske vjerske općine. Zahvalu je na kraju uputio organizatoru nakladnoj kući Verbum, Hrvatskomu biblijskom društvu i izdavačkoj kući Kršćanska sadašnjost. U ozračju korizmenoga vremena sa završetkom Muke po Mateju nastupio je Nikica Jurun – Kajzer, izvevši ga prema drevnome napjevu iz bračkih Selaca.

Susret nadbiskupa Hranića s djelatnicima u stranačkom i političkom životu

Dr. Dražen Živić održao predavanje „Demografska depopulacija/izumiranje Slavonije - činjenice i (moguća) rješenja“

Đakovo, 4.4.2017. (IKA/TU) – Mogućnosti rješavanja problema depopulacije na području Osječko-baranjske, Vukovarsko-srijemske i Brodsko-posavske županije tema je koja je u utorak 4. travnja u prostorijama KBF-a u Đakovu okupila djelatnike u stranačkom i političkom životu s područja Đakovačko-osječke nadbiskupije, na njihovu 21. susretu. Nazočne je pozdravio i susret moderirao prof. dr. Vladimir Dugalić, voditelj Ureda za promicanje socijalnog nauka Crkve i društvena pitanja Đakovačko-osječke nadbiskupije, a pozdravnu riječ nazočnima je uputio đakovačko-osječki nadbiskup Đuro Hranić.

„Čitavu Hrvatsku danas zabrinjava činjenica ubrzanog pada stope nataliteta jer to ne utječe samo na ubrzano starenje stanovništva, nego se odražava i na gospodarske mogućnosti rasta, a utječe dalekosežno i na sustav socijalnog i mirovinskog osiguranja. Demografi i Crkva na to upozoravaju već godinama, no njihov se glas nije uzimao ozbiljno. Slavonija je poznata po bijeloj kugi već desetljećima. No, poslije II. svjetskoga rata u Slavoniji smo godinama imali trajan priljev stanovništva iz drugih dijelova Hrvatske, a osobito iz Bosanske Posavine, što je ublažavalo demografsku sliku Slavonije. Danas više na to ne možemo računati“, rekao je nadbiskup Hranić, dodavši kako su se ovih godina poklopila dva veoma nepovoljna čimbenika: više umrlih nego rođenih te emigracija mladih, zbog čega su svi postali svjesni biološke ugroženosti čitavog naroda.

„No, ono najgore tek slijedi. Mi već jesmo staračka nacija, a za koju godinu ćemo ostati starci s veoma malim brojem mladih ljudi koji neće moći voditi brigu niti osigurati mirovine za toliko starih ljudi. Emigracija nam neće dolaziti s europskog zapada, pa čak niti s europskog Istoka. A zemlja i država su uvijek u rukama onih čije je stanovništvo. No, ljudi ne rađaju djecu da bi spasili narod, nego zato što ljube život. Djeca su živi odraz bračne ljubavi, trajni znak jedinstva supružnika te živa i nerazrješiva sinteza njihove ljubavi“, rekao je nadbiskup.

„Sve razine odgovornih u državi, a među njima ste i vi na lokalnoj razini, pozvane su što hitnije činiti pritisak i tražiti donošenje strategije sustavne pronatalitetne politike na državnoj razini jer o tome ovisi budućnost samog društva i našeg dijela domovine. No, prije svega svi smo pozvani promicati kulturu života koja ističe da je dijete najizvršniji Božji dar roditeljima, koji pridonosi dobru njih samih. Danas smo ovdje da bismo još zauzetije moralno, politički i materijalno pritekli u pomoć bračnim parovima i obiteljima te da kao Crkva snažno podržimo njihovu otvorenost daru života“, rekao je nadbiskup okupljenim političarima.

Demografska depopulacija/izumiranje Slavonije - činjenice i (moguća) rješenja tema je o kojoj je potom govorio dr. Dražen Živić, voditelj i znanstveni savjetnik u Institutu društvenih znanosti "Ivo Pilar" – Područni centar Vukovar. „Trendovi koje primjećujemo unatrag 15 do 20 godina sugeriraju opći zaključak kako se demografska situacija u Slavoniji ruši tolikom brzinom da je već s današnjeg stajališta upitno hoće li se i na koji način moći ne popraviti, nego hoće li se uopće moći usporiti ili ublažiti ovi negativni demografski trendovi“, upozorio je dr. Živić te istaknuo kako su tri spomenute županije između dva posljednja popisa stanovništva izgubile tridesetak tisuća ljudi. Također, sve tri županije unatrag pet do šest godina bilježe kontinuirani trend porasta broja iseljenih, a sve to dovelo je do starenja stanovništva, pa je već danas na tom prostoru

broj stanovnika starijih od 65 godina veći od broja mladih od 14 godina. Ovo dovodi i do poremećaja u budućem formiranju radne snage. Ono što slijedi je daljnja depopulacija: s današnjih 640.000 stanovnika, te će županije prema projekciji do 2030. godine imati manje od 600.000 stanovnika; broj osoba starijih od 65 godina bit će gotovo dvostruko veći od broja dječje populacije do 14 godina. To su, zaključio je dr. Živić, uz druge moguće demografske procese, najvažniji indikatori koji sugeriraju kako će taj prostor nastaviti gubiti stanovništvo.

Dr. Živić podsjetio je da je Hrvatska pokušala dati dva odgovora na demografske izazove: Nacionalni program demografskog razvitka Hrvatske (1996.) te Nacionalnu populacijsku politiku (2006.) no niti jedno rješenje nije se pokazalo dobro jer nije niti provedeno. Istaknuo je kako se stvari na razini ideje i organizacije konačno pomiču, ali i istaknuo kako, kao i svi demografi u Hrvatskoj, misli da je krajnje nesretno povezivanje Ministarstva demografije i Ministarstvo socijalne politike. „Ipak, unutar toga ipak se proizveo pokušaj da se s jedne strane kaže, potvrdi i zastupa da demografska politika nije socijalna nego razvojna politika. Ulaganje u djecu je ulaganje u budućnost, u ekonomiju, u biračko tijelo, u buduće štediše, korisnike kredita, ali samo ako shvatimo da ulaganje nije socijalna kategorija“, naglasio je predavač, dodavši kako se pri tome valja poslužiti modelima koje su koristile neke države uspješnije od Hrvatske i uglavnom uspješno odradile taj posao, ali vodeći se pritom s dva osnovna načela: načelom dugoročnosti i načelom cjelovitosti.

„Ako povećate roditeljnu naknadu ili dječji doplatak, a u isto vrijeme zakaže infrastruktura za skrb o djeci, zakaže radno zakonodavstvo, kada žene jer su trudne dobiju otkaz ili im ne bude produžen ugovor, ako zakažemo na senzibilizaciji - a to je u korijenu svega, ako ne vratimo pozitivno ozračje prema braku, obitelji i djeci kao najvažnijim društvenim vrednotama, onda ništa nismo dugoročno napravili!“ istaknuo je dr. Živić, zaključujući kako za ublažavanje toga problema prvenstveno treba imati političke volje na razini države, a potom i na lokalnim razinama.

Uslijedila su izlaganja predstavnika pojedinih političkih stranaka te diskusija. Susretu je nazočio i umirovljeni nadbiskup Marin Srakić, koji je i pokretač tih susreta, te potaknuo okupljene političare na slogu i zajedništvo kod rješavanja ključnih problema. Ukazao je na utjecaj medija te potrebu decentralizacije. „Ne gubimo pouzdanje i povjerenje u sebe, već svatko na svojoj razini učinimo što možemo“, poručio je nadbiskup Srakić. Na kraju radnog dijela nadbiskupi su se nakratko susreli sa svim sudionicima i pritom im darovali apostolsku pobudnicu pape Franje *Amoris laetitia*.

Na novinarski upit tko je kriv za lošu demografsku sliku, nadbiskup Hranić odgovorio je: „Svi smo krivi jer smo godinama promicali kulturu smrti, a ne kulturu života, od toga kad smo s podsmijehom govorili o ženi majci, kad je nismo znali zaštititi, kad smo joj nametnuli iste kriterije za profesionalno napredovanje kao i muškarcu, iako znamo da je dijete puno ovisnije o majci nego o ocu, kada smo - uz duboko poštovanje prema svakoj ljudskoj osobi, ne zadirući u ničiju privatnost i poštujući privatnost svake ljudske osobe - istospolne zajednice stavili na istu razinu s obiteljima koje počivaju na bračnom zajedništvu između muža i žene, kada mjerama socijalne politike nismo podržavali i promicali obitelji s više djece...“.

Nadbiskup Hranić sudjelovao na državnom stručnom skupu ravnatelja srednjih škola

Osijek, 4.4.2017. (IKA/TU) - Predsjednik Vijeća HBK-a za katehizaciju i novu evangelizaciju đakovačko-osječki nadbiskup Đuro Hranić i predstojnik Nacionalnoga katehetskog ureda HBK prof. dr. Ivica Pažin sudjelovali su 4. travnja na državnom stručnom skupu za ravnatelje srednjih škola i učeničkih domova Republike Hrvatske u organizaciji Agencije za odgoj i obrazovanje (AZOO). Program na temu Profesionalnim radom ravnatelja do kvalitetne školske/domske ustanove održan je 4. i 5. travnja u dvorani Hotela Osijek, sudjelovalo je gotovo 300 ravnatelja, a prvi puta obuhvaćena je i tema vjeronauka u školi o čemu je u izlaganju „Vlastitosti vjeronauka u školi – izazov za ravnatelje“ govorio prof. dr. Pažin. Nadbiskup Hranić pozdravio je sve prisutne ravnatelje i predstavnike Agencije za odgoj i obrazovanje te zahvalio na dosadašnjoj uspješnoj suradnji.

Tijekom izlaganja prof. dr. Pažin pojasnio je kako je katolički vjeronauk jedini predmet u javnim školama utemeljen na međunarodnom ugovoru, govorio je o obvezatnosti i izbornosti vjeronauka u školi te o vjeroučiteljima – školskim djelatnicima i crkvenim službenicima. Vjeronauk je u posljednjih 25 godina postao sastavnim dijelom hrvatskoga odgojno-obrazovnog sustava, suradnja Crkve i države na različitim razinama funkcionira vrlo dobro, trajna izobrazba vjeroučitelja često nailazi na riječi hvale vodećih osoba odgojno-obrazovnog sustava, a vjeronauk je i predmet državne mature, rekao je dr. Pažin te istaknuo kako je mnogo pozitivnih ocjena vjeronauka u školi izrečenih u mišljenjima onih koji ni na koji način nisu usko vezani uz provedbu vjeronauka u školama. No, to nije samo zasluga crkvenih djelatnika i vjeroučitelja, već i ravnateljica i ravnatelja, naglasio je i zaključio: „Duboko sam uvjeren da će pitanje i područje religioznoga u čovjeku biti u cijelosti tek onda prihvaćeno kada ono bude sastavni dio sadržaja i drugih predmeta, a ne samo vjeronauka. Jer, doista Crkva vidi i svjedoči: tek kada cijela škola, na čelu s ravnateljem, stane iza svakog predmeta i vjeronauka, prihvati svakog učitelja i vjeroučitelja, bori se za dobro svakog učenika te poštuje slobodu vjeroučenika, tad ispunjava svoju zadaću, mijenja društvo na bolje i nudi nadu u budućnost. Velika je i odgovorna zadaća vas, ravnateljica i ravnatelja. Hvala vam što tim zadaćama pristupate odgovorno te nam na taj način iz dana u dan svjedočite što znači biti: pravi učitelj i pravi odgojitelj.“

Viši savjetnik za ravnatelje srednjih škola, dr. Oleg Đaković pojasnio je kako je prvi puta na ovakvom stručnom skupu dana prilika da o vjeronauku u školi govore crkveni dostojanstvenici. „Ljudi koji rade u školi, ne samo ravnatelji nego i ostali odgojno-obrazovni radnici, imaju različite predrasude, većinom potpuno pogrešne. Sada su iz prve ruke mogli čuti što Crkva misli o vjeronauku, pa je to jasnije i nema nikakvih dvoznačnih misli i poruka. Stoga je ovo izlaganje bilo dobro i pozitivno i za vjeronauk, i za ravnatelje, i za društvo u kojem živimo“. Osvrćući se na sadržaj izlaganja, viši savjetnik Đaković rekao je kako se ravnateljima iskristaliziralo što je vjeronauk, naglasila se razlika između fakultativnih i izbornih predmeta koju ravnatelji znaju, ali je često nepoznata roditeljima te se brka u zbornici, a dotaknuti su i ključni pedagoški problemi.

Ravnateljica AZOO-a Jadranka Žarković-Pečenković, prof. istaknula je dugogodišnju kvalitetnu suradnju AZOO-a s katehetskim uredom kao i svoja redovita sudjelovanja na otvaranjima katehetskih škola. „Zadovoljna sam da ove godine na stručnom skupu za ravnatelje srednjih škola imamo i temu vjeronauka te nam je silno drago što je bio

prisutan i đakovačko-osječki nadbiskup Hranić. On je nama zahvalio na suradnji, no i ja sam njemu zahvalila jer mislim da svi doista trebamo raditi inkluzivno, širiti naše spoznaje i toleranciju te širiti znanja i informacije“, naglasila je J. Žarković-Pečenković te nastavila: „Ove godine smo proslavili i 25. obljetnicu od uvođenja vjeronauka u škole, tijekom predavanja prof. Pažina čuli smo koje su poteškoće, ali isto tako i koje su prilike, prednosti te koliko je vjeronauk u školi dobro prihvaćen, koliko obogaćuje strukturu ličnosti djeteta i kvalitetu školskog sustava i same škole.“

Nagrada Europske unije za kulturnu baštinu Europa Nostra za 2017. godinu dodijeljena kapeli Sv. Martina u Starom Brodu

Bruxelles, 5.4.2017. (IKA) - Europska komisija i organizacija Europa Nostra objavile su u srijedu 5. travnja Bruxellesu i Den Haagu dobitnike nagrade Europske unije za kulturnu baštinu Europa Nostra za 2017. godinu, najvišeg europskog priznanja na polju kulturne baštine. Zbog iznimnih postignuća u očuvanju, istraživanju, predanom radu, obrazovanju, usavršavanju i podizanju svijesti nagrađeno je 29 projekata i pojedinaca iz 18 zemalja. Među ovogodišnjim laureatima su i dva izuzetna postignuća iz Hrvatske: u kategoriji zaštite baštine kapela Sv. Martina u Starom Brodu (Sisačka biskupija), a u kategoriji predanog rada povjesničar umjetnosti Ferdinand Meder. Neovisno stručno povjerenstvo ocijenilo je 202 prijave iz 39 europskih zemalja i odabralo pobjednike.

Kapela Sv. Martina u pokupskom selu Stari Brod, koja pripada župi Stari Farkašić, izniman je primjer tradicijske hrvatske arhitekture i jedna je od četrdesetak očuvanih sakralnih drvenih građevina na području Sisačke biskupije, koje se datiraju između 17. i 19. stoljeća. Mala, na tradicionalan način građena kapela dražesnih obilježja vjerojatno je sagrađena u ranom 17. stoljeću, a dogradnje potječu iz 18. stoljeća. Njezin je najljepši dio bogato uređen barokni interijer. Svi zidovi i stropovi prekriveni su s 88 drvenih ploča različitih veličina koje su obrubljene dekorativnim drvenim okvirom. Ploče su oslikane motivima isprepletenih simetričnih traka, cvjetova i listova u živim bojama koje oblikovanjem podsjećaju na lokalni vez. Slične stilske značajke vidljive su i na oltaru posvećenom sv. Martinu.

Kapela Sv. Martina ima posebno značenje za vjernike Staroga Broda, što je potvrđeno i prilikom predavljanja konačnih rezultata 15. studenoga 2016. godine, kada ju je i blagoslovio sisački biskup Vlado Košić. Posebno je izdvojena vrijednost kapele i osvješćavanje lokalne zajednice kako bi se potaknula njezina sustavna zaštita u budućnosti.

Stručne konzervatorsko-restauratorske radove izveli su i koordinirali djelatnici Hrvatskoga restauratorskog zavoda u suradnji sa župom Stari Farkašić i Sisačkom biskupijom, te je kapela i zajednički prijavljena na taj natječaj.

U obrazloženju ocjenjivačkoga suda ističe se kako je "ovaj uzoran projekt istaknuo veliku vrijednost tradicionalne hrvatske arhitekture, dijela nacionalne baštine koji je proteklih stoljeća suočen sa zaboravom. Osjetljiva i krhka arhitektura pažljivo je i s puno poštovanja obnovljena, čime je oslikana ornamentika kapele došla do punog izražaja... Potrebno je istaknuti iznimno konzerviranje i restauriranje oslika, kao i način na koji se lokalne obrtnike, vlasnike i zajednicu uključilo u obnovu".

Novi poglavar Družbe Duha Svetoga u Hrvatskoj u posjetu nadbiskupu Hraniću

Đakovo, 5.4.2017. (IKA/TU) - O. Arkadiusz Krasicki, CSSP, novi poglavar Međunarodne Družbe Duha Svetoga – Spiritanaca u Hrvatskoj i o. Josaphat Ngimonyi Moshu, CSSp, župnik iz Podvinja, posjetili su u srijedu 5. travnja u Nadbiskupskom domu u Đakovu nadbiskupa Đuru Hranića. O. Arkadiusz na novoj je službi naslijedio o. Jozaphata, koji je proteklih šest godina obavljao službu poglavara Družbe.

Predstavljena uskrсна poruka biskupa Mrzljaka

Varaždin, 6.4.2017. (IKA) - Varaždinski biskup Josip Mrzljak predstavio je svoju uskršnu poruku u četvrtak 6. travnja na susretu s djelatnicima u javnim medijima u Varaždinu. Biskup je okupljenim novinarima, između ostaloga, govorio o počecima Varaždinske biskupije 1997. godine, pa tako i obilježavanju 20. obljetnice od osnutka Biskupije ove jeseni, a u sklopu koje je najavljena izložba te veliko misno slavlje koje će predvoditi zagrebački nadbiskup kardinal Josip Bozanić, a izrazio je i nadu u završetak izgradnje novog Caritasovog doma na Banfici do kraja godine. Biskup se osvrnuo i na neka aktualna zbivanja u našem društvu, a poseban naglasak stavio je na negativne demografske trendove.

„Kod ustanovljenja biskupije bilo je oko 400.000 stanovnika, a danas više ne možemo govoriti o toj brojki, jer su demografske prilike daleko drugačije. Svake godine je 1000 manje rođenih nego umrlih, a k tome još treba pribrojati i one koji su se odselili. To je velik problem za cijelo društvo. No, ima i pozitivnih stvari, obitelji koje se ne boje života, pa se često odazovem na krštenje petog ili šestog djeteta u nekoj obitelji. To je svakako radost, ali i znak da nije možda sve tako crno“, istaknuo je biskup. Mons Mrzljak dio svoje uskršne poruke posvetio je promišljanju vezanom uz rad nedjeljom.

„U svojoj poruci nastojao sam istaknuti kako bismo trebali shvatiti da je nedjelja poseban dan koji je posvećen ljudskoj duhovnosti. Ne radi se samo o religioznosti, nego duhovnosti čovjeka i duhovnosti obitelji. Kada bismo to više cijenili, mogli bismo više razmišljati o nedjelji kao neradnom danu i to ne samo trgovina. Naravno da neke službe moraju raditi nedjeljom, ali moraju biti i bolje plaćene, ali moramo težiti da se što god je više moguće, ljudi oslobode toga rada. U Austriji je, primjerice, nedjelja neradni dan, trgovine su zatvorene, pa se pitam kako to da mi nismo puno bogatiji od Austrijanaca ako se kod nas radi nedjeljom. U poruci sam želio ići upravo tim putem da prepoznamo nedjelju kao važan dan duhovnosti i odmora, jer će ljudi biti zadovoljniji i sretniji, a obiteljski način života dobio bi više vrijednosti nego što ima u ovom vremenu“, napomenuo je biskup.

Novinare je zanimalo kako se Biskupija suočava sa sve manjim brojem novih svećenika. „Nažalost prolazimo kroz razdoblje suše što se tiče svećeničkih zvanja i u posljednje dvije godine nismo imali ni jedno ređenje. No, upravo ujesen očekujemo 4-5 novih đakona koji bi na kraju iduće pastoralne godine trebali biti zaređeni za svećenike. Uz njih, imamo i 20-ak naših bogoslova tako da se nadam da ćemo ovo razdoblje prebroditi, jer u ove dvije godine umrlo je 15-ak svećenika. No uspoređujući se s drugim zemljama i biskupijama u Hrvatskoj, još uvijek smo pri vrhu po broju svećenika“, istaknuo je biskup. Mons. Mrzljak na kraju je podsjetio okupljene na raspored liturgijskih slavlja u varaždinskoj katedrali tijekom Velikog tjedna, kao i na svoj posjet Caritasovoj pučkoj kuhinji na Veliki petak, te na misu za hrvatske branitelje Domovinskog rata na Uskršni ponedjeljak.

Susret kardinala Bozanića s katekumenima

Zagreb, 6.4.2017. (IKA) - Sto pedeset tri katekumena i pripravnika za sakramente kršćanske inicijacije susrelo se u četvrtak 6. travnja sa zagrebačkim nadbiskupom kardinalom Josipom Bozanićem, izvijestio je Tiskovni ured Zagrebačke nadbiskupije. Tradicionalni korizmeni susret u zagrebačkoj katedrali počeo je pozdravom mons. Zvonimira Sekelja, kanonika Prvostolnoga kaptola zagrebačkog, koji je naveo da se ove godine za primanje sakramenta krštenja pripravlja 77 katekumena, a za primanje sakramenta prve pričesti i potvrde 76 pripravnika iz 21 župe Zagrebačke nadbiskupije.

Nakon Službe riječi uslijedila je kardinalova kateheza, koju je započeo podsjetivši da su „u ovome trenutku na osobit način s nama oni koji su u nebeskoj Crkvi“. „Ima onih koji su molili i koji mole za vas, počevši od ovdje nazočnih svećenika i voditelja koji su vas pratili na putu prema sakramentima kršćanske inicijacije. Možda je iza ovoga i netko od vaših koji je osobito molio, a koji možda i nije više na ovom svijetu. Oni se danas posebno raduju“, rekao je kardinal. „Danas smo ovdje zbog vjere“, istaknuo je kardinal, upitavši što vjera uopće jest. Vjera je, nastavio je, susret, susret s Bogom i On je prvi koji pristupa, koji uzima inicijativu. Katekumenima je poručio da je Bog onaj koji ih ljubi, koji ih želi i koji ih je potaknuo da krenu na ovaj put.

Osvrnuo se na čitanja o Božjem djelovanju među ljudima, istaknuvši da ne samo da je Bog djelovao nekada u Starom zavjetu ili za Isusova ovozemaljskog života, već On djeluje i sada, djeluje i danas.

Mi kao kršćani, nastavio je kardinal, vjernici smo za koje je Isus središte. A tko je Isus, upitao je te podsjetio na pročitani evanđeoski ulomak u kojem stoji da je Isus poslan od Boga jer je Bog tako ljubio svijet i svakoga od nas da ne želi da se itko izgubi, da itko propadne. Isus Krist je utjelovljenje te Božje ljubavi. Isus je Božja ljubav među nama i to je čudo Crkve. Zbog toga Crkva traje, zbog toga se iz godine u godinu u ovoj katedrali ponavljaju ovakvi susreti, ali uvijek s novim licima, s onima koji traže krštenje, koji žele biti kršćani, koji žele živjeti s Isusom, istaknuo je kardinal. Govoreći o tome na kakav su život pozvani kršćani, poslužio se riječima svetog Pavla da se kršćanin raduje s onima koji su radosni, da plaču s onima koji plaču, da budu puni ljubavi, samilosti i spremni na opraštanje. To je nastojanje onih koji slijede Isusa. I mi smo pozvani na taj put i svaki dan ga iznova započinjemo, ali svjesni da je to jedini i pravi životni izbor znamo da i onda kada nam ne uspijeva i kada padamo postoji netko tko nas diže, tko nas uzima za ruku, jer je Bog tako ljubio svijet i ne želi da se itko izgubi, da itko propadne, napomenuo je kardinal. Poručio je katekumenima da biti kršćanin znači vjerovati u tu Božju ljubav koja se na savršeni način očitovala i objavila u Isusu. U to ulazite vi po krštenju, ulazite u tu zajednicu koja se zove Crkva, koja je otajstvo, koja je lijepa, koja je sveta i koja traje jer je Božja. Radujemo se vašem dolasku u našu zajedničku Crkvu, zaključio je kardinal Bozanić. Katekumeni i odrasli pripravnici za sakramente kršćanske inicijacije pristupali su zatim prezbiteriju te se predstavljali imenom i prezimenom, a potom im je kardinal svakome predao uspomenu s napisanim Vjerovanjem i molitvom Očenaša.

Susretu su nazočili i preč. Marko Kovač, biskupski vikar za laike i moderator Nadbiskupskoga duhovnog stola, preč. Josip Golubić, župnik župe sv. Petra ap. u Zagrebu, preč. Matija Pavlaković, rektor Međubiskupijskoga sjemeništa u Zagrebu te vlč. Ivan Valentić, povjerenik za pastoral mladih Zagrebačke nadbiskupije.

Spomen slavlje 350. obljetnice Velike trešnje u Dubrovniku

Dubrovnik, 6.4.2017. (IKA) - Na dan 350. obljetnice Velike trešnje u Dubrovniku koja se dogodila 6. travnja 1667. godine misu kojom se u dubrovačkoj katedrali Gospe Velike komemorirao ovaj događaj u kojem je na području Dubrovnika stradalo 1950 osoba, a na širem području oko 3000 osoba, predvodio je dubrovački biskup Mate Uzinić.

Spominjući se tog događaja biskup je u uvodu propovijedi citirao kanonika Bernarda Giorgija koji je u pismu Stjepanu Gradiću napisao kako je „u trenuću oka, u glasu trube“, aludirajući na smak svijeta, zbrisan dobar dio urbane jezgre Grada. Biskup je zatim vjernike podsjetio na Isusove eshatološke besjede, izdvoivši rečenicu: „Doći će dani u kojima se od ovoga što motrite neće ostaviti ni kamen na kamenu nerazvaljen“ (Lk 21, 6), kao i na prigodno predavanje održano večer ranije u čijem naslovu je bilo pitanje Frana Bobalija, koje on uvjetno sebi postavlja ne želeći opsovati: „Zašto me Bože u životu ostavi da gledam ovu mizeriju come Gierusaleme destrutto e Troia incendiata“ (kao razrušeni Jeruzalem i zapaljena Troja). Ta rečenica spominje Isusove riječi o razorenju Jeruzalema u koji je stigao koji dan ranije i iz kojega će koji dan kasnije biti izbačen i ubijen na Kalvariji, protumačio je biskup, „a za koje, u ozračju našeg promišljanja, možemo reći da su se odnosile i na Dubrovnik prije 350 godina“.

Potom je upozorio kako se ne smijemo zaustaviti na takvom promišljanju nego poći dalje jer se te riječi odnose i na ovaj Dubrovnik 350 godina kasnije, na sve nas, na sve drugo što vidimo, cijelu planetu Zemlju i na svakoga od nas osobno jer: „Jednog dana od svega što gledamo neće biti ni kamena na kamenu. Evanđelje u ovom ne vara. Toga trebamo biti svjesni želimo li shvatiti i prihvatiti Isusovu poruku i pouku koja nije, međutim, poruka o kraju. To je poruka o novom početku za one koji vjeruju i ostaju postojani u vjeri. Za njih se tad neće dogoditi kraj, nego početak novog života. Dogoditi će se konačno spasenje.“

Povezavši sve to s liturgijskim čitanjima dana, biskup je istaknuo Isusovu utješnu poruku: „Zaista, zaista, kažem vam: ako tko očuva moju riječ, neće vidjeti smrti do vijeka!“, za koju je, da bi bila zaista utješna, u situaciji Velike trešnje koja je pokazala svu krhkost ovozemaljskog blagostanja, bila potrebna vjera. Vjera da je Isus doista Bog i da to što govori može napraviti, a još više vjera njemu i da on to što govori doista hoće napraviti. Osvrnuvši se na vjeru Židova Isusova vremena, biskup je kazao da oni nisu imali tu i takvu vjeru. „Zaklinjući se na svoju vjersku tradiciju – a to je njihovo pozivanje na svoga oca Abrahama – oni se očituju kao bezvjerci. Za razliku od njih, Abraham na kojega se pozivaju vjeruje u Boga. I, osobito, vjeruje Bogu. I svojom vjerom, preko onoga što je bilo mrtvo i besplodno, kao ostarjela utroba njegove supruge Saraje čije mrtvo tijelo simbolizira Isusov grob, a može simbolizirati razoreni hram u Jeruzalem, ali i naš razoreni Dubrovnik, postaje 'ocem mnoštvu naroda'“.

U nastavku propovijedi biskup je postavio pitanje: Jesu li naši preci imali tu vjeru, te dodao da je odgovor dosta složen i napravio razliku između vjere prije i poslije potresa: „Prije samoga potresa činilo se da imaju. Veliki broj njih je bio u crkvama na misi. Bili su dobro organizirana katolička država na vrhuncu svoje moći, s veoma razvijenom trgovinom i veoma sposobnom diplomacijom. Potres je pokazao drukčiju stvarnost. Pokazao je da je njihova vjera na krhkim nogama. Zapravo, nedostatak njihove vjere nije pokazao potres kao takav, koliko god da je bio strašan, a bio je. Nedostatak njihove vjere pokazale su popratne pojave moralnog i društvenog rasapa koji se onima koji vjeruju ne bi smio

dogoditi. Potres je bio strašan, ali to nije najgore što se dogodilo. Nije najgore niti to što je poginulo 1950 ljudi, a sa širim područjem 3000. Mi vjerujemo da se njihov život nastavio na drugi način u Bogu. Još manje od toga najveće su zlo srušena katedrala, crkve i palače, a s njima propalo ogromno kulturno blago kojemu iz kamenih ostataka možemo tek naslutiti ljepotu i povijesno-umjetničku važnost. Najgore od svega bio je užasavajući strah i beznađe koji su zavlitali i koji su ostavljali dojam da se u Dubrovniku život više nikad neće obnoviti. I onaj moralni nered koji je pratio taj strah i beznađe zbog kojeg 'u gradu nitko nije mogao računati na sućut i pomoć u nevolji.' I ona neshvatljiva ravnodušnost prema poginulima i umirućima onih koji su se prepustili bezočnim pljačkama.“

Zatim se biskup Uzinić osvrnuo i na onodobno razumijevanje razloga potresa koje kaže da su „potres stanovnici Dubrovnika doživjeli teodicejski, kao kaznu Božju, zbog grijeha loše vlasti“ (prof. Stojan) i da je „trešnja posljedica određenog grijeha“ (dubrovački nadbiskup Pietro de Torres, „koji je nažalost također napustio grad, a s njim i svoje vjernike u njihovoj najtežoj situaciji“), te istaknuo kako to nije istina. „Mi znamo da to nije istina. Potres je prirodna pojava. Dubrovnik je smješten na trusnoj geološkoj liniji. Potresi su se događali i prije toga. Događali su se i nakon toga. I opet će se dogoditi.“ Naglasio je kako je ono što je pratilo potres - posljedica grijeha: „Moralni i društveni rasap koji se očitovao nakon potresa, postojao je, istina licemjerman i nevidljiv, i prije potresa! On je posljedica grijeha. I neshvatljiv grijeh! Posljedica je i nevjere, jednake onoj Židova u današnjem evanđelju, koji su se zaklinjali na oca Abrahama uzimajući u ruke kamenje kako bi ga bacili na Isusa.“

Da sve nije ipak tako crno kako se na prvu čini pokazuje činjenica da na kraju „nije pobijedio strah i beznađe“ nego „je pobijedila vjera u Boga i vjera Bogu, vjera da on može i u svojoj ljubavi hoće s nama sklopiti savez mira, da on u svojoj ljubavi može i hoće i iz mrtvog Sarajinog krila, odnosno razrušenog i devastiranog Dubrovnika, učiniti živo krilo majke Sare, obnovljeni Dubrovnik, odnosno da on može Abrahama učiniti 'ocem mnoštvu naroda', a Dubrovnik mjestom stanovanja i budućih generacija.“ To je ona vjera „u nadi protiv svake nade“, nastavio je biskup, „koja nas poziva da se u situaciji beznađa ne prepustimo zlu nego da, kako nas je uputio psalam, tražimo Gospodina i njegovu snagu, tražimo svuda njegovo lice sjećajući se čudesa koja učini, vjerujući da je on i u takvoj situaciji Gospod, Bog naš, da se on sjeća svojega Saveza. To je ona vjera s kojom je već spomenuti Frano Bobali pisao: 'Hvala Bogu na onom što on učini'. To je vjera svih onih koji 'nisu bježali iz srušenog grada, nego su ostali u njemu dijeliti s preživjelima njegovu sudbinu'. Ta je vjera, ne želimo li da se u ovim popratnim pojavama i danas ponovi, potrebna i nama.“

Biskup je objasnio kako se ta vjera ne iscrpljuje u ovozemaljskoj stvarnosti: „Mi znamo da Velika trešnja nije samo naša prošlost, nego i naša budućnost, odnosno da će prije ili kasnije 'doći dani u kojima se od ovoga što motrite neće ostaviti ni kamen na kamenu nerazvaljen.' Zato s utjehom u vjeri primamo Isusove riječi koje naš pogled s ovozemaljske stvarnosti upućuju u vječnost: 'Zaista, zaista, kažem vam: ako tko očuva moju riječ, neće vidjeti smrti do vijeka.' Tamo se sigurno s Gospodinom već nalaze naša braća i sestre poginula u stravičnom potresu prije 350 godina. Danas molimo s njima i za njih. Molimo također Gospodina da u svom milosrđu nađe načina da im pridruži i sve one koji su tih dana bili izgubili vjeru i pogubili se u beznađu i očaju. No još više želimo s njima moliti za ovaj grad i biskupiju, za nas da nas Gospodin poštedi sličnih

katastrofa i još više od toga da nam u svim životnim situacijama pomogne sačuvati i umnožiti vjeru u njega i njemu, vjeru da on može i hoće i iz onoga što je mrtvo dati da procvjeta život u svojoj punini, vjeru koja će učvrstiti našu nadu i usavršiti našu ljubav."

Liturgijsko pjevanje u prepunoj crkvi predvodili su katedralni zborovi pod ravnanjem Marka Šilje i uz glasovirsku pratnju Marka Palčoka.

Dan uoči obljetnice u sklopu Dana kršćanske kulture u Dubrovniku dr. Slavica Stojan održala je predavanje "350. obljetnica Velike trešnje u Dubrovniku: 'Zašto me, Bože, ostavi u životu da gledam ovaku mizeriju!'", a u Sponzi je otvorena izložba „Otkrivanje starih dubrovačkih katedrala". Svim tim događanjima obilježena je u Dubrovniku velika obljetnica katastrofe koja nije imala samo lokalni karakter nego je utjecala i na događanja na širem planu.

Spomen na nevino utamničene svećenike u Staroj Gradiški

Otvorena proslava Dana obnove čišćenja pamćenja i spomena mučenika - Biskup Škvorčević pozvao na molitvu da se u Hrvatskoj dogodi veća osjetljivost za Boga i za čovjeka

Stara Gradiška, 6.4.2017. (IKA) - U Staroj Gradiški 6. travnja požeški biskup Antun Škvorčević otvorio je biskupijsku proslavu Dana obnove čišćenja pamćenja i spomena mučenika. Program je počeo s vanjske strane crkvene apside kod memorijala podignutog utamničanim svećenicima u starogradiškom zatvoru za vrijeme komunističkog sustava pred „svećeničkom svijjećom" i knjigom s popisom imena zatočenih svećenika u tom istom zatvoru. Pozdravljajući nazočne svećenike i đakone, redovnike i redovnice, starogradiške župljane i sve hodočasnike, biskup ih je podsjetio da su se sabrali na biskupijsku proslavu Dana obnove čišćenja pamćenja i spomena mučenika koja je ujedno i euharistijska postaja Novogradiškog dekanata u pripravi za Treći biskupijski euharistijski kongres o 20. obljetnici utemeljenja biskupije. Spomenuo se tek pokopanog orubičkog župnika Milivoja Kneževića, koji je osam godina bio župnik u Staroj Gradiški, izrazivši i ovom prigodom svoje suosjećanje starogradiškim i orubičkim župljanima. Podsjetivši nazočne da se nalaze u mjestu progona i poniženja, mučenja i stradanja brojnih nedužnih ljudi tijekom totalitarnih sustava vlasti u 20. stoljeću i u Domovinskom ratu, biskup se najprije spomenuo ubojstva starogradiškog župnika Ferde Maretića 1945. godine, i razaranja župne crkve 1948. godine po nalogu komunističkih vlasti, rekavši da su ovdje u zatvoru tamnovali mnogi ljudi samo zato što su pripadali određenom narodu, svjetonazoru ili vjeri, među njima više od 250 katoličkih svećenika, kojima smo uz pomoć hrvatskih biskupa i svećenika na spomen podigli novu župnu crkvu u kojoj ćemo danas moliti za njih i za sve druge nedužne ljude, iskazati im poštovanje i zahvalnost za žrtvu koju su podnijeli i za doprinos koji su dali slobodi i dostojanstvu hrvatske domovine. Potaknuo ih je da ne dopuste da im počinjeno zlo i zločini potamne pogled na veličinu žrtve ovdje podnesene te ih pozvao da mole i za počinitelje zla, da im se Bog smiluje i iskaže milosrđe. Nakon molitve za žrtve starogradiškog zatvora koju su molili svećenici na čelu s biskupom, uslijedilo je euharistijsko slavlje u župnoj crkvi Sv. Mihaela Arkandela za sve nedužno utamničene svećenike u tamošnjem zatvoru i druge nevine žrtve toga logora, među njima i one koji su u vrijeme Domovinskog rata ondje tamnovali.

U homiliji se biskup najprije obratio nazočnoj djeci, rekavši da je primijetio njihovu radost što u svojoj starogradiškoj

crkvi mogu zajedno sa svima nazočnima stati pred Boga i spomenuti se onih ljudi koji su prije njih bili ovdje u Staroj Gradiški, kako onih koji su nastojali biti dobri, tako i onih koji su smišljali kako će strpati u zatvor - ne samo one koji su zaslužili biti ondje - nego i one koji im se nisu sviđali, jer nisu razmišljali i vjerovali kao oni, napose svećenike. Osvrnuvši se na evanđeoski ulomak o Isusovoj raspravi sa Židovima o tome kako nadvladati smrt, i što treba učiniti da ne budemo njezine žrtve, biskup je ustvrdio kako su Isusovi sugovornici smatrali da na svijetu nema važnijih i moćnijih ljudi od njih, zaključivši da zbog toga nisu bili sposobni otvoriti se ni za druge ljude, a još manje za Boga. Podsjetio je na vremena kad se nije smjelo ozbiljnije govoriti o Bogu, rekavši da smo svjedoci kako je Stara Gradiška bila jedno od takvih mjesta gdje je naređeno srušiti crkvu i izbrisati svaki drugi znak Božje prisutnosti među nama, te na taj je način učiniti gluhim mjestom i za čovjeka i za Boga. Ustvrdio je kako podsjećanjem na te prošle događaje ne želi ovo slavlje intonirati negativno, nego naglasiti kako ovdje nisu pobijedili oni koji su nastupali protiv čovjeka i protiv Boga, nego oni koji su bili spremni podnijeti velike žrtve. Rekao je da među njih spadaju i župljani starogradiške župe koji su se, godinama lišeni svoje župne crkve, okupljali u improviziranoj crkvi u Uskocima zajedno sa svojim tadašnjim župnikom Milivojem Kneževićem. Izrazio je radost što smo u demokratskim uvjetima mogli ovdje izgraditi župnu crkvu, i na taj način u središte Stare Gradiške ponovno postaviti znak Božje prisutnosti među nama, ali i tugu što Stara Gradiška postaje sve praznijim mjestom iz kojeg ljudi odlaze, ne zato što ih je netko iz nje istjerao, nego zbog teških uvjeta života. Primijetivši da se prostori nekadašnjeg zatvora ruše sami od sebe, svjedočeći tako o nebrizi onih kojima je u našoj Domovini povjerena briga za opće dobro svih ljudi, uključujući i ovo mjesto, biskup je pozvao nazočne na molitvu da se u Hrvatskoj dogodi veća osjetljivost za Boga i za čovjeka, podsjetivši da se osjetljivost za čovjeka rađa iz osjetljivosti za Boga.

Potaknuo je žitelje Stare Gradiške da budu hrabri, da se ne boje, da vjeruju Bogu i da oslonjeni na njega u snazi Isusove pobjede nad smrću žive svoje dostojanstvo i budu ljudi nade. Hodočasnici iz drugih župa Novogradiškog dekanata zahvalio je na sudjelovanju na ovom slavlju koje je ujedno i njihova dekanatska euharistijska postaja u pripravi za Treći biskupijski euharistijski kongres. Naglasio je da je ova postaja, uz onu u Jasenovcu, jedna od najснаžnijih, iz razloga što se po njima uspostavlja posebna povezanost s onom dubokom stvarnošću zla u našoj hrvatskoj zemlji, koja se u prošlosti očitovala kroz zatvore, trpljenje i patnju što su ih ljudi nanijeli jedni drugima. Rekao je kako slavljenjem euharistije upravo na jednom takvom mjestu, i prolaskom u procesiji pokraj zatvora, mi pronosimo Isusovo euharistijsko otajstvo, njegovu obnovljenu žrtvu s križa među nama, da bismo u njoj i kroz nju gledali žrtve i patnje koje su se dogodile ovdje u Staroj Gradiški, ali i sve one žrtve koje trenutno u sebi nosimo, ne da bismo ih proklinjali, nego da bismo Bogu zahvaljivali za njih i sjedinjavali ih s Isusovom žrtvom. Ustvrdivši da tamo gdje se događaju žrtve, osobito kad se one prihvaćaju dragovoljno – u braku i u obitelji, u mladosti i u starosti – događa se neko duboko oranje koje obećava obilni rod, jer u plitko izoranoj zemlji biljke nemaju sve što im je potrebno za rast te brzo uvenu. Na temelju slike dubokog oranja upozorio je nazočne da im se uvijek, kad ostanu na razini laganog, lagodnog i ugodnog događa površni život, naglasivši da tek onda kad se iz ljubavi žrtvuju jedni za druge, roditelji za djecu, supružnici jedno za drugo, događa se onaj dinamizam kojega je Bog pokrenuo na Isusovom križu i kojim je pobijedio zlo i smrt. Rekao je da

ovom euharistijskom postajom želimo Isusovom ljubavlju s križa pomilovati sve ono što je ovdje u Staroj Gradiški bilo grubo, ljudski nedostojno, i u toj Isusovoj pobjedničkoj ljubavi prepoznati kako sve žrtve koje su ovdje podnesene imaju smisla.

Osvrnuvši se na ulomak iz Knjige postanka ustvrdio je da je Abram postao Abraham onda kad je čuo Boga, ne svojim ušima, nego svojim srcem, kad je odlučio potpuno biti poslušan Bogu, i na svaki njegov zahtjev odgovoriti svojim „evo me“, kad je napustio sigurnost i bogatstvo u svojoj rodnoj zemlji, da bi bio s Bogom. Upitao je nazočne gdje su danas u Hrvatskoj takvi ljudi koji su poput Abrahama radi Boga spremni sve napustiti. Na Abrahamovu primjere ustvrdio je da tek kad se napusti sve naše ljudsko i nemoćno a počesto i zločesto, i prihvati ono što je Božje i počne s tim računati i od toga živjeti, počinje se događati Božji svijet, odnosno ono što sveti pisac naziva savez Boga s čovjekom, najprije s Abrahamom kao pojedincem, a onda posredstvom Mojsija na brdu Sinaju s cijelim narodom, kad će narodu biti dano deset Božjih zapovijedi, odnosno pravila ponašanja po kojima se postiže život. Ustvrdivši da su oba ta saveza samo znak onoga kojega je Bog sklopio s nama u krvi Isusovoj na križu, biskup je naglasio da Bog nikad ne želi biti čovjekov protivnik, nego njegov saveznik i prijatelj, i da je presudno pitanje može li slabi i grješni čovjek biti saveznik Božji. On to sam svojim snagama ne može, zaključio je biskup, ali može u Isusu Kristu, koji je ujedno i Bog i čovjek, i u kojem se ostvarila ljudska vjernost Bogu i Božja vjernost čovjeku, i to je razlog da je u njemu uspostavljen novi i vječni savez između Boga i čovjeka. Podsjetivši nazočne da su već u krštenju postali Isusovi saveznici, a da u Euharistiji Isus Krist uvijek iznova djeluje savezničkom snagom kad na oltaru u kruhu i vinu obnavlja žrtvu svoga tijela položenog za nas i krvi prolivene za nas, biskup je ustvrdio da u svijetu i u svemiru nema nekog snažnijeg i važnijeg događaja od toga, čijim dionicima postajemo u svetoj pričesti, utkani u zajedništvo njegova tijela i krvi koje se zove Crkva, i koje mi već dvadeset godina ostvarujemo u našoj Požeškoj biskupiji. Potaknuo je nazočne da ne žive u nekim svojim malim svjetovima od televizijskih sapunica i od političkih priča, nego da se uključe u Božji svijet i žive od Božje ljubavi i od Isusove položenosti „za nas“ u otajstvu euharistije.

Spomenuo je kako je u vijestima čuo da je tijekom nedavnoga terorističkog napada na putnike u podzemnoj željeznici u ruskom gradu Sankt Peterburgu jedna majka žrtvovala svoj život bacivši se na svoje dijete i tako ga svojim tijelom zaštitila od eksplozije, uzevši to kao sliku Boga koji je na križu žrtvovao svoga Sina da nas pokrije u najtežem stanju naše ranjenosti zlom i smrću, i tako nas spasi od smrti. Poželio je nazočnima da poput te ruske majke budu spremni žrtvovati se jedni za druge, jedni za druge živjeti. Završavajući homiliju biskup je poručio prisutnima da s ovog slavlja otiđu ispunjeni Božjom istinom o njima i pozvao ih da budu radosni što nisu bilo čiji u Hrvatskoj, nego Božji, i što ovdje u Staroj Gradiški nisu saveznici s onima koji su kao gubitnici nestali u povijesti, nego što su saveznici Božji. Poželio je da bude blagoslovljeno sve što će učiniti u toj svijesti vjere u pripravi za ovogodišnji Uskrs, a onda i u pripravi za naš Biskupijski euharistijski kongres, 24. rujna ove godine u Požegi.

Nakon popričesne molitve oblikovana je procesija s Presvetim Oltarskim Sakramentom, u kojoj su uz brojne vjernike sudjelovali predstavnici kulturno-umjetničkih društava odjeveni u narodne nošnje, vatrogasci, predstavnici Hrvatske vojske i školska djeca. Euharistijska procesija zaustavila se na ulazu u starogradiški zatvor gdje je održana

molitvena postaja, gdje je biskup spomenuo svu znakovitost ovog čina, u kojem se s Isusovom žrtvom sjedinjuju svi vapaji, poniženost i žrtva nelužnih uznika koji su ulazili u ovaj logor. Dodao je kako su brojni svećenici u ovom zatvoru čeznuli da mogu primiti svetu pričest te su kriomice uz veliku opasnost pokatkad slavili misu i da se naše javno očitovanje vjere u Isusa Krista u ovoj procesiji sjedinjuje s njihovim svjedočenjem skrivenim u srcu i u žrtvi koju s podnosili. Još je pripomenuo kako nas krov koji propada na zatvorskoj zgradi podsjeća na polagani zaborav na ljude koju se ovdje žrtvovali, ali da naša molitva i procesija svjedoči kako će oni biti sačuvani u našem spomenu na njih. Po povratku procesije u crkvu, Isusu Kristu upućeni su poklici koje su mu izricali pojedini ljudi kako je zapisano u Evandjelju, te je svima nazočnima podijeljen euharistijski blagoslov. Na slavlju je pjevanje predvodio župni zbor sv. Cecilije iz Davora, a među ostalima sudjelovali su i ministranti iz župa Novogradiškog dekanata.

Grad Osijek osigurao uskrsnice i mogućnost zapošljavanja korisnicima Centra za beskućnike

Osijek, 6.4.2017. (IKA/TU) - Ravnatelj Caritasa Đakovačko-osječke nadbiskupije dr. Drago Tukara primio je 6. travnja u Vikarijatu Osijek gradonačelnika grada Osijeka Ivana Vrkića, koji je četvrtu godinu zaredom na poticaj Gradskog vijeća i Upravnog odbora za socijalnu skrb odlučio uskrsnicom darivati korisnike Centra za prihvat beskućnika. U ime Caritasa Đakovačko-osječke nadbiskupije nazočile su voditeljica Centra za prihvat beskućnika Olivera Balatinac, voditeljica Pučkih kuhinja Maja Cindrić i tajnica Nikolina Ivanda. Uz gradonačelnika Vrkića bili su potpredsjednik Gradskog vijeća Drago Šerić, gradski vijećnik i predsjednik Odbora za socijalnu skrb i zdravstvo Dragutin Medvidović, pročelnik Upravnog odbora za socijalnu skrb i zdravstvo Romano Krišić te njegova pomoćnica Romana Kovačević, kao i suradnice iz Ureda gradonačelnika.

Potpredsjednik Šerić podsjetio je kako se pri susretu za Božić u Vikarijatu Osijek razgovaralo o mogućnosti zapošljavanja korisnika Centra u javnim radovima u gradu Osijeku, a nakon tog razgovora gradonačelnik je dobio popis s 14 imena korisnika Centra koji su radno sposobni za sudjelovanje u javnim radovima. Šerić je sada izvijestio kako je otvorena mogućnost za njihovo zapošljavanje te se radno sposobni korisnici Centra sljedećega tjedna trebaju javiti direktoru Unikoma Davoru Viću. „Na ovaj način želimo u dogovoru s gradonačelnikom pomoći tim ljudima da mogu stvoriti dodatni prihod kako bi si olakšali život, a i boravak u Centru“, zaključio je Šerić.

Ovo je prigoda reći Bogu hvala za dosadašnju suradnju, ali i moliti da suradnja bude još bolja ili barem ovakva. Jedan čovjek je molio: Bože, ne molim te da me oslobodiš životnih patnji, nego da u tim patnjama budeš sa mnom, rekao je ravnatelj Tukara i nastavio: „Mi smo svjesni da ni Grad, ni Caritas ne može do kraja otkloniti tuđe životne poteškoće. Ne možemo riješiti poteškoće ovisnosti, bolesti naših beskućnika, ali možemo biti s tim ljudima u njihovim poteškoćama. Radujem se mogućnosti zapošljavanja korisnika Centra na način koji je osigurao Grad i gradske tvrtke jer je to znak da uistinu jesmo s tim ljudima u njihovim poteškoćama.“ Caritas sa svoje strane te Grad i određeni uredi čine sve kako bi beskućnici za blagdan Uskrsa osjetili da nisu sami, naglasio je ravnatelj i zaključio: „Hvala svima koji na bilo koji način žele direktno ili indirektno biti uključeni u tuđe životne patnje.“

„Osjećam zajedničku krivicu cijelog društva za stanje u kojemu su se zatekli ovi ljudi. Ova pomoć može izgledati

farsa, ali namjera je iskrena, bez obzira na razinu odgovornosti i mene kao gradonačelnika, i naših vlasti, i svih nas koji smo sudjelovali u kreiranju društvenog života u Hrvatskoj, a posebice se to odnosi na grad Osijek", rekao je gradonačelnik Vrkić. „Uz ono što ćemo ovdje predati – 200 kuna za 22 beskućnika, što je samo simbolično, da imaju barem nešto uza se u trenutku kada se nađu u najtežoj situaciji, pokušavamo naći nove ideje i smjerove. Velika je stvar što idemo korak dalje i pokušavamo pomoći ljudima koji još imaju životne snage da nešto odrade i da se i fizički, i duhovno osjete bolje. Dobra je prilika da to učinimo u vrijeme Uskrsa, da vratimo nadu tim ljudima i pokažemo da je i ova Gradska uprava društveno odgovorna. I dalje ćemo tražiti nova rješenja. Svi oni koji su spremni raditi bit će zaposleni po uvjetima naših gradskih tvrtki. Ako bude više beskućnika koji su spremni raditi, a u Unikomu ne bude rješenja, mi ćemo im to omogućiti i voditi računa da im možemo nešto još dugoročnije i konkretnije ponuditi. Najvažnije da ne pružamo samo jednokratnu pomoć već da tu pomoć produžimo i osiguramo da budu ravnopravni građani sa svima onima koji imaju mogućnost raditi. Naš je najveći problem što mnogi ljudi nemaju mogućnost ostvariti svoje ustavno pravo na rad. Zato nisu krivi ljudi koji ne rade, nego mi koji vodimo ovu državu i ovaj grad", rekao je gradonačelnik. Uz čestitke za Uskrs predao je uskrsnice ravnatelju Tukari s riječima: „Čestitajte beskućnicima Uskrs i ispričajte im se za stanje u kojemu se nalaze.“

U pratnji voditeljice Centra O. Balatinac te Ivone Ivanović-Srnović, zadužene za provođenje projekta resocijalizacije beskućnika u Caritasu, ravnatelj Tukara korisnicima je istoga dana uručio uskrsnice te ih potaknuo da iskoriste mogućnost zapošljavanja koja im se nudi.

Poruka krčkog biskupa Ivica Petanjka za Uskrs

Krk, 6.4.2017. (IKA) – Polazeći od činjenica da kao narod izumiremo, k tome i naši se mladi iseljavaju iz Hrvatske, dok nas mediji "neprestano zasipaju vijestima kako u našoj domovini nema svijetle budućnosti", krčki biskup Ivica Petanjak u svojoj poruci za Uskrs 2017. piše: "Kao da namjerno, ili po nečijem diktatu, oduzimamo nadu sebi samima i nezaustavno trčimo u nekakvu nacionalnu letargiju kojoj se smisao ne da nazrijeti. Pitam se kako ćemo u takvom emocionalnom ozračju slaviti blagdan Kristova uskrsnuća koji nam svake godine dolazi u proljeće - vrijeme kad sve oko nas podsjeća na život i kad život izbija na svakom koraku - a samo je u nama beživotnost perspektivnosti i djelujemo kao da nam je pokopana svaka nada?"

Podsjeća i na riječi pape Franje: "Ne dopustimo da nam se ukrade nada!" te dodaje: "Ako nas je Gospodin Bog pozvao u sadašnji trenutak povijesti, onda on računa s nama i vjeruje u nas da ćemo mi nastaviti izgrađivati ovaj svijet kao Božji svijet." Ističući Isusovu ljubav i vjernost čovjeku i narodu, unatoč odbacivanju pa i ubojstvu, biskup sve poziva da im "radost Uskrslog Gospodina i pobjeda života nad svakom vrstom sebičnosti i tuđenosti prožme srce", jer je u Kristovu uskrsnuću zajamčena "nada i sigurnost da će svaki onaj koji se uputi Kristovim putem neizbježno proći svojom Kalvarijom, donijeti svoj križ na Golgotu, ali i doživjeti istu sudbinu Isusa Krista Uskrsnuloša."

Otvorena izložba „Iz žive pasionske riznice Bosne i Hercegovine“

Umjetničkog fotografa Jasmina Fazlagića i o. Zvonka Martića koji se bavi nematerijalnom baštinom Hrvata u BiH Zagreb, 7.4.2017. (IKA) – U sklopu 26. svečanosti Pasionске baštine u petak 7. travnja u Galeriji „Zvonimir“ MORH-a otvorena je izložba „Iz žive pasionske riznice Bosne i Hercegovine“.

Voditelj galerije "Zvonimir" prof. Zoran Batušić naglasio je kako ova izložba tematizira i bavi se duhovnom riznicom uoči Cvjetnice i Velikog tjedna što je zorno prikazano na fotografijama koje su rad umjetničkog fotografa Jasmina Fazlagića. K tomu, tu se krije rad o. Zvonka Martića, OCD s Buškog Blata, koji se osim duhovnog poziva bavi i etnologijom, s težištem na nematerijalnu baštinu Hrvata u BiH.

Nadovezujući se na prethodnika, predsjednik Udruge Pasionска baština mr. sc. Jozo Čikeš je rekao kako je o. Martić bavljenjem etnologijom i etnografijom spojio jednu cjelinu duhovno i životno. „Ove fotografije nas uvjeravaju u to da je naš čovjek živio jedinstvo života, svoje vjere, i sve to održao do danas.“ Čikeš je naglasio, kako su svećenici nekada bili nositelji i pronositi kulture, bili su mecene. „Danas su se vremena promijenila, mecenaštvo kakvo je nekada postojalo ne postoji, ali postoje svećenici koji su doista mecene kao što je p. Zvonko. Njegovim dolaskom u Buško Blato nastao je novi život, probudene su mnoge silnice, probuđeno je mnogo toga zaboravljenog. Ako zaboravimo svoju kulturu, zaboravili smo, ili ćemo zaboraviti i svoju povijest, jer kultura nju stvara. Bez kulture povijest ne postoji“. O. Martić zahvalio je Pasionскоj baštini što je tom izložbom skrenula pozornost na ono što je kultura i pučka pobožnost Hrvata u BiH izražena u korizmno-uskrsnom vremenu. Parafrazirao je Ivana Pavla II. „da kultura koja ne postaje kultura, nije prava vjera“. Kratak osvrt na tradiciju hrvatskoga naroda koja je puna simbolike dao je akademik Josip Bratulić. Također je naglasio važnost običaja, posebice u Velikom tjednu koji su uvelike određivali način života.

Izložba fotografija „Iz žive pasionske riznice Bosne i Hercegovine“ prikazuje pojedine elemente iz pučke pobožnosti, običaja i načina društvenoga korištenja korizmno-uskrsnog vremena Hrvata katolika u Bosni i Hercegovini. Kroz dvadeset i jednu scenu pokazana je specifičnost religioznosti bosanskohercegovačkih katolika koja je spoj njihove pripadnosti kršćanskom i katoličkom svjetonazoru i vjerovanjima nekršćanskog porijekla nastalih i čuvenih u kontekstu jedinstvene povijesti kakvu nije imala ni jedna druga europska zemlja.

Utjecaji i prožimanja različitih religijskih sustava, civilizacijskih i kulturnih krugova obilježja su cjelokupne kulture i pučke religioznosti Hrvata katolika u Bosni i Hercegovini. Jedan segment iz tog sveukupnog života i religioznosti nalazi izričaj i u doživljaju Kristove muke i uskrsnuća gdje se u univerzalnom ljudskom doživljaju patnje i njezinog nadilaženja u pasionskoj baštini zrcale različiti utjecaji i prožimanja svjetonazora i pučkog tumačenja svijeta i života. Izložbu prati katalog u kojem se nalaze reprodukcije fotografija. U uvodnom dijelu o. Zvonko Martić tumači pojedine scene, približavajući tako bogatu tradiciju hrvatskoga naroda u BiH.

Izložba se može razgledati do 18. travnja radnim danom od 10 do 18 sati.

Dan obnove čišćenja pamćenja i spomena mučenika u Jasenovcu

Misnim slavljem predsjedao je nadbiskup Hranić, a nazočio je, među ostalima, i slavonski episkop Jovan

Jasenovac, 7.4.2017. (IKA) - U župnoj crkvi u Jasenovcu, 7. travnja, održana je središnja biskupijska proslava Dana obnove čišćenja pamćenja i spomena mučenika. Tom prigodom đakovačko-osječki nadbiskup i metropolit Đuro Hranić, u zajedništvu s domaćim biskupom Antunom Škvorčevićem, umirovljenim đakovačko-osječkim nadbiskupom Marinom Srakićem i srijemskim biskupom Đurom Gašparovićem te s dvadesetak svećenika predvodio je molitveno-pokorničko slavlje, koje je ujedno bilo i euharistijska postaja vjernika Novljanskoga dekanata u pripravi za Treći biskupijski euharistijski kongres o 20. obljetnici utemeljenja Požeške biskupije. Na slavlju je bio nazočan i episkop slavonski Jovan Čulibrk s pratnjom.

U pozdravu vjerničkom mnoštvu biskup je rekao da je zlo iz vremena totalitarnih sustava 20. stoljeća ostavilo na tim prostorima duboke rane, kojima su u Domovinskom ratu pridodane nove, naglasivši da je to razlog što se, potaknuti pozivom i primjerom utemeljitelja biskupije sv. Ivana Pavla II. za Veliki jubilej 2000., okupljamo ovdje u Jasenovcu i „nastojimo svojom pokorom, molitvom, kajanjem i praštanjem pristupiti tom stanju da bismo se digli iznad nanesenog zla, bili duhovno slobodni, u čistom pamćenju iskazali poštovanje prema svakoj žrtvi, bilo koje vjere ili nacije te molili Božje milosrđe za počinitelje zla". Izrazio je radost što su se vjernicima Požeške biskupije tom prigodom pridružili nadbiskupi Hranić i Srakić, biskup Gašparović, te predsjednik Hrvatskog Caritasa mons. Fabijan Svalina. Nakon što je pozdravio nazočne svećenike, jasenovačke vjernike s domaćim župnikom Pejnom Oršolićem, redovnice te hodočasnike iz župa Novljanskoga dekanata i iz drugih krajeva, među njima i brojne pješake, biskup je posebnu dobrodošlicu izrazio episkopu Jovanu Čulibrku s pratnjom, u kojoj je bila i majka Serafima iz jasenovačke monaške zajednice, naglasivši da ga prima „s osobitim bratskim poštovanjem i zahvalnošću za potporu koju pruža iskrenim nastojanjima iskazati počast jasenovačkim i drugim žrtvama na našem izranjenom prostoru". Naglasivši da se „danas želimo u molitvenom zajedništvu s Isusovom Majkom zaustaviti pred Bogom živim, slušati njegovu riječ, s njime razgovarati o poniženjima, progonima i stradanjima nedužnih ljudi", ustvrdio je da „pred Bogom svaki pokušaj osude drugoga postaje poniznom molitvom za oprost svima, u svijesti suodgovornosti za mnoga zla" i da „takav susret s Bogom mijenja način gledanja na osobnu i opću povijest". Podsjetivši da je „temelj naše nade Isusov križ i njegova uskrsna pobjeda u kojoj pronalazimo smisao patnji i poniženja naše ubijene i utamničene braće i sestara na ovom i drugim mjestima stradanja", biskup je svoj pozdravni govor zaključio molitvom Gospi Jasenovačkoj da ona moli s nama za ozdravljenje od rana zla, za oprost i pomirenje.

Potom se nazočnim vjernicima obratio episkop Jovan, rekavši da se on na svaki poziv biskupa Škvorčevića odaziva „ne samo s radošću, nego i s poletom pogotovo ovdje u Jasenovcu", jer osjeća „da poziv dolazi iz bratske ljubavi i iz otvorenog srca koje sastradava sa svakim tko je nekada stradao". Podsjetio je nazočne da se minologa 31. ožujka navršilo 72 godine od kada je u njemačkom logoru Ravensbrück mučeničku smrt podnijela ruska monahinja Marija, koju je Sveti Sinod Carigradske patrijaršije 2004. proglasio svetom. Naglasio je činjenicu da su u tom logoru gotovo do zadnjeg dana prije završetka II. svjetskog rata ljudi još uvijek ubijani u plinskim komorama. Opisujući što se dogodilo toga 31. ožujka 1945., episkop je rekao da je

spomenuta monahinja stala u red za likvidaciju u plinskoj komori umjesto jedne žene. Bez obzira što je ostalo nepoznato je li ona tim svojim činom tu ženu spasila, ili je ta žena možda već sutradan završila u plinskoj komori, episkop smatra da je žrtva njezina života u duhu onoga što ovoga Dana slavimo. Prikazavši u najkraćim crtama životni put te pravoslavne svetice – od njezina mladenačkog oduševljenja idejama Oktobarske revolucije i kasnijeg razočaranja masovnim ubijanjima nevinih ljudi koje je ta revolucija prouzročila i povratka kršćanskoj vjeri, preko života u emigraciji, najprije u Jugoslaviji, a potom u Francuskoj, i druženja s najvećim umovima ruske emigracije, do njenog ulaska u manastir, odvođenja u konclogor i mučeničke smrti spomenutog dana – episkop Jovan zaključio je da motiv njezina odlaska u smrt nije bila nikakva ideologija, već želja da polaganjem svog života spasi život svom bližnjemu.

Usljedio je misno slavlje kojim je predsjedao nadbiskup Hranić. On je homiliju započeo pitanjem zašto nas je sv. Ivan Pavao II. pozvao i zašto nas Crkva nastavlja poticati da se na ovakvim okupljanjima spominjemo onih koji su nevino stradali. Odgovore na ta pitanja pronašao je u naviještenim liturgijskim čitanjima. Protumačivši ulomak iz prvog čitanja u kojem prorok Jeremija opisuje osobnu krizu u koju je upao kad su ga vlastiti prijatelji počeli progoniti i smišljati kako da ga ubiju, ustvrdio je da je sličnu sudbinu proživljavao i Gospodin naš Isus Krist, kako svjedoči današnji evanđeoski ulomak, u kojem se kaže da su Židovi odbacili Isusa i htjeli ga kamenovati zbog njegove bogohulne tvrdnje da je on Sin Božji. Odgovarajući na pitanje zašto je Isus bio odbačen i zašto su ga njegovi sunarodnjaci željeli zasuti kamenjem, nadbiskup je rekao da je to pitanje aktualno kroz čitavu povijest čovječanstva sve do danas, i koje na osobit način izranja na ovaj Dan obnove čišćenja pamćenja i spomena mučenika ne samo ovdje u Jasenovcu, nego i u Staroj Gradiški, na Bleiburgu i na svim grobovima žrtava totalitarnih režima. „To je pitanje koje otkriva i zašto se cjelokupni problem žrtava II. svjetskog rata na području Nezavisne Države Hrvatske, a posebno ovdje u Jasenovcu, sveo na rat brojevima žrtava, zašto se brojevi žrtava mijenjaju ovisno o okolnostima i potrebama političkih režima i njihove vlasti, zašto se neke žrtve nisu smjele niti spominjati, zašto mi u naše dane ne spominjemo sve, nego prešućujemo neke žrtve, i zašto ne brojimo sve nego samo žrtve na svojoj strani te zašto Jasenovac nije do danas od političke prerastao u povijesnu temu", ustvrdio je nadbiskup. Nastavljajući razmišljanje o Isusovoj odbačenosti zapitao je „zašto su zločini jednih važni za legitimitet drugih, zašto i danas ima onih koji grabe kamenje čim se spomene ime bl. Alojzija Stepinca te se kamenjem uvreda, omalovažavanja i mržnje bjesomučno nabacuju na drugu stranu. Ono je i razlog zašto se ne ulazi u sve arhive, zašto je dio arhiva uništen ili skriven, zašto su neka iskapanja bila zaustavljena te zašto se niti danas ne pristupa iskapanjima svih grobišta i relevantnim istraživanjima koja će omogućiti utvrđivanje cjelokupne istine, njezino sagledavanje i suočavanje s njom svih nas, bez obzira kakva ta istina bila", rekao je nadbiskup Hranić. Ustvrdio je da nam „nerasvijetljena povijesna istina i opterećenost prošlošću otežavaju zajedništvo i suradnju u novim povijesnim okolnostima i postaju opasnost i za hrvatski i za srpski narod". Naglasio je da je upravo zbog toga baš ovdje u Jasenovcu na ovaj Dan potrebno moliti oprostjenje od Boga, za čiju smo istinu bili zatvoreni, i od ljudi kojima smo počinili zlo. Na temelju nauka Drugoga vatikanskog sabora, izrečenog u pastoralnoj konstituciji o Crkvi u suvremenom svijetu Radost i nada u br. 22, da je Bog Otac u otajstvu utjelovljenja svoga Sina Isusu Kristu nas ljude pomirio sa sobom i jedne s drugima, otrgnuo nas iz

ropstva đavla i grijeha te razriješio zagonetku patnje i smrti, naglasio je da se vjernici Požeške biskupije na ovoj euharistijskoj postaji u pripravi za Treći biskupijski euharistijski kongres o 20. obljetnici njezina utemeljenja snažno uključuju u taj dinamizam Kristove pobjede nad zlom i smrću koja je kadra nasilje našeg svijeta preobraziti u ljubav.

Nakon popričesne molitve procesija s Presvetim Oltarskim Sakramentom i mnoštvom hodočasnika prošla je središtem Jasenovca. Biskup Škvorčević spomenuo je da su koraci praštanja, milosrđa i ljubavi u procesiji s Presvetim, odgovor na Isusov način onima koji su tamo kročili koracima mržnje i ubijanja. Po povratku procesije u crkvu, đakoni su odali počast Isusu Kristu poklicima iz Evandjelja, popraćenima pjevanjem gesla „Krist danas i uvijek, naša nada, maranatha!“ te je svim nazočnima podijeljen euharistijski blagoslov. Pjevanje su predvodili udruženi zborovi iz Jasenovca, Novske i Lipovljana.

Križni put župa grada Šibenika

Šibenik, 7.4.2017. (IKA) - Križni put župa Grada Šibenika održan je 7. travnja na tvrđavi Šubićevac. Tu pobožnost, koja se već gotovo dvadesetak godina održava u petak prije Cvjetnice, animirali su predstavnici vjernika, svećenika i redovnika Grada Šibenika. Pobožnost je predvodio šibenski biskup Tomislav Rogić. Korišten je tekst "Domovinski križni put" koji je napisao nedavno preminuli mons. Tomislav Ivančić. "Domovinski križni put" želi posvijestiti da čovjek pati ne samo kao pojedinac i član obitelji, već i kao član svoje domovine. Čovjek je sudbinski vezan uz svoj narod i domovinu. Na domovinski križni put ponesimo ne samo naše osobne patnje, ne ni samo muke i nesporazume obitelji i mjesta, nego raskravljenane rane prošlosti i sadašnjosti cijelog našeg naroda. Prigodom završnog blagoslova biskup Rogić vjernicima je rekao: Vjerujem da ste uhvatili barem jednu misao koja vas je taknula. Jedna misao ovog „Domovinskog križnog puta“ je i ta da je lijepo biti čovjek zato što je i Isus bio čovjek, i zato što je dragovoljno podnio smrt za naše spasenje. Neka ovaj križni put bude poticaj svima nama da životne križeve stopimo i zajedno s nadom Kristovom nosimo do uskrsnuća. Želim vam plodonosan Veliki tjedan i uskrsnu radost na svetkovinu Uskrsa, poručio je biskup Rogić.

Film o Miroslavu Bulešiću prikazan na Danima kršćanske kulture

Split, 7.4.2017. (IKA) - Dokumentarno-igrani film „Moja osveta je oprost“ snimljen u produkciji HRT-a prikazan je u sklopu manifestacije Dani kršćanske kulture u Kinoteci Zlatna vrata u Splitu 7. travnja, a riječ je o dokumentarnom filmu HRT-ove novinarkice Irene Hrvatin i redateljca Nevena Mihaela Dianeževića koji govori o „krvavoj krizmi“ u Lanišću, gdje je ubijen 27-godišnji istarski svećenik Miroslav Bulešić.

Naslov filma "Moja osveta je oprost" izvorna je Bulešićeva rečenica, zabilježena dvije godine prije smrti, a sažima ono što čini život i djelo ovoga svjedoka vjere. Izvorni dokumenti svjedoče o tome kako je 27-godišnji Bulešić prije stradavanja unaprijed oprostio svojim napadačima. Film je snimljen uoči beatifikacije i 66. obljetnice smrti, a u njemu dvadesetak svjedoka prvi put javno govore o "krvavoj krizmi" u Lanišću. Istodobno potresan i povijesan, taj dokumentarni film podsjeća nas na važnost čuvanja uspomena na svjedoke vjere kakav je bio Miroslav Bulešić, a kakvi su potrebni i u današnje vrijeme.

„KalvaRIja“ riječkim ulicama

Rijeka, 7.4.2017. (IKA) - Bratovština Čudotvornog raspela, Zajednica Krista Kralja i Riječki evangelizacijski tim 7. travnja ulicama Starog grada u Rijeci uprizzorili su glazbeno-scenski prikaz križnoga puta "KalvaRIja". Na suvremen način i svojim viđenjem opisali su cijeli Isusov križni put. Riječ je o suvremenom pristupu nove, ulične evangelizacije koji je odjeknuo poznatim riječkim trgom i ulicama Starog grada, a tijekom kojega je jedna djevojka (Maja Barbarić) u svojim promišljanjima, padovima i duhovnim borbama pokušala razaznavati Isusov glas, glas savjesti te glas svjetine koji je predstavljao suvremeno javno mijenje. Prikaz je počeo na Vox populi na Koblerovom trgu i za njim su do katedrale Sv. Vida, gdje je završio, članovi ovih udruga 'povukli' mnoštvo okupljenih Riječana i ostavili ih pod velikim dojmom. Isusa je igrao Tomislav Prpić, Isusovu majku Maja Šimičić, a bili su na tom križnom putu i svi drugi upečatljivi likovi, Veronika, Šimun Cirenac, narod. U katedrali je potom slavljena misa i pod njom je obnovljena Bratovština Čudotvornog raspela obilježila prvu godinu svoga djelovanja i truda oko očuvanja riječke pasionske baštine. Članovi Bratovštine na misi su obnovili svoje zavjete, a u članstvo su primljeni novi članovi. Bratovština sada ima 32 člana.

„Vjeronaučna olimpijada“ učenika osnovnih i srednjih škola u Topuskom

Topusko, 7.4.2017. (IKA) - Državno natjecanje iz vjeronauka „Vjeronaučna olimpijada“ učenika osnovnih i srednjih škola održana je od 5. do 7. travnja u Seminarškoj dvorani Hotela „Top Terme“ u Topuskom. Svoje veliko znanje o ovogodišnjoj temi „Misijska djelatnost Crkve“, pokazale su ukupno 43 ekipe s oko 220 natjecatelja i mentora. U srednjoškolskom dijelu natjecanja pobjednici olimpijade su ekipa III. gimnazije iz Splita, drugo mjesto osvojila je ekipa Gimnazije Pula, a treće NKG Don Frane Bulića iz Splita. Između osnovnih škola olimpijadu je osvojila ekipa OŠ Sućidar iz Splita, drugo mjesto OŠ Zmijavci, a treće OŠ Antuna Mihanovića – Petropoljskog iz Drniša.

Natjecanje je zatvorio domaćin sisački biskup Vlado Košić pohvalivši zauzetost i zavidno znanje natjecatelja te velik trud svi onih koji su bili uključeni u organizaciju natjecanja: Ministarstvo znanosti i obrazovanja, Agenciju za odgoj i obrazovanje, Nacionalni katehetski ured HBK, Papinska misijska djela, Katehetski ured Sisačke biskupije, Glas Koncila, te članove Državnog povjerenstva za natjecanje iz vjeronauka. Biskup je objavio i kako će ekipe koje su osvojile prva tri mjesta za dar od biskupa HBK dobiti putovanje u Češku. U glazbenom dijelu nastupila je instrumentalna sekcija Instrumentalni ansambl HPD Danica iz Siska.

Na svim razinama natjecanja ukupno je sudjelovalo 585 ekipa osnovnih škola i 283 ekipe srednjih škola s ukupno 3472 sudionika i 864 vjeroučitelja i mentora. Natjecanje je 5. travnja otvorio biskup Košić, koji je čestitao predstojnici biskupijskoga Katehetskog ureda s. Smilji Čirko i njezinim suradnicima na uloženom trudu u organizaciji, te svim natjecateljima uputio riječi ohrabrenja, pohvalivši njihov trud i zauzetost. Govoreći o temi „Misijsko djelovanje Crkve“, biskup je istaknuo kako su naši stari prihvatili kršćanstvo pronoseći svoju vjeru diljem svijeta. „To je ostvarenje zadaće koju je svojim učenicima - apostolima dao naš Gospodin Isus kada je na Uzašašće rekao: 'Podite i učinite mojim učenicima sve narode, krsteći ih u ime Oca i Sina i Duha Svetoga i učeći ih čuvati sve što sam vam

zapovijedao'. Crkva to i danas čini, vjerna svome učitelju. Stoga smo i mi pozvani svjedočiti Isusa Krista i svima koji ga ne poznaju navijestiti njegovu radosnu vijest. To se događa ovdje danas i sutra, ovih dana, kada učenici osnovnih i srednjih škola, žele pokazati na ovom natjecanju ono što su naučili, ali i provesti to znanje u životu", rekao je biskup. Okupljenima su se obratili i ravnatelj Papinskih misijskih djela u Hrvatskoj vlč. Antun Štefan, pomoćnik ministra znanosti i obrazovanja Momir Karin, ravnateljica Agencije za odgoj i obrazovanje Jadranka Žarković Pečenković, župan Sisačko-moslavačke županije Ivo Žinić, načelnik Općine Topusko Vlado Muža, ravnateljica OŠ Vladimira Nazora iz Topuskog Jana Markulin, a svoje video poruke iz misija u Africi uputili su vlč. Velimir Tomić i vlč. Ivan Stojanović. U glazbeno-scenskom dijelu programa nastupila je sisačka muška Klapa Kolapjani, Tamburaški orkestar „Janko Stjepušin" iz Martinske Vesi, članovi Marijine legije iz Petrinje, učenici OŠ Mate Lovraka iz Petrinje i OŠ Komarevo, OŠ Vladimira Nazora iz Topuskog i OŠ Ivana Kukuljevića iz Siska, a program su vodili vjeroučitelji Nikolina Milatović i Marko Mihalić. Drugoga dana natjecanja, nakon natjecateljskog dijela programa, natjecatelji su posjetili Sisak, razgledali su sjedište Sisačke biskupije Veliki Kaptol gdje ih je dočekaio biskup Košić, a zatim i sisačku katedralu, ostatke rimske arhitekture „Siscia in situ" i utvrdu Stari grad do koje su iz središta grada stigli brodom. Svečano misno slavlje u katedrali za sve sudionike predvodio je biskup Košić u zajedništvu s kancelarom i desetak svećenika mentora u natjecanju.

Hodočašće djece Krčke biskupije na grob biskupa Mahnića

Krk, 8.4.2017. (IKA) - Hodočašće djece Krčke biskupije na grob biskupa Mahnića u organizaciji Katehetskog ureda Krčke biskupije održano je u subotu 8. travnja. Vjeroučenici viših razreda osnovne škole po petnaesti su put došli u krčku katedralu pomoliti se i tražiti zagovor sluge Božjega biskupa Antuna Mahnića. Geslo tih susreta je „Svijetli trag biskupa Mahnića", a ovogodišnja je tema bila „I biskup je otac".

Djeca su po dolasku u krčku katedralu na grob biskupa Mahnića stavili zastavice s molitvama i imenima svojih očeva. Okupljenu djecu i vjeroučitelje pozdravio je predstojnik Katehetskog ureda vlč. Anton Peranić, a program prije mise vodila je Mirjana Žužić, vjeroučiteljica iz Krka. O očinstvu se razmišljalo kroz iskustva jednog oca obitelji, vjeroučitelja Krunoslava Čuljata i jednog duhovnog oca, vlč. Antona Valkovića. Djeca iz Novalje kroz humoristične situacije prikazali su kako to razgovaraju tate i djeca. Pjevanje je animirao zbor djece župe Krk „Kapljice". Nakon prigodnog programa slijedila je misa. O tome što znači biti otac biskupije, u propovijedi je govorio krčki biskup Ivica Petanjak. Osim što je služitelj i pastir, biskup je i otac, a zadaća oca je da voli, odgaja i tješi. Biskup je istaknuo kako je odgajanje najteža zadaća koju očevi imaju jer ona često uključuje ukazivanje na ono što nije dobro. S druge strane, očevi su i sami pozvani rasti u otvorenosti Duhu Svetomu. Na kraju propovijedi, biskup je naglasio dvije važne poruke iz oporuke koju je biskup Mahnić ostavio mladima. To su poziv na slogu i jedinstvo te važnost škole i stjecanja znanja.

Na završetku mise uslijedila je procesija u kojoj su predstavnici župa položili cvijeće na grob biskupa Mahnića, a svi zajedno se pomolili za njegov zagovor. Procesiju je pratila pjesma biskupu Mahniću koju su predvodile „Kapljice". Susret je zaključen tradicionalnom okrepom i druženjem na Kamplinu.

Spomen-ploča i bijeli križ istine za ubijene Sunjane

Sisak, 8.4.2017. (IKA) - Sisački biskup Vlado Košić blagoslovio je 8. travnja na Trgu kralja Tomislava u Sunji spomen-ploču i bijeli križ istine za 19 domobrana i dva civila zarobljena od partizana te zvjerski ubijenih 26. rujna 1944. u središtu Sunje. Blagoslovu je nazočilo nekoliko stotina župljana župe Sunja, članovi Udruge „Hrvatski domobran" iz Sunje, Siska, Križevaca i Svetog Ivana Zeline te brojni javni djelatnici između ostalih predsjednica Skupštine Sisačko-moslavačke županije Ivanka Roksandić i načelnik Općine Sunja Grga Dragičević. Prije blagoslova okupljenima su se obratili predsjednik zagrebačke središnjice Udruge „Hrvatski domobran" Nikola Matić te predsjednik Povjerenstva za označavanje stratišta Sisačko-moslavačke županije Josip Frković, koji je podsjetio na događanja koja su se dogodila prije 72 godina. Istaknuo je kako su ubijeni zapravo bili razoružani i kako su zvjerski zaklani od strane partizana. „Vjerujem da će bijeli 'križ istine' simbolično i sadržajno, ovdje i diljem naše županije, trajno podsjećati na 119 prešućivanih mjesta velikoga ratnog zločina partizanskih oznaša i udbaša, čijim je mrziteljskim divljanjem nestao cijeli jedan grad srednje veličine od 45.000 mučenika", poručio je Frković. Nakon blagoslova biskup je u prepunoj župnoj crkvi Sv. Marije Magdalene predvodio misu zadušnicu za ubijene. U koncelebraciji bili su domaći župnik Ivan Faletar i kancelar Biskupije mons. Marko Cvitkušić.

U homiliji biskup je podsjetio da prorok Ezekijel navješćuje kako će Bog od svoga židovskog naroda, koji je podijeljen, učiniti jedan narod. Mogli bismo reći da smo i mi Hrvati tako podijeljeni i da je i nama potrebno da nas netko ujedini, da ne bude više podjela među nama i da ne bude nijekanja istine. Tko je to bio i što je to moglo ujediniti Židove? Bila je to njihova vjera. Bio je to Bog koji je izveo svoj narod iz egipatskog ropstva, stalno ga pratio i davao mu proroke, kraljeve i svećenike koji su ga vodili. Bog je bio taj koji je svoj razjedinjeni narod ujedinio". U nastavku biskup je rekao kako Ivanovo evanđelje govori o događajima pred Isusovu smrt. „Kaže sveti Ivan da je bila blizu Pasha, kao što je i danas. Židovi Pashom slave prijelaz iz Egipta u Obećanu zemlju, tj. napustili su ropstvo i prešli preko Crvenog mora. Bog ih je spasio. Oni svake godine obnavljaju taj spomen i žele živjeti kao jedan narod koji se sjeća i pamti. Mi uskoro slavimo Uskrs, tu novu Pashu kako govorimo, a to znači novi prijelaz, ali u duhovnom smislu jer je Krist zadnja objava i punina Božje Riječi koja je rečena čovjeku. On nas uvodi u jedan novi viši prijelaz iz grijeha u milost, iz mržnje u ljubav iz zla u dobro iz smrti u život. Prije Uskrsa nas čeka Veliki tjedan i Veliki petak, slavlje Isusove smrti. To je zapravo povijest ne samo Kristova, to je povijest i naša i mi smo često oni koji nose križ, ali smo pozvani na vjeru u uskrsnuće. I naša pokojna braća koja su poginula ovdje te 1944. godine vjerovali su u uskrsnuće. Razoružani, doživjeli su masakr i ubojstvo. Mogli bismo reći da je to bila samo predigra onog krvavog pira koji je spremala komunistička revolucija, tako da to nije bio samo otpor fašizmu i antifašizam kao što govore oni koji žele sakriti istinu. Potrebno je da se mi ujedinito u istini, a istinu nam daje upravo jedna poniznost koju možemo doživjeti samo ako u vjeri ispovijedamo Boga koji je iznad svih nas i komu se svi trebamo pokloniti. Jer onaj koji se Bogu ne klanja on se onda klanja nekim svojim ljudskim bogovima kojima su se nosile štafete i o čijim su riječima ovisile sudbine ne samo pojedinaca nego i naroda. Nitko se ne bi trebao klanjati tim ideolozima koji su toliko ljudi zaveli u crno i koji još i danas uživaju poštovanje određenih krugova u našem narodu", zaključio je biskup.

Misa na 112. obljetnicu smrti biskupa Strossmayera

Đakovo, 8.4.2017. (IKA/TU) – Misnim slavljem u đakovačkoj prvostolnici Sv. Petra, koje je 8. travnja predvodio đakovačko-osječki nadbiskup Đuro Hranić, obilježena je 112. obljetnica smrti njezina graditelja, đakovačkoga i srijemskog biskupa Josipa Jurja Strossmayera.

Osvrnuvši se na čitanje toga dana, nadbiskup je u homiliji govorio o dijeljenju, davanju drugima, rekavši kako darivanje suviška sa sobom nosi napast nadmenosti i superiornosti nad drugima te stoga Sveto pismo od nas traži da sve međusobno dijelimo kao jedna obitelj. Istaknuo je: „Od nas se traži da dijelimo ono najbolje što imamo, što najviše cijenimo, od autentičnih ljudskih vrijednosti: ljudskosti, humanosti koje nosimo u sebi, preko kulture, umjetnosti do doma, radosti, obiteljskih i narodnih tragedija, kada se skupljamo odasvud kako bismo jedni druge utješili i jedni drugima oprostili, izražavajući si međusobnu podršku i ljubav.”

Rekavši kako darivanje svega, dijeliti kao jedna obitelji da u tom dijeljenju postanemo jedan novi Božji narod, uvijek zahtijeva ljubav, širinu, odustajanje od sebe, svoje sebičnosti, samodostatnosti, zahtijeva stvaranje mjesta za drugoga, nadbiskup je naglasio kako je sve to bila konstanta u životu biskupa Strossmayera. „On je uistinu shvaćao Isusovo evanđelje i nastojao ga provoditi gledajući široko, gledajući međunacionalne odnose, Crkvu u svijetu onoga vremena, promatrajući svijet, društvo u kojemu je živio te tako postao jedna od najpoznatijih ličnosti u drugoj polovini 19. stoljeća u Europi. Vrijednost njegovih djela uvijek iznova dobivaju na vrijednosti te i danas, 112. godina nakon njegove smrti, osjećamo veličinu tih djela i njegove osobe”, rekao je nadbiskup.

Nakon misnog slavlja nadbiskup Hranić se u pratnji svećenika, redovnica, bogoslova te brojnih okupljenih vjernika spustio u kriptu katedrale do groba pokojnog biskupa Strossmayera te ondje predvodio molitvu za njega - da mu Gospodin, kojemu je čitavim svojim bićem nastojao služiti, bude milosrdan sudac i pridruži ga svojim svetima i blaženima u nebeskom kraljevstvu.

Stručno usavršavanje učitelja i djelatnika katoličkih škola u Hrvatskoj

Zagreb, 8.4.2017. (IKA) - Pod temom "Isus Krist – djelatnik katoličke škole" okupilo se 8. travnja 300-njak učitelja i djelatnika katoličkih škola sa svojim ravnateljima u dvorani Vijenac u Nadbiskupijskome pastoralnom institutu u Zagrebu na godišnjem stručnom usavršavanju u organizaciji Nacionalnog ureda HBK za katoličke škole, a u suradnji s Agencijom za odgoj i obrazovanje.

Susret je počeo euharistijskim slavljem koje je u crkvi Sv. Franje na Kaptolu predvodio generalni tajnik HBK dr. Petar Palić u koncelebraciji ravnatelja i vjeroučitelja iz Katoličke osnovne škole u Požegi te franjevac. U propovijedi dr. Palić pozvao je učitelje i djelatnike da slijede Kristov primjer u odgoju mladih danas.

Nakon euharistijskog slavlja susret je nastavljen u Nadbiskupijskom pastoralnom institutu gdje je voditeljica Nacionalnog ureda HBK za katoličke škole Ivana Petrak pozdravila dr. Palića, izaslanika predsjednika Vijeća HBK za katolički odgoj i obrazovanje požeškog biskupa Antuna Škvorčevića, višu savjetnicu za vjeronauk u Agenciji za odgoj i obrazovanje mr. Gordanu Barudžiju, ravnatelj i sve djelatnike katoličkih škola u Hrvatskoj. U uvodu pozvala je djelatnike da se u svom radu ne zadovoljavaju odgovorom "pa tako svi rade" nego da se uvijek vode pitanjem "kako bi

Isus postupio u ovoj situaciji".

Nakon uvodnih pozdrava djelatnici su slušali predavanja doc. dr. fra Darka Teperta, profesora Svetog pisma Starog zavjeta na Katoličkom bogoslovnom fakultetu u Zagrebu, o temi "Biti sol zemlje i svjetlo svijeta". Fra Darko započeo je predavanje pojašnjavajući tekst iz Svetog pisma odakle je uzet naslov predavanja te ga uobličio u poslanje učitelja i djelatnika katoličke škole u vidu soli koja je u tijestu i skrivena je, a daje začim da tijesto nije bljutavo i svjetlo svijeta u svijeći koja se stavlja na svijećnjak da je svi vide jer u protivnom ako se pokrije ne gori i ne ispunjava svoju svrhu. Katolički učitelj treba upravo biti kao sol da daje začim iznutra svog djelovanja ali i da javno svjedoči svoju vjeru ne namećući nego nudeći, svjetleći.

Drugo predavanje koje je održala dr. Snježana Mališa, poslijedoktorandica na Odjelu za komunikologiju na Katoličkom sveučilištu pod temom "Isusov model poučavanja" odnosilo se na konkretne upute kako djelovati na "Isusov način". Predavanje je započela govorom o motivaciji koja treba biti svjesna i usmjerena te da ona pokreće djelatnika na kvalitetnije djelovanje. Dala je i praktične upute iz Isusovog djelovanja koje djelatnici mogu i trebaju primjenjivati u svom radu.

Nakon stanke djelatnici su se okupili u Osnovnoj školi Miroslava Krleže na radionicama Isusova pedagogija i Moralna odgovornost djelatnika koje su osmislili djelatnici Salezijanske osnovne škole i Nadbiskupske klasične gimnazije, a za cilj su imale produbiti i poosobniti predavanja. Na kraju su se djelatnici okupili ispred katedrale gdje su se svi zajedno fotografirali, izvijestili su iz Nacionalnog ureda HBK za katoličke škole.

Cvjetnica u splitskoj prvostolnici

Split, 9.4.2017. (IKA) - Na Cvjetnicu tj. Nedjelju muke Gospodnje, 9. travnja, koja uvodi u Veliki tjedan i pripremu za najveći kršćanski blagdan Uskrs, splitsko-makarski nadbiskup Marin Barišić predvodio je procesiju i misno slavlje u splitskoj katedrali Sv. Dujma, uz koncelebraciju prepozita Metropolitanskog kaptola u Splitu mons. Nediljka Antu Ančića, katedralnog župnika don Tomislava Čubelića i ostalih svećenika. „Pri kraju smo ovoga korizmenog hoda i pripreve kojom idemo ususret Gospodinu. Kličemo s palminim i maslinovim grančicama: 'Blagoslovljen onaj koji dolazi u ime Gospodnje. Hosana!' On dolazi jer nas ljubi. Zato neka naš 'Hosana' bude krik povjerenja onome koji dolazi u našu svakodnevnicu i naš grad, u naš dom i naše srce", kazao je nadbiskup nakon čega je na Peristilu blagoslovio maslinove grančice, a potom i puk Božji.

Služba Božja je s euharistijskim slavljem nastavljena u katedrali. Nakon otpjevanje Muke, nadbiskup Barišić je podsjetio na važnost Velikoga tjedna u životu svakoga kršćanina naglasivši da je u njemu svaki detalj važan. Upitao se, kao što se i svaki vjernik upita slušajući Gospodinovu Muku, je li moglo biti drukčije. Naglasio je da nije moglo biti drukčije jer Gospodinova ljubav ostaje dosljedna sebi. „Ta ljubav nije zanijekala sebe. Ona je tamo gdje je čovjek, a čovjek pati. Ova ljubav dolazi čovjeku i ublažuje njegovu patnju, slijedi čovjeka i pomaže mu na njegovome križnome putu i u njegovim razapetim situacijama, slijedi i pomaže onome koji je živ pokopan različitim oblicima smrti i grobova, prilazi mu i želi ga oživjeti", kazao je nadbiskup istaknuvši da Božja ljubav prihvaća univerzalni govor patnje, koji mnogi ne razumiju iako nam je materinji jezik. „Ljubav je usko povezana s patnjom. Nisu ga razumjeli ni glavari ni oni pod križem koji su se patnji izrugivali. I jedni i drugi, kao i mi danas, vjerojatno su cijenili samo uspjeh i

uspješne. Ne vidimo dobro ni sebe ni druge. Zato tu ljubav otkriva onaj koji je svakodnevno u situacijama osuda i razapinjanja", naglasio je mons. Barišić poručivši da Isusova muka, smrt i uskrsnuće nije samo njegova stvar nego se tiče svakoga čovjeka. Pozvao je vjernike da budu ponosni što su Kristovi te da u svjetlu Njegove muke čitaju svoju patnju i budu blizu onima koji pate.

Nakon euharistijskoga slavlja, izlaganjem Presvetoga Oltarskog Sakramenta i procesijom po Peripteru, koju je pjevanjem pratio katedralni zbor, bogoslovi i sjemeništarci pod ravnanjem maestra don Šime Marovića, započelo je četrdesetosatno klanjanje. Klanjanje je u početku Velikoga tjedna drevni običaj koji se svake godine obavlja u svim župama Splitsko-makarske nadbiskupije, a u katedrali je po tradiciji trodnevno.

Cvjetnica u Zadru

Zadar, 9.4.2017. (IKA) - „Danas, kao i u Isusovo i Pavlovo vrijeme, silno je mnoštvo pobožnih i vrijednih suradnica evangelizacije koje nastavljaju poslanje Marije po molitvi, odgoju, vjerničkom svjedočanstvu i služenju braći ljudima. To je prava milost i moć koju imaju žene u Crkvi", rekao je zadarski nadbiskup Želimir Puljić u propovijedi misnog slavlja koje je na nedjelju Muke Gospodnje, 9. travnja, predvodio u katedrali Sv. Stošije u Zadru. Nadbiskup je istaknuo ulogu žena u vjernosti i ljubavi prema Isusu, potaknut primjerom žene s alabastrenom posudom skupocjene nardove pomasti koju polijeva po Isusovoj glavi u kući Šimuna u Betaniji, u neznatnom mjestu u provinciji. „Dok nas uznemiruju potresne scene Isusove muke, tješi nas pozitivna uloga koju su žene imale u tom procesu: Pilatova žena Klaudija, Marija Magdalena, Marija Kleofina i druge žene koje su oplakivale Isusovu muku. Dok krema društva u metropoli sprema smrt za nevinoga, u provinciji neznana žena pomazuje Isusa za njegov ukop. U toj nepoznatoj ženi počašćen je ženski rod, počašćene su sve vrijedne žene, majke, supruge, domaćice i odgajateljice koje su snagom ženskog instinkta osjetile nepravdu koja je učinjena nad Isusom, od Pilatove supruge do pobožnih žena koje su ga pratile i oplakivale. Matejevo izvješće o Isusovoj mucij završava kako su sve to izbliza pratile žene koje su s njim došle iz Galileje. Jedna od njih bit će prvim svjedokom Gospodinovog uskrsnuća", istaknuo je mons. Puljić. Nasuprot njima, na drugoj strani su glavari svećenički i pismoznanci u Jeruzalemu. „Današnjim rječnikom, rekli bismo da su to kreatori dnevnice politike i planeri svjetskog poretka. Oni uz pomoć Jude 'traže načina kako Isusa na prijevaru uhvatiti'. Dira nas muka napuštenog Mesije koji na križu plače i moli. Priroda se buni, nebo šuti. Samo ne miruju predstavnici različitih zvanja i staleža: mogućnici, suci, svećenici, narodni vođe, dvorani, građani, vojska, sluga. Oni se redaju pred našim očima u tom prežalosnom procesu Isusove osude. Zbog toga pjevamo samilosni poklik: 'Puče moj, što učinih Tebi, ili u čemu ožalostih tebe, odgovori meni!'", rekao je nadbiskup, podsjetivši da nema drugog imena u kojem nam se spasiti, osim imena Isusa Krista. „Sin Božji dolazi s neba, iz krila Očeva, u zagrljaj smrti! Strašno i neshvatljivo otajstvo najdubljeg poniženja. Dok očima vjere i raspoloženom dušom gledamo i razmišljamo o tom velikom i neshvatljivom otajstvu, naši nas osjećaju tjeraju ne samo da molimo, nego i da nešto odlučimo. Ne bismo htjeli biti Juda koji Isusa prodaje za mizerne škode, niti bismo ga htjeli teretiti lažnim iskazima. Ne bismo željeli biti među svjetinom koja viče 'Raspni ga'. Rado bismo se pridružili društvu pobožnih žena koje su ga pratile i s njim supatile", rekao je mons. Puljić, poželjivši da

Isusa u svetom tjednu njegove muke pratimo u skrušenoj molitvi i sabranosti, od dvorane Posljednje večere na Veliki Četvrtak kad je Isus 'svom dušom čeznuo tu Pashu blagovati s apostolima'. „S istom duhovnom čežnjom i mi bismo htjeli u ovom svetom tjednu više se družiti s Isusom, moliti, supatiti, klanjati se i razgovarati", zaključio je nadbiskup Puljić.

Cvjetnica je počela obredom blagoslova maslinovih grančica u crkvi Sv. Marije u Zadru odakle su puk i svećenici u procesiji krenuli prema katedrali Sv. Stošije gdje je pjevana Muka našeg Gospodina.

Cvjetnica u Šibeniku

Šibenik, 9.4.2017. (IKA) - Danas se skupljamo da s čitavom Crkvom u svijetu započnemo slavlje vazmenog otajstva, muke i uskrsnuća Kristova. On je zato i ušao u svoj grad Jeruzalem, htio je trpjeti i umrijeti i imao je od mrtvih ustati. Izvršimo spomen tog ulaska živom vjerom i pobožnošću, slijedimo Gospodina na Križnom putu da imamo dijela u njegovu uskrsnuću, rekao je na Cvjetnicu na Trgu Pavla Šubića šibenski biskup Tomislav Rogić prigodom blagoslova maslinovih grančica brojnim vjernicima grada Šibenika koji su se okupili slavlje Nedjelje muke Gospodnje. Nakon blagoslova maslinovih grančica i pročitanog evanđelja, procesija je krenula prema katedrali u kojoj je slavljen euharistija. Nakon čitanja i pjevanja Muke po Mateju uslijedila je biskupova homilija. Zagledani u križ otkrivamo kolikom nas je ljubavlju Bog ljubio. Neshvatljiva veličina Božjeg približavanja čovjeku. Bog daruje svoga Sina - predaje ga u ruke ljudi - dopušta da dospije na križ, među dva razbojnika. Sin Božji potpuno je ponižen. Misterij - tajna Krista raspetoga zapravo je misterij - tajna svakog čovjeka. Ljudi u svom životu osjećaju toliko puta da prolaze kroz mrak života, sumnje, patnje, i traže kako to sve skupa protumačiti. Život je moguće prihvatiti, osmisliti i živjeti ako svoj pogled češće usmjerimo na križ i znadnemo u njemu očitati, prepoznati kolikom nas je ljubavlju Bog ljubio. Sve ono što nas u životu sustigne moguće je proći, nadvladati samo ako otkrijemo i upoznamo ljubav. Samo ljubav sve pobjeđuje, svemu se nada i sve podnosi, poručio je biskup Rogić. Naglasio je kako vjerovati u Krista ne znači uspjeti izbjeći ili pobjeći od poniženja, trpljenja i napora, pa i pogrešaka, nego znači znati dati smisao svemu što nas u životu sustigne. Znači da preko trpljenja možemo naći put koji nas vodi Bogu u njegovo vječno kraljevstvo. Na tom putu svijetli nam Kristov križ. Podno križa Kristova shvaćamo ozbiljnost života. Istaknuo je kako Isusova smrt postaje glavnim motivom, glavnim poticajem i izvorom snage za naše obraćenje, za napuštanje "djela tame" koja se suprotstavljaju Bogu u svakom čovjeku, na različite načine. Kristova smrt ujedinjuje one koji u njega vjeruju u bratsku zajednicu, u Crkvu koja se želi darovati za druge kao što je to Krist učinio.

Kao Božja djeca kršteni smo u Kristovu smrt i uskrsnuće i pozvani uzvraćati Bogu iskazanu nam ljubav, pokazati je prema braći. Nasljedujući Krista raspetoga znati voljeti druge i u trenucima vlastitog trpljenja: Jer ako prestanem voljeti kad trebam trpjeti, znak je da nikada pravo nisam ni ljubio! U Kristovu križu otkrivamo da i bol može biti drugo ime za ljubav, zaključio je biskup Rogić.

Uz biskupa Rogića na slavlju su koncelebrirali svećenici grada Šibenika, te umirovljeni biskup Ante Ivas. Na slavlju pjevao je Mješoviti katedralni zbor pod ravnanjem prof. Jelene Mikulandre uz orguljašku pratnju Nikole Lovrića Caparina. Misno slavlje prenosio je Hrvatski radio.

Kardinal Bozanić: Kockanje je duboka rana koja tiho razara duh i savjest

Nikoga, ni pojedinca, ni ikogi sustav koji profitira tako da druge upropaštava, ne može opravdati to što se hvale da sredstva ponekad doniraju i u dobrotvorne svrhe, upozorio kardinal nakon pobožnosti križnog puta na Ksaveru

Zagreb, 9.4.2017. (IKA) - Zagrebački nadbiskup kardinal Josip Bozanić predvodio je na Cvjetnicu - Nedjelju Muke Gospodnje 9. travnja pobožnost Križnog puta na Ksaveru. Osvrnuvši se na Matejev izvještaj muke Isusove u kojemu također piše "A pošto ga razapeše, razdijeliše među se haljine njegove bacivši kocku", kardinal je u nagovoru upozorio na tu bešćutnost, jer „dok je Isus, sin jedinac Boga Oca, prije nešto više od dva tisućljeća umirao na križu, vojnici su se bezbrižno igrali, kockali su za odjeću čovjeka koji je podnosio agoniju umiranja”.

Taj prizor, prokometirao je kardinal, „snažno govori o postupanju svijeta čija se logika nažalost nije promijenila do dana današnjega: dok traje borba dobra i zla, dok se toliki bore za golo preživljavanje, pojedinci se igraju! Kocka, igre na sreću ostale su tako do danas svojevrsni simbol odvratanja pogleda od onoga bitnoga, od dobra, od ljubavi za koju smo stvoreni; od nastojanja da se pošteno radi. To se čini tako da se čovjeka najprije navuče u naoko bezazlenu igru, da bi se nakon nekog vremena njime potpuno ovladalo, do te mjere da se samo tome nada i vjeruje u tobožnji sretan ishod”. „Kockanje je, usuđujem se reći, duboka rana koja tiho i podmuklo razara duh i savjest brojnih ljudi te rastače obiteljsko zajedništvo, vodi k otuđenju mnogih, a nesagledive posljedice samo jednoga jedinoga kockara trpi čak i više naraštaja”, upozorio je kardinal.

„Kockanje se u javnosti često želi prikazati kao simbol sreće, dobitka, lagode i uspjeha bez truda, unatoč činjenici da je, nakon što se podvuče crta, broj onih koji su do životne sreće došli kockanjem više nego zanemariv. Dragi vjernici, kocka od ljudi koji su povjerovali u njezinu moć najčešće u konačnici čini gubitnike. Oni koji robuju kockanju, oni kojima kockanje, igre na sreću, lutrija, kladionice postaju ovisnost, uvijek gube. Gube sebe jer su tome dali svoje vrijeme, osjećaje i svoje dostojanstvo; gube i obitelji, jer su tome podredili svetinju obiteljskoga zajedništva koje su olako prokockali uvlačeći u nju laži, lakomost, pohlepu i druga zastranjenja; gube i prijatelje, jer su zbog te ovisnosti izigrali njihovo povjerenje, nerijetko se zaduživši kod njih te tako ugrozili i njihovu egzistenciju; gube i društveni položaj jer mnogi su ostali i bez posla i bez poštovanja; gube u svemu tome i vjeru, jer se pouzdaju u varljivu sreću umjesto u Boga kao izvor nepresušne nade; te, u konačnici, gube budućnost dostojnu čovjeka. Tako se kockanje često promeće u igru na nesreću, a ne u igru na sreću”, upozorio je zagrebački nadbiskup.

Komentirajući da ipak netko u svemu tome dobiva, kardinal je rekao da postoje oni o kojima se vrlo malo zna, čiji je identitet često obavijen velom tajne i prikriven, dok se okrutno bogate na tuđoj nesreći. Oni će, zatvarajući oči pred onima koji su upropašteni, reći da ne rade ništa protuzakonito, rekao je kardinal, upozorivši da nikoga, ni pojedinca, ni ikogi sustav koji profitira tako da druge upropaštava, ne može opravdati to što se hvale da sredstva ponekad doniraju i u dobrotvorne svrhe.

Kardinal je potaknuo i pojedince i obitelji koji se suočavaju s tim problemom da se ne predaju ni pred kojim izazovom. „Ne bojmo se suočiti sa stvarnošću i ne prestanimo vjerovati u Božju pomoć uvijek, pa i onda kada se sve prokocka i kad naizgled nema izlaza. Kada čovjeka zarobe kockarnica, kladionica i slične igre na sreću, on u konačnici ostaje otuđen, sam i napušten. Čovjeku koji upadne u takvo ropstvo

najviše može pomoći zajedništvo, blizina obitelji, rodbine i prijatelja. To je prva pomoć koja čovjeka može potaknuti da traži liječenje i izlazak iz situacije u koju je upao”, poručio je zagrebački nadbiskup.

Istaknuo je i kako ne čudi da mnogi danas, kad dođu do ruba, nalaze spas u različitim terapijskim zajednicama od kojih posebno neumorno pomažu one izrasle iz krila Katoličke Crkve. To nam govori da zajedništvo u vjeri postaje lijek, blagotvorni eliksir koji čovjeka ozdravlja od svake samodostatnosti; istinsko zajedništvo s Bogom i ljudima podiže čovjeka iz svakog pada, istaknuo je kardinal Bozanić.

Nuncij Eterović na Cvjetnicu u Pučišćima

Pučišća, 9.4.2017. (IKA) – Na Nedjelju muke Gospodnje, 9. travnja, papinski nuncij u Njemačkoj nadbiskup Nikola Eterović predvodio je misno slavlje u župi sv. Jeronima u rodnim Pučišćima na otoku Braču kojim je vjernički puk uveo u sveti tjedan Isusove muke, smrti i uskrsnuća. Obredi Cvjetne nedjelje započeli su okupljanjem vjernika kod crkve Gospe na Botku, nekadašnje župne crkve podignute 1482. godine, gdje je nadbiskup Eterović blagoslovio palmine i maslinove grane. Uslijedila je, zatim, svečana procesija od Gospine crkve do župne Sv. Jeronima s brojnom djecom i mladima s palminim i maslinovim granama u rukama. U tijeku misnoga slavlja čitan je izvještaj o Muci Gospodinovoj prema evanđelistu Mateju u kojem su sudjelovali učenici 3. razreda srednjih škola na otoku Braču predvođeni Leom Mihaić. Na misi su pjevala djeca i mladi pod ravnanjem s. Danijele Mihić, uz pratnju Nikoline Jakovčević.

Osvrnuvši se na evanđeoski izvještaj o Muci Gospodinovoj, nuncij Eterović u homiliji je ustvrdio kako je liturgija Cvjetnice bogata simbolima, ali i Božjom riječju. Liturgija nam oživljava ono što se s Isusom događalo prije više od 2000 godina. Liturgija nam ističe priznanje da je Isus prorok, Mesija, Sin Božji. Isus je uzeo ljudsku narav i postao sličan nama u svemu osim u grijehu. Upravo preko Isusove patnje i mi možemo prepoznati smisao prijelaza u novi život, rekao je, između ostaloga, nuncij Eterović. Primijetio je kako liturgija Cvjetne nedjelje poziva da u Isusovu poniznom ulasku na magarcu u Jeruzalem s istim osjećajem poniznosti živimo dane Velikoga tjedna. Podsjetio je kako Crkva na današnji dan obilježava Svjetski dan mladih za koji je papa Franjo mladima uputio posebnu poruku, naslovljenu „Velika nam djela učini Svesilni”. Obraćajući se mladima potaknuo ih je da započnu hodočasnički put prema ljudskom i kršćanskom idealu života. „Veliki nas tjedan poziva da se vratimo sebi, u dubine vlastitoga srca te da otkrijemo temeljne vrijednosti ljudskoga života u životnoj buci koja bi htjela zagušiti ono što nam Bog želi reći”, poručio je papinski nuncij u Berlinu. U tom kontekstu podsjetio je na tradiciju euharistijskoga klanjanja u župi kroz Sveti tjedan, pozvavši, pritom, vjernike da kroz klanjanje u tišini izraze svoje poštovanje prema Isusu „koji je umro za nas kako bi nam osigurao život”.

Na kraju liturgijskoga slavlja u župi je započelo četrdesetsatno euharistijsko klanjanje, poznatije pod nazivom quarantaore. Nakon što je pučki župnik mr. Pave Gospodnetić izložio Presveto nuncij Eterović zadržao se u kratkoj molitvi.

Cvjetnica u Krku

Krk, 9.4.2017. (IKA) - Proslava Cvjetnice u Krku počela je 9. travnja okupljanjem vjernika na trgu ispred samostana franjevac trećoredaca gdje je biskup Ivica Petanjak, uz sudjelovanje krčkih svećenika i redovnika, predvodio obred blagoslova maslinovih grančica. Svi su se zatim u svečanom ophodu gradskim ulicama uputili u katedralu na koncelebrirano misno slavlje koje je predvodio krčki biskup. Nakon pjevanje Muke po Mateju, biskup se okupljenima obratio i prigodnom homilijom. Pozvao je vjernike da pronadu vrijeme i zastanu, otvore svoju nutrinu, svoje srce i zagledaju se u križ Isusa Krista kako bi zaista doživjeli i razumjeli otajstva našega otkupljenja koja nam donosi Veliki tjedan koji je pred nama. Zagledani u križ, ostajemo potreseni mukom, patnjom i bolnom i sramotnom smrću koju je Isus podnesao za nas pa postavljamo pitanje: Je li naše spasenje moralo biti toliko mučno, krvavo? Čovjek je, pojašnjava biskup Petanjak, sagriješio i okrenuo se od Boga, ali vratiti se Bogu, sebe iz zla izvući, otkupiti se i spasiti se, nadilazi čovjeka. To je mogao samo utjelovljeni Sin Božji. No, Bog ne traži njegovu krv i njegova muka i smrt nije Božja volja. Isus je došao pozvati čovjeka na obraćenje; on mu otkriva zakon ljubavi kao jedini put kojim čovjek dolazi k Ocu. No, čovjek i to odbacuje i osuđuje Spasitelja na smrt na križu - znak prokletstva i potpune odbačenosti. Prihvativši križ i ostajući i na križu vjeran ljubavi prema Ocu i prema ljudima, Isus ovaj znak prokletstva pretvara u sredstvo spasenja. Zagledati se u križ, zagrliti ga, prihvatiti i zamoliti Isusa da osmisli naš život, preduvjet je da i u nama zažive i postanu vidljivi Isusovi osjećaji. Tek ako u sebi utjelovimo Isusovu muku, u našem će životu biti vidljivi i prepoznatljivi njezini plodovi, istaknuo je krčki biskup. Nakon mise, započelo je klanjanje pred Presvetim koje će se odvijati i tijekom Velikog ponedjeljka.

Biskup Mrzljak na Stepinčevu Križnom putu u Lepoglavi

Lepoglava, 9.4.2017. (IKA) - "Na Križnom putu s blaženim kardinalom Alojzijem Stepincem" naziv je tradicionalnog križnog puta održanog i ove godine na Cvjetnu nedjelju, 9. travnja, u Lepoglavi. Procesija, koju je vodio varaždinski biskup Josip Mrzljak, započela je kod kipa bl. Stepinca kod župne crkve, nastavila se uza zidove Kaznionice do brda Gorica, a završila je u kapeli Sv. Ivana Krstitelja.

„U korizmenom vremenu obavljamo pobožnost koja je nama kršćanima svima draga, pobožnost Križnog puta te razmišljamo o Isusovoj Muci i smrti koje povezujemo i s našim životnim putem. Zato pobožnost Križnog puta nije samo sjećanje na neke događaje iz Jeruzalema 33. godine, nego taj put ide kroz cijelu povijest ljudskoga roda. Uvijek možemo promatrati sudbinu Isusa u pojedinim ljudima, pa tako na poseban način i u blaženom Alojziju Stepincu koji je rekao: 'Koliko je nepravednih osuda palo kroz vjekove protiv Isusa u suđenju njegovih sluga. A kada se s Isusom trpi, tada sve biva lako'. Zagledani u Isusa kako nosi križ za spas svijeta i promatrajući bl. Stepinca kako ga hrabro slijedi, prigrlimo i mi svaki svoj križ. Isus nam je pokazao da put preko kalvarije vodi prema uskrsnuću. Neka po ovoj pobožnosti osjete Isusovu blizinu i ljubav svi koji su nepravedno progonjeni ili osuđeni", poručio je vjernicima u Lepoglavi biskup Mrzljak.

Četrnaest postaja Isusova Križnog puta oko lepoglavske kaznionice, na putu dugom 1600 metara, prisposobljeno je s mučeništvom bl. Alojzija Stepinca koji je ondje proveo više od pet godina. Organizator Križnog puta bila je župa Bezgrešnog začeca BDM iz Lepoglave čiji je župnik mons. Andrija Kišiček ujedno autor samog Križnog puta.

Predstavljena uskrсна poruka nadbiskupa Devčića

Rijeka, 10.4.2017. (IKA) - U Velikoj dvorani Nadbiskupskog ordinarijata u Rijeci u ponedjeljak 10. travnja predstavljena je uskrсна poruka riječkog nadbiskupa i metropolita Ivana Devčića „Svjedoci uskrsnuća“. Poruku je predstavila predstojnica Katehetskog ureda Riječke nadbiskupije Ksenija Rukavina - Kovačević, prof. Kazala je kako ista govori o svjedocima uskrsnuća koji su živjeli u vremenu Isusove muke, smrti i uskrsnuća, ali i svjedocima uskrsnuća u svakom vremenu nakon Isusova uskrsnuća, tako i našem.

„Vjera je za Isusa temeljna pretpostavka da bi nas on, ne samo uskrsio, nego i da bismo već u ovom životu mogli od njega primiti bilo koji dar... Najveći i najpotrebniji dar koji nam Isus u ovome životu može dati, ako mu vjerujemo, upravo je naše uskrsnuće već sada. Dakako, riječ je ne o uskrsnuću od mrtvih nego o duhovnom uskrsnuću. Upravo je to prvi dar koji je Isus podario svojim prvim učenicima, a zatim i svima koji mu pristupaju s vjerom“, piše nadbiskup u poruci i pri tome naglašava da se to što se dogodilo prvim Isusovim učenicima u susretu s njim uskrsnim ponavlja tijekom cijele povijesti. Rukavina Kovačević istaknula je da je taj dio poruke upućen svakom bogotražitelju koji se istinski želi susresti s uskrsnim i živim Isusom Kristom. „Nadbiskup Devčić vrlo jasno kaže gdje je moguće i danas, nakon 2000 godina, ponovno sresti Isusa: '... on je kao takav prisutan u svakoj euharistiji i u svakoj riječi Svetoga pisma'... Za prve učenike i one koji su u povijesti susreli uskrslog Isusa svaki je kraj zapravo prilika za novi, bolji početak. Na to želi ukazati i nadbiskup u završnom dijelu svoje poruke kada kaže: 'Prvi su Isusovi učenici bili toga duboko svjesni, zato se nisu umarali neustrašivo naviještati i dosljedno životom svjedočiti da je on doista uskrsnuo od mrtvih i da će svi koji u njega vjeruju već u ovome životu duhovno uskrsnuti, a poslije smrti, u posljednji dan, i tjelesno ustati na preobraženi život koji više nikad neće prestati'. Dakle, s kojima se uskrsli Isus susretne, ti se iz tog susreta ne vraćaju u životnu svakodnevicu nepromijenjeni...“

Na kraju je, apostrofirajući riječkog nadbiskupa, kazala da mons. dr. Devčić postavlja pitanje: „Prvi naraštaj Isusovih učenika i mnogi poslije njih ozbiljno su shvatili tu zadaću koju im je povjerio Učitelj i svojski se trudili izvršiti je. A mi?“ Prava aktualizacija ove uskrsne poruke započinje našim iskrenim odgovorom na ovo središnje pitanje. Univerzalnog odgovora nema, izdvojila je Rukavina - Kovačević. Poruka nadbiskupa Devčića može se pročitati u mjesječniku „Zvona“ te na službenim mrežnim stranicama Riječke nadbiskupije.

Na konferenciji je predstavljeno i jubilarno 500. izdanje mjesječnika za kršćansku kulturu Riječke nadbiskupije i Gospičko-senjske biskupije „Zvona“. Jubilarni broj doživio je 'kozmetičke zahvate', ali i nove rubrike, a dobar dio 500. broja u slavljeničkom tonu donosi tekstove o povijesti ovog, za mjesnu Crkvu, važnog mjesječnika.

Ovom prigodom, a ispred Ureda za mlade Riječke nadbiskupije Anamarija Antunović izvijestila je o pripremama riječke mladeži za odlazak na 10. susret hrvatske katoličke mladeži koji će se 29. i 30. travnja održati u Vukovaru pod geslom: „Krist, nada naša“. Uz 30 tisuća najavljenih mladih koji će sudjelovati na susretu, iz Riječke nadbiskupije u Herojski grad uputiti će se 754 sudionika.

Na kraju konferencije za novinare nadbiskup je uputio uskrsnu čestitku, ne samo katolicima, nego i pravoslavcima, budući da se Uskrs prema julijanskom kalendaru ove godine slavi 16. travnja.

Preduskrsni susret nadbiskupa Hranića i novinara

Đakovo, 10.4.2017. (IKA/TU) - Đakovačko-osječki nadbiskup i metropolit Đuro Hranić održao je 10. travnja u Nadbiskupskom domu u Đakovu konferenciju za medije prigodom nadolazeće svetkovine Uskrsa te tom prigodom uputio Uskrsnu pastirsku poruku, naslovljenu "U nadi protiv svake nade povjerasmo u Onoga koji od mrtvih uskrisi Isusa, Gospodina našega (usp. Rim 4, 18.24)".

U poruci nadbiskup je istaknuo kako svetkovina Uskrsa otkriva Boga koji je iz ljubavi prema nama postao čovjekom, prihvatio našu grešnu ljudsku narav i posljedice grijeha te nas je svojom smrću na križu oslobodio od vječne smrti i svojim nam uskrsnućem od mrtvih otvorio put k vječnom životu. „U ovome svijetu prisutna je snaga grijeha. I tko da ne zadržati nad dramom Velikog petka i danas, kad se u njoj ogledaju bezbrojne rane povijesti i kad sa suzom u oku gledamo životnu dramu ljudi našeg vremena", kazao je nadbiskup, dodavši kako su mnogi među nama teško pritisnuti iskustvom besperspektivnosti i izgubljenoga povjerenja, sputani labirintom nesređenoga društvenog sustava, posustali su pod teretom nezaposlenosti i siromaštva, izranjavani bičevima korupcije i nepravdi. Brojni su izgubili nadu, te smo svjedoci iseljavanja mladih i čitavih obitelji.

„No, u toj stvarnosti koju proživljavamo još snažnije odjekuje uskrsna poruka: Raspeti Krist je uskrsnuo! Kad nam se učini da je sve izgubljeno, Bog u svojoj ljubavi uvijek iznova pronalazi put do pobjede života nad smrću i dobra nad zlim. Stoga nas vjera u uskrsnuće ispunja nadom i protiv svake nade. Svima od srca, zato, poručujem: Hrabri budite! U Krista gledajte i razveselite se!", istaknuo je nadbiskup u pastirskoj poruci te pozvao sve vjernike da pruže živo svjedočanstvo Kristove raspete i uskrsle ljubavi te u zajedništvu s umirovljenim nadbiskupom Marinom Srakićem svim vjernicima, braći svećenicima i članovima ustanova posvećenoga života zaželio snagu uskrsne vjere i nade te radostan i blagoslovljen Uskrs.

U poruci nadbiskup je izrazio radost što će Đakovačko-osječka nadbiskupija biti domaćin 10. susreta hrvatske katoličke mladeži, pod geslom: „Krist – nada naša", te još jednom potaknuo obitelji koje imaju mogućnosti smještaja mladih, a do sada se nisu prijavile, da budu velikodušne, otvore srca i vrata te smjeste mlade u svoje domove: „Pokažimo im svoju dobrodošlicu, kršćansku solidarnost i podršku te pravu širinu 'slavonske duše' i gostoljubivost. Zajedno s njima ispovjedimo da iskon našega života počiva u Božjem daru i podijelimo s njima nadu koja se oslanja na Boga kao temelj i nadahnuće za moralnu, demografsku i gospodarsku obnovu našega naroda. Podržimo ih u njihovu nastojanju i u želji da čitavom našem narodu, Europi i svijetu upravo iz Vukovara pošalju poruku svoje kršćanske vjere u snagu uskrsne preobrazbe koja je jedina kadra 'izvidati svaku ranu', obnoviti razorena zajedništva i grijati nas snagom i nježnošću Božje dobrote i ljubavi."

Potom se uime Organizacijskog odbora SHKM 2017. okupljenima obratio vlč. Filip Perković, nadbiskupijski povjerenik za mlade, te iznio podatak da je na Susret u Vukovaru prijavljeno oko 29 tisuća mladih, među kojima je 5500 mladih iz Đakovačko-osječke nadbiskupije, od kojih je 1500 volontera. Na susret dolaze mladi iz Bosne i Hercegovine, Srbije, Slovenije, Makedonije, Austrije, Njemačke, Švicarske... te jedna skupina iz Kanade.

„Svi mi, i organizatori i mladi koji će biti na susretu, svojim zajedništvom, molitvom i svjedočanstvom želimo poručiti ovom slavonskom, baranjskom i srijemskom kraju kako doista još uvijek ima nade i da se ona krije u Bogu i nama samima, u našim sposobnostima, znanjima, želji za

napretkom, a koja se najviše očituje kroz mlade. Želimo da mladi budu oni koji će preokrenuti određene paradigme društva, a koje nisu dobre ni za koga", rekao je vlč. Perković te zahvalio svima koji su uložili trud da što veći broj mladih bude smješten u obitelji, a na poseban način obiteljima koje su se prijavile za smještaj mladih. Na kraju je pozvao sve, napose Vukovarce, da u nedjelju 30. travnja dođu na završni koncert, koji će trajati od 18 do 21 sat, a na kojemu će nastupiti Alan Hržica, Ivana Husar Mlinac, Marija Husar Rimac, Opća opasnost i Božja pobjeda: „Dođimo na koncert i zajedno s mladima zapjevajmo, slavimo Gospodina, zahvalimo na onom što će, vjerujemo, biti jedan početak nečeg novog za ovaj dio naše domovine i cijelu našu nadbiskupiju."

Mateja Đumić, članica Organizacijskog odbora SHKM 2017. i koordinatorica za Vukovar, izrazila je radost uime grada Vukovara što će biti domaćin ovakvog događaja: „Velik broj obitelji prijavio se za smještaj mladih. Nadamo se da će mladi moći prenijeti radost u te obitelji i da će nakon tog susreta Vukovar moći živjeti od onoga što će primiti u ova dva dana."

U drugom dijelu susreta medijski djelatnici imali su priliku pitati nadbiskupa o životu i djelovanju Crkve, kao i o aktualnim događanjima u društvu. Upitan da komentira „slučaj Agrokor", nadbiskup je rekao: „Svjestan sam toga da Agrokor sa svojih 40.000 zaposlenika, gdje je on ujedno vlasnik određenih gospodarskih subjekata na području Slavonije koji zapošljavaju ljude, donosi dodatne brige nama u Slavoniji. Uz ionako teško stanje, mislim da smo svjesni da to samo znači produžetak agonije te da će se egzodus naših mladih nažalost nastaviti, da ćemo, ako se ostvare crni scenariji, dobiti nove nezaposlene osobe. Osim samog Agrokoru tu su i drugi gospodarski subjekti koji s njim surađuju. Spominju se mali i srednji dobavljači. Ako oni budu stradali, to će nas u Slavoniji posebno pogoditi. Ne znam što drugo nego Bogu vapiti, njemu sve stavljati u ruke. Ne mogu pomoći niti što promijeniti, ali govorilo se i upozoravalo da je opasno to što smo kao država pomagali krupni kapital. Još je pokojni predsjednik Tuđman govorio o nekoliko bogatih hrvatskih obitelji i još su tada upozoravali: Što će biti kada koji od tih divova bude posrnuo? Nažalost, upravo nam se to događa i mislim da su to teška i ozbiljna pitanja koja na nov način pogađaju našu dragu Slavoniju."

Uskrsna poruka križevačkog vladike Nikole Kekića

Zagreb, 11.4.2017. (IKA) - Uskrsli Krist svima nama poručuje: "Vidiš čovječe, ja sam radi tebe dragovoljno prihvatio križ, otkupio te od smrti u kojoj si se nalazio, vratio te opet u život i nemoj opet potratiti svoj život, nemoj se vraćati u tamu, već svoj život ovdje na zemlji proživi kao dijete svjetlosti idući svakoga dana za mnom koji sam jedini Put", piše križevački vladika Nikola Kekić u uskrsnoj poruci. A čovjek olako skreće s tog puta, ide za ljudskim izmišljotinama i za praznovjerjem. "Neće ti, čovječe, pomoći razni šarlatani i babe vračare, nego jedini Krist", ističe biskup.

Da bi se čovjek "doista obratio i počeo živjeti novim životom potrebna mu je pomoć uskrsloga Krista koju On daje po Duhu Svetome. Krist čovjeku uvijek pruža svoju ruku da ga izvuče iz ovoživotnih nevolja. Ali ti On ne može pomoći, ako i ti njemu ne pružiš svoju ruku", zaključuje vladika Kekić, želeći svima mir i radost Krista Spasitelja koji "Voistinu voskrese!"

Predstavljena uskrsna poruka nadbiskupa Barišića

Split, 11.4.2017. (IKA) - Splitsko-makarski nadbiskup i metropolit dr. Marin Barišić susreo se s novinarima te je predstavio svoju uskrsnu poruku u utorak 11. travnja u Nadbiskupskom ordinarijatu u Splitu. Svoju je uskrsnu poruku nadbiskup započeo govorom o smrti kao „neprijatelju života“, „smrti života“ ili pak „bolesti života“ te se pita: „Ima li lijeka - ozdravljenja o smrti?“ Činjenica je da koliko god polagali velika očekivanja u svijet medicine i otkrića novih lijekova, radi se samo o produženom opiranju jer na kraju uvijek „jača“ smrt porazi život. U tom surječju nadbiskup postavlja pitanje jesmo li pješaci smrti ili hodočasnici života. „Braćo i sestre, u svojoj hrabroj i trajnoj želji ozdravljenja od smrti, ipak ne napuštajmo medicinu, a ni u kom slučaju ne podcjenjujmo snagu ljubavi. Jer, ima jedna ljubav jača od svake ljudske ljubavi. Ljubav Božja! I od smrti jača! Bog je ljubav. Ako je ljubav Božje ime, onda je njegovo ime i uskrsnuće – Život. Raspeti i uskrsli Krist, utjelovljena Božja ljubav, pobjednik je nad smrću. Nije došao učiniti ovo naše zemaljsko tijelo besmrtnim, već nam daruje život u novosti uskrsnuća. Stoga stvarni „neprijatelj“ smrti – ako se to tako može reći – nije život, već ljubav. Bog ljubavi, Bog i uskrsnuća“. U nastavku nadbiskup govori o osobi Isusa Krista, koji „nije samo lijek - ozdravljenje od smrtnosti, već je Spasitelj, koji potpuno ostvaruje naš život. Snaga Kristova uskrsnuća, srce kršćanske vjere, zahvaća čitav ljudski rod i čovjekov život, već sada i ovdje, a ne tek konačno, o uskrsnuću mrtvih, kako je to pretpostavljala Marta. Uskrsno ostvarenje djelo je milosrdnog Boga, koji nam očitova svoju neizmjernu ljubav u svome Sinu, raspetom i uskrsnom. Brižno je to djelo Boga Oca, izvora svakog roditeljstva, očinstva i majčinstva, za svoju veliku obitelj, ljudski rod, sve nas svoju posinjenju djecu. Zato sretan Uskrs prije svega vama, dragi roditelji, osobito tebi dragi oče, u godini posvećenoj ocu i očinstvu“.

Obraćajući se očevima i majkama, nadbiskup Barišić ističe da „sakramentalna, bračna i roditeljska ljubav prisutnost je Božje ljubavi u Isusu Kristu, prema nama. Ljubav Krista raspetoga i uskrsloga, koja nije ograničena križem i grobom, ohrabruje vas, dragi roditelji, da ne posustanete u poteškoćama, i nadahnjuje vas da dar i plod svoje ljubavi, svoju djecu, mognete oživljavati i iz smrtnih neprilika uskrsavati. I vi sami na taj način s njima uskrsavate. Postajete suradnici Boga ljubavi i uskrsnuća“.

Osvrnuvši se na poteškoće današnjih obitelji, ističe da su mnogi roditelji „danas osiromašeni u svojoj ulozi oca odgojitelja zbog gubitka radnog mjesta i nedostatka primanja, ali još više su prikračeni u svom očinstvu zbog mentaliteta koji unosi poremećaj duhovnih i moralnih vrijednosti, koje su ponekada više naklonjene umiranju i smrtnosti, nego kulturi života i nadi uskrsnuća. Ali uza sve to, ti oče, ostaješ ono što jesi: jednom roditelj, trajno otac. Tvoja djeca, tvoja obitelj, društvo, Crkva ne mogu bez tebe“. Nadbiskup Barišić u poruci ističe kako nam otac treba u svim fazama odrastanja, pa i onda kada se preseli u vječnost njegovu uokvirenu sliku čuvamo i kao „svetu memoriju budućnosti. Memoriju koja nas podsjeća na očinske vrednote, koje nas otvaraju i uvode u ono željno ozdravljenje od smrti, do nade uskrsnoga jutra. Zato dragi oče, neka se u novosti Uskrsa dogodi tvoj povratak i novi susret u obitelji, s tvojom djecom. Neke tvoja prisutnost bude prepoznatljiva u onoj radosti: 'Ovo je dan što ga učini Gospodin, kličimo i radujmo se njemu'“.

Čestitajući Uskrs svim ljudima dobre volje, nadbiskup je predstavnicima medija darovao encikliku Pape Franje „Amoris laetitia“ te se zadržao s njima u kratkom razgovoru uz sok i kolače.

Uskrsna poruka biskupa Uzinića

Budimo svojim životom znak Isusova uskrsnuća!

Dubrovnik, 11.4.2017. (IKA) - U uskrsnoj poruci naslovljenoj „Budimo svojim životom znak Isusova uskrsnuća!“ za Uskrs 2017. godine dubrovački biskup Mate Uzinić piše kako slavljem Isusova uskrsnuća kršćani očituju svoju vjeru da se ono doista dogodilo, da je Isus iz Nazareta doista uskrsnuo iz groba. „Upravo je vjera u Kristovo uskrsnuće poticaj našem kršćanskomu svjedočenju, našem biti kršćani“. Dalje podsjeća kako evanđeoska izvješća svjedoče da apostolima nisu bile dovoljne samo riječi i svjedočanstva kako bi povjerovali u tu istinu nego su im bili potrebni i znakovi.

Te znakove biskup detaljnije objašnjava: „Za apostole Petra i Ivana, za pobožne žene – Mariju Magdalenu, Ivanu, Mariju Jakovljevu – koje su u osvit zore prvoga dana u tjednu pošle pogledati grob, znak uskrsnuća bio je prazan grob. Za dvojicu učenika na putu u Emaus znak uskrsnuća bio je susret s uskrsnulim Isusom, kojega su prepoznali u lomljenju kruha. Za apostola Tomu, koji je zbog sumnje dobio nadimak Nevjerni, znak su bili biljezi čavala i probodeni bok. Za sve one koji su se postupno pridruživali Crkvi koja se rađala znak uskrsnuća bio je život učenika, život prve Crkve čiji članovi 'bijahu postojani u nauku apostolskom, u zajedništvu, lomljenju kruha i molitvama'“. Upravo postojanost u nauku apostolskom, u zajedništvu, lomljenju kruha ili euharistiji i molitvama može i treba biti znak Kristova uskrsnuća i u ovom našem vremenu, ističe biskup i poručuje: „To je naša kršćanska zadaća i poslanje“.

Spominjući nedavno biskupijsko hodočašće u Svetu zemlju na kojem su hodočasnici ušli u Isusov grob, biskup ističe da „stvarnost praznoga groba ne može biti za nas dostatan znak uskrsnuća na isti način kao što je to bio znak za apostole i žene“. Isto tako ni drugi znakovi uskrsnuća poput dvorane posljednje večere, susreta s Uskrsnim, koji su učenicima i ostalim kršćanima bili znakovi uskrsnuća ne mogu to na isti način biti današnjim kršćanima. „Možemo, međutim, biti među onim blaženima 'koji ne vidješe, a vjeruju!' i kao 'blaženi koji ne vidješe, a vjeruju' svojim životom možemo postati znak Isusova uskrsnuća drugima“, poručuje dubrovački biskup. U nastavku biskup objašnjava da su današnji kršćani znak Kristova uskrsnuća, kao i prva Crkva, ukoliko su postojani i vjerni apostolskomu nauku, po zajedništvu i ljubavi koju svjedoče jedni prema drugima i prema svima, po euharistiji koju slave i molitvi koju postojano upućuju ne samo za sebe, nego i za druge, za Crkvu, dapače za sav svijet. „Da bi naš život, život Crkve ovoga povijesnoga trenutka, postao doista znak Isusova uskrsnuća, potrebno je da svemu tomu dodamo i vlastiti život, odnosno da Isusovo uskrsnuće ne slavimo samo riječima i molitvom, pa, premda su naše riječi i molitve znak uskrsnuća, ni samo liturgijskim slavljinama – posebno ne samo ovim prigodnim – nego da ga slavimo životom u svojim obiteljima, župnim zajednicama, susjedstvu, školi, na radnom mjestu, u društvenoj zajednici“, zaključuje biskup Uzinić i dodaje kako samo tako „možemo i kao pojedinci i kao Crkva postati znak Isusa Krista i njegova uskrsnuća svima s kojima živimo i koje susrećemo, uključujući i one na rubovima koji nas gledaju, koji od nas očekuju da im budemo znak, među kojima u ovoj godini osobitu pozornost svraćamo na one koji trpe zaboravljeni i osamljeni u svojoj bolesti i starosti“. Na kraju dubrovački biskup čestita Uskrs svima sa željom „da svi mi, svatko od nas na svom mjestu i ulozi u Crkvi i društvu, a po nama i cijela Crkva, počinjući od ove naše mjesne dubrovačke Crkve, budemo postojani u svemu onom što je dobro i po tome postanemo živi znak Isusova uskrsnuća“.

Uskrsna poruka vojnog ordinarija Jure Bogdana

Zagreb, 11.4.2017. (IKA) - "Svjedoci praznoga groba i navjestitelji Gospodnjega djela uspoređuju događaj Kristova uskrsnuća sa simbolikom zaglavnoga kamena. Isus Krist, najprije odbačen, osuđen, raspet i ubijen, postade zaglavni kamen, postade pobjednik, spasitelj... Raspeti i uskrsli Gospodin želi svima nama u Crkvi i u društvu otvoriti oči i otkotrljati kamen sa srca kako bismo Božjim očima gledali na stvarnost i svrhu postojanja i našega proputovanja ovom zemljom, kako bismo svakog čovjeka prepoznali u njegovu neotuđivu dostojanstvu djeteta Božjega", piše vojni biskup u RH Jure Bogdan u uskrsnoj poruci.

Podsjećajući na Papino apostolsko pismo na zaključenju Jubileja milosrđa, biskup Bogdan ističe kako je obitelj, znak i sakrament raspete i uskrsle ljubavi te sveti prostor "otvorenosti životu i pobjede života nad smrću. Svako društvo koje želi biti na strani života i budućnosti u obitelji vidi ne samo zaglavni kamen već i model društva... Stoga smo pojedinačno i zajedno, kao vjernici i građani, pozvani i dužni ukloniti sve oblike grobnih kamenja s naše budućnosti koji pritišću i naše obitelji. Obitelj je zajednički dom – temelj i tema na kojoj se možemo i trebamo svi naći. Ulažući u obitelj, sebe spašavamo i svoj narod i njegovu budućnost."

Bl. Ivan Merz, sv. Ivan Pavao II., sv. Majka Terezija i sluga Božji o. Ante Gabrić često su ponavljali da obitelj koja zajedno moli, zajedno ostaje! "Dao Bog da se taj divni običaj zajedničke obiteljske molitve u našim obiteljima obnovi kako bi naše obitelji uživale puninu mira, milosti i blagoslova koje vam svima želim od Krista Uskrsloga, našega Gospodina!", zaključuje biskup Bogdan.

Predstavljena uskrsna čestitka nadbiskupa Puljića

„Uskrsna nedjelja - Dan Gospodnji: dan obiteljskog druženja, molitve, radosti i sabranosti“

Zadar, 11.4.2017. (IKA) - „Onima koji vjeruju u uskrsnuće, nova povijest počinje upravo na praznom grobu koji je osvjetljen uskrsnim svjetlom. Zora nedjeljnog uskrsnuća postaje zorom i proljećem čovječanstva i svijeta“, poručio je zadarski nadbiskup Želimir Puljić u svojoj uskrsnoj čestitki naslovljenoj „Uskrsna nedjelja - Dan Gospodnji: dan obiteljskog druženja, molitve, radosti i sabranosti“, koju je predstavio javnosti u Salonu sjemeništa Zmajević u utorak 11. travnja u Zadru. Nadbiskup je istaknuo prizor praznog groba s kojeg anđeli pitaju žene koje su došle s miomirisima i pomašću, 'Što tražite živog među mrtvima? Nije ovdje. Uskrsnuo je' (Lk 24, 6). Žene su se vratile s groba i javile to jedanaestorici. „Apostoli su, dakle, bili povlašteni navjestitelji uskrsnuća. Jer oni s Isusom razgovaraju, a on im pripravlja doručak i jede s njima. Tješi ih, povjerava im poslanje i daje uputea 'neka pođu u Galileju'. Ukazuje im se, ulazi kroz zatvorena vrata i nestaje ispred njihovih očiju. Ali ne dokida bol, patnju i smrt, već im daje novo osmišljenje. Bol se pretvara u radost, poraz smrti u pobjedu uskrsnuća, a umiranje u život“, rekao je zadarski nadbiskup.

Mons. Puljić ističe kako je „potrebno iznova naglašavati da se svake nedjelje svetkuje uskrsno otajstvo koje je kršćanima kroz povijest bilo glavnim duhovnim vrelom koje je stvaralo duhovni identitet našeg čovjeka. Sačuvani lekcionari, pistule, molitvenici i statuti govore o tome koliko je nedjelja ušla u duh hrvatske kulture i ponašanja“. Nadbiskup je podsjetio da je prve nedjelje u ožujku obilježen dan kršćanskog zauzimanja za nedjelju koju više godine promovira Europski savez za nedjelju. „To je dan kad se Uskrs dogodio i postao središtem povijesti spasenja, srcem i polazištem vjere i kršćanstva. Stoga sv. Pavao piše Korinćanima 'Ako Krist nije uskrsnuo, uzaludno je naše

propovijedanje' (1 Kor 15,14). Petar u svojoj zanosnoj duhovskoj propovijedi kaže: 'Bog uskrsi Isusa od mrtvih. Mi smo tome svjedoci!' (Dj 2, 32). Od te uskrsne istine kršćanstvo živi“, istaknuo je mons. Puljić, naglasivši da je „nedjelja, prvi dan u tjednu, sveti dan Gospodnji, blagdan nad blagdanima. To je poseban dan „što nam ga učini Gospodin, pa mu kličemo i radujemo se u njemu“ (Ps 118, 24). Ne smijemo, međutim, gubiti iz vida činjenicu kako je nedjelja danas postala običnim 'danom rasterećenja' od dnevnih briga, danom dokolice u kojoj se gubi njena duhovna i kulturna dimenzija“, upozorio je mons. Puljić. Podsjetio je da su u tom vidu hrvatski biskupi s proslave Branimirove godine u Ninu 1979. g. uputili „prepoznatljiv slogan narodne i vjerske pripadnosti: 'Hrvatska obitelj dnevno moli i nedjeljom misu slavi'. Kao da su htjeli reći: Ono što smo mi danas, ovisi o tome što je molitva i nedjelja za nas“, istaknuo je mons. Puljić.

„Zbog toga je Crkva stoljećima ljubomorno čuvala svetost i mističnost Dana Gospodnjeg. I odredila „neka vjernici nedjeljom i zapovjednim blagdanima sudjeluju na misi i uzdržavaju se od teških radova koji sprečavaju bogoštovlje ili odmor duše i tijela“ (Kan 1247)“, rekao je nadbiskup, istaknuvši da je nedjelja bila i dan narodnog veselja kad se sklapalo ženidbe, krštavalo ili primalo sakrament svete potvrde. „Na sam dan oblačilo se i nosilo svečano 'misno odijelo'. Naše prepoznatljive narodne nošnje potvrda su bogatstva duše našeg čovjeka koji je uspio stvaralački združiti kulturnu pučku baštinu s nedjeljnim blagdanskim ritmom. To je stvorilo skladan odnosa vjere i kulture“, poručio je mons. Puljić, poželjevši svima blagoslovljen nedjeljni dan, dan Gospodnjeg uskrsnuća. „Neka nam svaka nedjelja bude dan obiteljskog druženja i izvor duhovne hrane koja naše prolazne trenutke preobražava u sjeme vječnosti“, potaknuo je nadbiskup, poželjevši svima, osobito bolesnima, starima, uciviljenim i ranjenim obiteljima, blagoslovljene uskrsne blagdane, obilje uskrsne milosti i Božjega blagoslova.

Uskrsna poruka šibenskog biskupa Tomislava Rogića

Šibenik, 12.4.2017. (IKA) - "Svjetlost, sjaj i radost uskrslog jutra može odagnati sve tmine i hladnoće koje se nadvijaju nad ljudsku dušu. Uskrs ima tu snagu, jer to je jutro konačne pobjede", piše šibenski biskup Tomislav Rogić u uskrsnoj poruci, ujedno pitajući se: "Tko, osim uskrslog Krista može ponuditi takvu pobjedu? Osloboditi nas u tolikoj mjeri i dati nam život vječni? Uskrs tamu pretvara u svjetlo, raspadljivo u neraspadljivo, smrtno u besmrtno. Uništava grijeh žrtvom Sina Božjega i milosrđem Očevim otvara vrata neba." Biskup dodaje da je ipak još podosta tame ostalo na zemlji. "Drama se ljudske povijesti neprestano ponavlja. Čovječanstvu kao da nikada nije ponestalo Heroda, Juda i Pilata. Ma kako nam svakodnevica više ličila Velikom petku, neka nas vodi vjernička svijest izražena u pjesmi N. Kuzmičića: Kad ti se učini da je sve mrtvo, ne očajavaj, uzvjeruj i pričekaj da prođu tri dana - ma koliko dugo trajali." U zanosu te i takve vjere koju nosi Kristovo uskrsnuće "pronađimo novu snagu za sve životne borbe i otkrijmo istinsku radost života što nam ga Bog daruje već sada i jednom u vječnosti", potiče biskup Rogić.

Crkva u Hrvata

Posebni izaslanik za župu Međugorje nadbiskup Hoser susreo se s novinarima

Međugorje, 5.4.2017. (IKA) - Posebni izaslanik Svete Stolice za župu Međugorje nadbiskup Henryk Hoser, SAC, susreo se u srijedu 5. travnja u dvorani „Sv. Ivana Pavla II.“ u Međugorju s novinarima. Uvodno je provincijal Hercegovačke franjevačke provincije Uznesenja Marijina fra Miljenko Šteko podsjetio kako je prema priopćenju Svete Stolice od 11. veljače „svrha poslanja dobiti što dublje spoznaje o pastoralnoj situaciji ove stvarnosti, a ponad svega o potrebama vjernika koji tamo dolaze na hodočašće, te na osnovu njih sugerirati moguće pastoralne inicijative za budućnost. Poslanje će imati stoga isključivo pastoralni karakter. Predviđeno je da mons. Hoser, koji će nastaviti vršiti službu u Varšavi i Pragu, završi svoje poslanje do kraja nadolazećeg ljeta“.

Na početku je nadbiskup Hoser istaknuo kako je okvir njegova poslanja definirao Vatikan. „Riječ je dakle o ustanovljavanju stanja hodočasnika i pastorala u Međugorju. Ovo je moj prvi dolazak u Međugorje. Nisam znao kakvo je ovdje stanje, ali sam znao da je riječ o mjestu gdje se događaju međunarodna hodočašća“. Govoreći o značenju mjesta, istaknuo je kako u Međugorje godišnje dolazi oko 2,5 milijuna hodočasnika, a u Lurd 6 milijuna. „Lurd postoji već više od 160 godina, a Međugorje je staro tek 36 godina. To je vrijeme da se učine prve procjene i to je važno za budući razvoj ovoga mjesta“.

Postavljajući pitanje zašto toliko ljudi dolazi u Međugorje, rekao je da su „s jedne strane sigurno čuli za međugorska 'ukazanja' koja su se prvi puta dogodila 1981. S druge strane, oni koji dolaze ovamo otkrivaju nešto izvanredno. Prva stvar je ambijent, ozračje. To je ozračje mira i smirenja, ozračje unutarnjeg mira, smirenja srca. Isto tako otkrivaju prostor za duboku duhovnost. Ponovno otkrivaju ili otkrivaju u svome životu što znači nešto sveto, sakralno. U Međugorju se susreću sakralno vrijeme i sakralni prostor. Sakralno znači posebno pridržano za ono što je božansko. Obično se kaže da je Međugorje mjesto marijanskog štovanja i to je istina, ali ako pogledamo dublje vidjet ćemo da je međugorsko štovanje u biti kristocentrično, budući da je u središtu slavljenje euharistije, prenošenje Božje riječi, klanjanje pred Presvetim gdje se otkriva stvarna prisutnost Isusa Krista u njegovu božanstvu, i čovještvo. Neki otkrivaju molitvu krunice koja je meditativna molitva o otajstvima naše vjere. I kad mole križni put ulaze u pashalno otajstvo, a to je otajstvo muke, uskrsnuća Isusa Krista“.

Važnim je istaknuo i sakrament pomirenja, te dodao da je „s vjerskog stajališta Međugorje vrlo 'plodna zemlja““. Podsjetio je, i kako je proteklih godina bilo 610 svećeničkih i redovničkih zvanja koja su potaknuta Međugorjem, a najviše ih je iz Italije, SAD-a i iz Njemačke. U tom vidu ukazao je na činjenicu krize zvanja u starim zemljama gdje kršćanstvo postoji tisuću i više godina, te je ovo „nešto novo i nešto što nas može doista duboko ganuti“. Spomenuo je i kako je od 1986. godine podijeljeno 37 milijuna pričesti.

Nadalje je istaknuo kako u procjeni događanja u Međugorju treba razlikovati tri prostora. „Prvi prostor je župa. Ona se brine za stanovništvo koje ovdje živi, koje ovdje djeluje. Župa je već stara, primjećuje se da je broj stanovnika župe porastao za 1000 - 1500. Župa koja je tridesetih godina prošloga stoljeća sagradila križ na Križevcu prihvatila je međugorski fenomen. U priču župe Međugorje upisuje se i ono što nazivamo fenomenom 'vidjelaca'. Drugi prostor su

hodočasnici: do 2,5 milijuna godišnje, a taj broj ima tendenciju rasta. To je jasno enormni izazov za svećenike koji ovdje služe. Taj fenomen doveo je do povećanja infrastrukture koja mora odgovoriti potrebama hodočasnika. U to spada ova dvorana, kapelica klanjanja i veliki prostor kod crkve. Sve je to bilo dodavano s vremenom prema potrebama hodočasnika. S druge strane vidimo razvoj samoga mjesta: sve više hotela, restorana, pansiona, trgovina. To me podsjeća na mali Lurd. Ne zna se da je Lurd najveći hotelski grad u Francuskoj poslije Pariza. Možda je i to budućnost Međugorja u odnosu na Sarajevo. Dakle, populacija raste, raste i mogućnost prihvata, smještaja hodočasnika“.

Na trećem mjestu nadbiskup Hoser istaknuo je tridesetak zajednica i drugih humanitarnih aktivnosti prisutnih u Međugorju. „Neki su međugorske inspiracije, ovdje su im korijeni, ima ih koji postoje i utemeljeni su drugdje, a neki su se ovdje naselili da bi živjeli međugorski fenomen“. Podsjetio je i na inicijative franjevac poput Majčina sela i Domus Pacis - kuće za duhovne vježbe u tišini kroz koju je prošlo više od 1200 skupina s više od 42.000 sudionika. Tome je dodao i brojne seminare koji su važno iznašaće međugorske župe, poput godišnjeg seminara koji je otvoren svima a organizira se već 23 godine, potom seminara za svećenike koji se organizira 21 godinu, sedamnaest seminara za bračne parove, potom već četiri godine seminar za liječnike i drugo medicinsko osoblje, te od prošle godine seminar za zaštitu ljudskoga života i seminar za osobe s invaliditetom.

Posvijestio je važnost svetišta danas, jer u svetištima ljudi „primaju ono što nemaju kod kuće. U mnogim našim starim kršćanskim zemljama individualna ispovijed više ne postoji. U mnogim zemljama više ne postoji klanjanje pred Presvetim, niti se više ne pozna Križni put, ne moli se krunica. Takvo presahnjivanje sakralnog prostora jasno dovodi do kriza vjere, i ovamo ljudi dolaze na izvor. Ovdje taže svoju žeđ, žeđ za svetim, žeđ za Bogom, žeđ za vjerom, otkrivaju molitvu i sve se to događa uz pomoć Blažene Djevice Marije“.

U Međugorju se naglasak stavlja na naziv BDM kao Kraljice mira. Možemo reći da to nije ništa novo, jer posvuda u svijetu postoje crkve posvećene Kraljici mira, ali ako gledamo svjetski kontekst današnjeg života vidimo ono što je papa Franjo nazvao Treći svjetski rat u dijelovima. Najokrutniji, najdestruktivniji oblik rata su građanski ratovi. Vi koji živite na Balkanu doživjeli ste nedavno jedan oblik građanskoga rata. Ja sam proživio genocid u Ruandi. U Siriji se danas uništava zemlja gdje je najstarija kršćanska prisutnost. Sad se koristi i kemijsko oružje. To je naš današnji krajolik. Dakle, zazivati Majku Božju Kraljicu mira je važno. Specifična uloga Međugorja u tome je iznimno važna“, rekao je nadbiskup Hoser, te dodao: „Dragi prijatelji, vi biste trebali biti nositelji Radosne vijesti. I možete reći cijelom svijetu da se u Međugorju ponovno nalazi svjetlo. Potrebne su nam te točke svjetlosti u današnjem svijetu koji se ruši i upada u tamu. Isto tako vam preporučujem da se upišete na neki seminar ovdje u Međugorju, da otkrijete nešto o čemu ni ne sanjate“.

Na pitanje novinara o mjestu Međugorja u evangelizaciji Crkve, rekao je kako se Međugorje već nalazi na crti nove evangelizacije, što potvrđuju i spomenute brojke i dinamika porasta broja hodočasnika.

Jedan novinar spomenuo je kako je objavljeno da se susreo s

vidjeocima, na što je mons. Hoser odgovorio: „Kontakt s vidjeocima bio je upisan u moj opis poslanja, ali to nije bio produbljeni kontakt. Oni odgovaraju onome što radi Komisija koja pripada Kongregaciji za nauk vjere i to vodi kardinal Camillo Ruini. Oni su tamo sve obrazložili. Imao sam sasvim običan kontakt s njima. Ne zaboravimo: to nisu više mladići i djevojke, neke od njih već su bake. Treba primijetiti da su oni uronjeni u svakodnevni život, život obitelji, moraju privređivati za život svoje djece. Žive sličan život kao i svi mi: neki su bolesni, neki se bore kako će zaraditi dovoljno za život. To je uobičajeni, normalan život, iako kažu da su imali tu povlasticu 'ukazanja', za razliku od drugih. Nije moja uloga da se izrazim o autentičnosti 'ukazanja', jer se Crkva još uvijek nije o tome očitovala“.

Osvrnuo se i na poruke koje se mogu čitati iz priznatih ukazanja, te je naglasio kako svim tim ukazanjima postoji zajednički nazivnik. Blažena Djevica Marija poziva na obraćenje, da se napusti život grijeha. U tom je kontekstu spomenuo i ukazanje u Kibehu, gdje je bio član liječničke komisije za ukazanja. „BDM je već pokazala spektar genocida koji se dogodio dvanaest godina poslije. To je bilo upozorenje. Poruka je slična onoj koja je rečena u Međugorju: poziv na obraćenje, mir i ta su ukazanja u Crkvi priznata. Rekao bih da su Kibeho i Međugorje po povijesnom kontekstu i po sličnosti dva sestrinska mjesta. U početku su postojale sumnje jesu li ti vidjeoci autentični. Neki vidjeoci bili su isključeni. Zato vas molim za strpljenje, jer što je složeniji fenomen, to treba više vremena da bi se došlo do važećih zaključaka“.

Spomenuo je kako je njegova misija ne samo razgovarati s ljudima, nego i obići mjesta, pa se tako popeo na Podbrdo, do kipa BDM. „Već sama činjenica da tamo postoji kip vrijedi da se do njega svi popnu“.

Na primjedbu da govoreći o Međugorju koristi izraz ukazanja, a ne navodna ukazanja, nadbiskup Hoser odgovorio je „Govorim o ukazanjima, jer tako se ovdje govori. Kad to kažem, to stoji u navodnicima. Ali kad govorim, navodnici se ne mogu vidjeti. Kao i vi, očekujem konačnu komisiju i odluku Svetog Oca“.

Na pitanje što Papa misli o Međugorju, odgovorio je: „Papa isto tako treba pogledati kakvi su zaključci Komisije. Ali mislim da s obzirom na težinu koju Međugorje ima u kontekstu nove evangelizacije, to će sigurno utjecati na konačni sud“.

Pojašnjavajući specifičnost 'ukazanja' u Međugorju, nadbiskup Hoser naglasio je kako se ona događaju u drukčijim dimenzijama nego prije. Tako je istaknuo da 'ukazanja' traju već 36 godina. „Makar možemo vidjeti u životopisima nekih svetaca da su imali ukazanja sve do kraja života. Druga specifičnost je broj ukazanja. Neki su nabrojili do 47.000 osobnih ukazanja. S obzirom da ima šest vidjelaca koji imaju česta 'ukazanja' zbrojite 36 godina možda se može doći do te brojke“. Dodao je i kako ovo nisu 'ukazanja' vezana uz mjesto. Npr. u Lurdu se Gospa uvijek ukazivala u špilji, u Fatimi iznad jednog stabla, hrasta, a ovdje prema onome što kažu vidjelci 'ukazanja' prate osobu „to može biti kod kuće, na putu, u crkvi. Sve su to specifičnosti koje otežavaju rad u donošenju odluka“.

Cijela konferencija za novinare može se poslušati na <https://www.youtube.com/watch?v=vrlQ36fdKAE>.

Hrvatski branitelji-hodočasnici susreli se s Papom

Rim, 6.4.2017. (IKA) - Devetorica hrvatskih branitelja, članova Udruge hrvatskih dragovoljaca domovinskog rata iz Nove Gradiške, koji su puna 34 dana hodočastili pješice iz Nove Gradiške u Rim, sudjelovali su 5. travnja na općoj audijenciji u Vatikanu. Tom prigodom su Papi uručili svoj dar: drvenu škrinju sa slavonskim motivima koju je izrazio Željko Radušić, ratni vojni invalid. U škrinji se nalaze također slavonska šlingana košulja ukrašena zlatovezom, šokački šešir i trobojnica od slavonske tkanice te pismo koje je sastavio predsjednik Udruge.

Branitelji su hodočašće, put dug 950 kilometara, organizirali kao znak zahvale Svetoj Stolici i svetom Ivanu Pavlu II. za sve što je učinio za Hrvatsku te također kao znak zahvale svim poginulim i nestalim braniteljima i njihovim obiteljima. Jedan od hodočasnika tijekom cijeloga puta snima i dokumentarni film koji će po njihovu povratku u Hrvatsku biti objavljen pod nazivom „Milijun koraka“.

Prvi pohod biskupa Bogdana hrvatskim vojnicima u Afganistanu

Kabul, 6.4.2017. (IKA) - U povodu dvadesete obljetnice Vojnog ordinarijata i predstojećih uskrsnih blagdana vojni biskup Jure Bogdan boravio je od 4. do 6. travnja u prvom pastoralnom pohodu pripadnicima hrvatskog kontingenta u misiji Resolute Support na sjeveru Afganistana. U pratnji biskupa Bogdana bili su državni tajnik Tomislav Ivić, zapovjednik Zapovjednog operativnog središta brigadni general Krešo Tuškan i biskupski vikar za pastoral MORH-a i Glavnog stožera OS RH don Marko Medo. O situaciji i HVCON-om u misiji Resolute Support na početku pohoda upoznao ih je zapovjednik 6. kontingenta brigadir Dražen Čovran sa suradnicima. U propovijedi koju je održao na misi na kojoj su se okupili pripadnici kontingenta koji djeluju u Kabulu biskup Bogdan istaknuo je kako su naši vojnici i u Afganistanu pozvani da žive i pronose vjeru. „Pozivam vas, u preduskrsnom vremenu, da unutar svojega profesionalnog rada unosite kršćanske vrijednosti, ne zaboravljajući ni ovdje, daleko od kuće tko ste i kojem narodu pripadate“, rekao je biskup, koji se nakon mise zadržao u razgovoru s hrvatskim vojnicima. Biskup Bogdan blagoslovio je i novi ured hrvatskoga vojnog kapelana u kampu Marmal.

Sljedećega dana biskup Bogdan doputovao je u kamp Marmal u blizini Mazar-e-Sharifa. U zračnoj luci biskupa Bogdana dočekao je zapovjednik TAAC Sjever njemački brigadni general Andre Bodemann, koji mu je izrazio srdačnu dobrodošlicu. U popodnevним satima biskup se susreo s njemačkim vojnim kapelanima koji djeluju na području toga zapovjedništva, koji su ga upoznali s pastoralnim radom vojnoga dušobrižništva u mirovnim misijama. Na sastanku su bili i vojni kapelan HRVCON-a u misiji Resolute Support vlč. Vladislav Mandura i don Marko Medo. U nastavku posjeta biskup Bogdan blagoslovio je novi ured hrvatskog vojnog kapelana u misiji koji se nalazi neposredno uz kapelicu Sv. Benedikta. Velika zasluga za pronalaženje i uređenje toga prostora pripada kapelanu Manduri, koji je također sudjelovao u izradi i izvedbi pastoralnog pohoda vojnog biskupa Afganistanu. „U današnjem svijetu u kojem je čovjek okrenut materijalnom i u kojemu nastaje egzistencijalna praznina treba podsjetiti kako su zapisana četiri evanđelja koja ne stigne čitati. Život kršćana, moj, vaš, svih nas, je peto napisano evanđelje, koje gleda i čita današnji čovjek. To peto evanđelje, ovdje u dalekom svijetu, daleko od svojih najmilijih, pozvani smo posvjedočiti svojim životom, a napose svojim profesionalnim obavljanjem zadaća u međunarodnoj

mirovnoj misiji", rekao je u propovijedi misnoga slavlja biskup Bogdan. Na kraju dana na zajedničkoj večeri koju su u čast biskupa Bogdana organizirali pripadnici hrvatskog kontingenta, biskupu je uručen prigodni dar.

Posljednjeg dana posjeta vojni biskup i tajnik Ivić razgovarali su s brigadnim generalom Bodemannom, koji je istaknuo visoko mišljenje o pripadnicima našega kontingenta koji se nalaze u tom području. Biskup Bogdan zahvalio je na toplom prijemu koji je doživio u kampu Marmal, ne samo od pripadnika HRVCON-a, već od svih zapovjednika i vojnika s kojima se susretao. „Doprinos izgradnji miru je iznimno vrijedan dar, ne samo zemlji u kojoj djelujete, već i vama samima. Tako i sami duhovno jačate", rekao je biskup Bogdan. Državni tajnik prenio je generalu Bodemannu pozdrave potpredsjednika Vlade i ministra obrane Damira Krstičevića, istaknuvši kako visoko mišljenje o profesionalnosti i sposobnosti obvezuju. „Predani smo i odlučni u ostvarivanju zajedničkih ciljeva i vrijednosti. Svaki naš vojnik svojim djelovanjem tim naporima daje svoj puni doprinos", istaknuo je Ivić.

Biskup Bogdan, tajnik Ivić i zapovjednik Zapovjednog operativnog središta brigadni general Krešo Tuškan u nastavku posjeta zapovjedništvu TAAC-Sjever posjetili su pripadnike kontingenta na njihovim radnim mjestima. Biskup Bogdan predvodio je i misu za naše vojnike i još jednom ih u homiliji potaknuo na savjesno i predano obavljanje njihovih dužnosti da između dobra i zla, koja se nalaze u nama, uvijek izaberu dobro u svojem profesionalnom obavljanju posla. I na kraju homilije biskup Bogdan poručio je svim hrvatskim pripadnicima koji se nalaze u mirovnoj misiji na području Afganistana da će biti u njegovim svakodnevnim molitvama i mislima.

Predstavljene knjige o katoličkom stanovništvu župa Banja Luka i Ivanjska

Želja autora i izdavača bila je da se izdavanjem i javnim publiciranjem tih vrijednih knjiga spriječi memoricid, da se činjenično, znanstveno rasvijetli povijesni kontekst te naseljenost tih prostora u vremenima do nasilnog etničkog čišćenja od Hrvata i katolika 90-ih godina prošlog stoljeća pa do danas

Banja Luka, 6.4.2017. (IKA/TABB) - U prostorijama Ordinarijata Banjolučke biskupije u organizaciji Europske akademije Banjolučke biskupije u Banjoj Luci predstavljene su 5. travnja četiri knjige: „Katoličko stanovništvo župa Banja Luka i Ivanjska do 1818."; „Matične knjige župe Banja Luka, 1753.-1814."; „Matične knjige župe Ivanjska, 1729.- 1779.", autora Ante Ivića te najnovija knjiga mons. dr. Ante Orlovca „Waldemar Maxmilijan Nestor – prvomučenik Banjolučke biskupije". Ta vrijedna i kapitalna izdanja javnosti su predstavili mons. dr. Miljenko Aničić, direktor Europske akademije, mons. mr. Ivica Božinović, ravnatelj Katoličkoga školskog centra Ivan Merz iz Banje Luke, te sami autori mons. dr. Anto Orlovac i mr. Anto Ivić.

Budući da je protjerivanjem hrvatskoga katoličkog stanovništva s područja Banje Luke i okolnih mjesta i župa kroz mnoga stoljeća, napose u posljednjem desetljeću prošlog stoljeća, teška i dramatična povijesna činjenica, za čiju posljedicu imamo drastične promjene u strukturi stanovništva, bilo je prijeko potrebno upozoriti na te činjenice, posvijestiti ih novim naraštajima stanovništva te upozoriti na njihove pogubne posljedice na sveukupno stanje u tom prostoru.

Kako su se dosadašnji upravitelji i njihove politike na tim područjima svim silama trudile i danas se trude što temeljitije zaboraviti tko je u prošlosti, pa i prije dvadesetak

godina, nastanjivao ta područja, koje je autohtono domicilno stanovništvo, želja autora i izdavača bila je da se izdavanjem i javnim publiciranjem tih vrijednih knjiga spriječi memoricid, da se činjenično, znanstveno rasvijetli povijesni kontekst te naseljenost ovih prostora u vremenima do nasilnog etničkog čišćenja od Hrvata i katolika 90-ih godina prošlog stoljeća pa do danas, što se najbolje može rasvijetliti obradom i javnim objavljivanjem sadržaja iz matičnih knjiga tamošnjih župa. U prvom svesku knjige „Katoličko stanovništvo na području župa Banja Luka i Ivanjska do 1818. godine" donosi se pregled i analiza okolnosti koje se tiču povijesti, demografije, migracija, načina života i različitih okolnosti u prošlosti do 1818. godine. Razdoblje završava prestankom epidemije velike kuge i obrađenim skupom više od 25 tisuća matičnih upisa i gotovo 3000 prezimskih inačica katoličkoga pučanstva koje je živjelo na području župe Banja Luka i Ivanjska (trokut od Prosare i Motajice, pa sjeverno od Bočca, obrubljen Vrbasom i obroncima Kozare).

U deset poglavlja u prvom svesku obrađen je povijesni kontekst do dolaska Osmanlija na to područje, potom osmanlijsko osvajanje i novi etno-konfesionalni odnosi, obilježja ekonomskih i gospodarskih odnosa, migracije, prezimena i podrijetlo prezimena, demografske promjene, prostor nesigurnosti, razdoblja sukoba nakon Bečkog rata i posljedice koje su iz toga proistekle, vjerske prilike i crkvena organizacija te svakodnevni život na tim prostorima.

U drugom i trećem svesku trilogije, „Matične knjige župe Banja Luka 1753.-1814." i „Matične knjige župe Ivanjska 1729.-1779." obrađene su matične knjige župa Ivanjska i Banja Luka s imenskim obrascima u maticama, prezimena katolika obje župe te vođenje matica u tursko doba. U njima su također i dodaci: Katolički i pravoslavni naseljenici uz Savu 1725. godine; Krizmanici u župama Ivanjska i Banja Luka 1742. godine; Katoličke obitelji župe Ivanjska i Banja Luka 1742. i 1768. godine; Prezimena umrlih od kuge između 1763. i 1817. godine; Prezimenik župa Ivanjska i Banja Luka 1729.-1818. godine; Indeks prezimena krštenih u župi Banja Luka 1840.-1931. godine; Svećenici na službi u župi Ivanjska 1729.-1818. godine kao i popis svećenika na službi u župi Banja Luka 1753. do 1814. godine.

Četvrta knjiga koja je predstavljena, autora mons. Orlovca, govori o prvomučeniku Banjolučke biskupije Waldemaru Maxmilianu Nestoru. Autor je knjigu posvetio svim vjernim pastirima, Banjolučke mjesne, mučeničke Crkve stradalim u ratovima 20. stoljeća kao i u poratnim komunističkim progonima, napose onima koji su vlastitom krvlju posvjedočili svoju vjernost Kristu i svom svećeničkom pozivu. Na čelu mučenika Banjolučke mjesne Crkve je prvomučenik Banjolučke biskupije Waldemar Maximilian Nestor, petrovačko-drvarski župnik, kojega su zajedno s njegovim vjernicima ubili i bacili u jamu Golubnjača 27. srpnja 1941. godine tzv. „ustanici" (četničke i gerilske, kasnije nazvane partizanske skupine). Kasnije je taj dan mučkog i okrutnog ubojstva nevinog svećenika i njegovih vjernika slavljen u bivšoj državi kao Dan ustanka u dvije bivše jugoslavenske republike - u BiH i Hrvatskoj. Knjiga se pojavljuje kao spomen na 75. obljetnicu svjedočke smrti biskupa Nestora.

Žurna pouka bogataša i Lazara

Uskrсна čestitka vojnoga biskupa u BiH Tome Vukšića

Sarajevo, 7.4.2017. (IKA) - Papa Franjo izabrao je za korizmenu, a biskup Vukšić je prisposobu o Lazaru i o bezimenu bogatašu odabrao za svoju uskršnu poruku. "Kao što je u ovoj prisposobi bogataš prototip svake neprihvatljive bešćutnosti, tako je Lazar također opći primjer, u kojemu treba prepoznati također svakoga 'lazara' kojemu je potrebna naša pomoć. Time svaki suvremeni 'lazar', kojega susrećemo na svom životnom putu, za nas postaje dar. Prilika da mu pomognemo zaliječiti tjelesne rane, vratiti ljudsko dostojanstvo, utažiti glad, podići krov, ugasiti žeđ, pronaći radno mjesto, omogućiti školovanje, osigurati osnovna ljudska prava. On je za nas dar jer je prilika da pokažemo stupanj vlastite obraćenosti po konkretnoj primjeni Isusove pouke", ističe biskup.

Podsjeća na činjenicu da 62 milijardera drže "količinu bogatstva jednaku onoj koju posjeduje siromašnija polovica cijele svjetske populacije". Trećina hrane u bogatome svijetu se bací, dok svake godine više od 6 milijuna djece umire od bolesti izravno ili neizravno povezanih s glađu i neishranjenošću, što je oko 16.500 dnevno. "Zaista, je na razini bogataševe bešćutnosti činjenica da nedostatak hrane danas ubija više ljudi nego li AIDS, malarija i tuberkuloza zajedno." Biskup uz čestitku ističe da moli "uskršloga Gospodina Isusa da se naša korizmena obnova pretvori u slušanje Riječi Božje, obraćenje, naše životno pristajanje uz Evanđelje, u oživljavanje solidarnosti, suosjećanja i kršćanske brige za potrebite."

Misa za poginule Koraćane

Derventa, 7.4.2017. (IKA) - Stotinjak Koraćana okupila je na Cvjetni petak, 7. travnja u njihovoj rodnoj župi Uznesenja Blažene Djevice Marije u Koraću misa za poginule branitelje Koraćanske bojne HVO, o njezinoj 25. obljetnici osnivanja te za poginule članove HKUD-a Tamburica Koraće. Naime, tijekom Domovinskog rata samo iz toga mjesta Bosanske Posavine poginulo ih je njih 36. Misu je uz domaćeg župnika fra Ivana Marića, derventskog dekana, i franjevece s Plehana predvodio fra Anto Tomas, plehanski gvardijan. Prije mise molio se križni put.

U homiliji gvardijan fra Anto ukazao je na grijeh i propuste koje u svome životu činimo, zbog kojih poslije nastaju svi problemi, a i ratovi. Ustvrdivši kako je posljednji rat bio opasna igra, pozvao je vjernike da budu graditelji Kraljevstva nebeskog na ovoj zemlji, da budu odgovorni u svemu što čine onima koji dolaze iza njih.

Kako je Sveti Otac, na prijedlog Papinskog povjerenstva za zaštitu maloljetnika, odlučio ustanoviti Dan molitve i pokore za žrtve spolnog zlostavljanja te molitve Bogu za jasniju svijest odgovornosti svih članova Crkve u pogledu osoba maloljetne dobi njoj povjerene, uz sjećanje i molitvu za svoje poginule sumještane, Koraćani su toga dana molili i na tu nakanu.

Svjestan svega učinjenoga zla u tom opustošenom kraju Bosanske Posavine i potrebe molitve, gvardijan fra Anto naglasio je važnost obilježavanja toga dana i molitve koju su nad/biskupi u BiH odredili da bude na Cvjetni petak, upravo zato da upozori na odgovornost.

Iznenadjenje Koraćanima bila su četiri nova vitraja koja prikazuju osam postaja križnoga puta, djelo akademskog slikara Vlatka Blažanovića, čiji je najveći donator fra Blažan Lipovac, sin te župe. Postavljena su dan ranije na prozorima njihove „nove ljepotice" – župne crkve, sagrađene na temeljima u ratu porušene stare crkve - nadaleko poznate po svojim umjetninama. Ostala četiri vitraja su u izradi.

Proslava Cvjetnice u sarajevskoj katedrali

Kardinal Puljić potaknuo vjernike da na Veliku srijedu mole i poste za mir u Siriji

Sarajevo, 9.4.2017. (IKA) - Proslava Cvjetnice - Nedjelje muke Gospodinove i Svjetski dan mladeži svečano su 9. travnja proslavljeni u katedrali Srca Isusova u Sarajevu. Euharistijsko slavlje predvodio je nadbiskup metropolit vrhbosanski kardinal Vinko Puljić uz suslavlje devetorice svećenika.

Na početku mise kardinal Puljić blagoslovio je maslinove grančice koje su i ove godine darovali vjernici iz župe Aladinići, a pridružila im se i župa Studenci. U znak sjećanja na svečani Kristov ulazak u Jeruzalem, i oko sarajevske katedrale upriličena je svečana procesija koju su uljepšali vrhbosanski bogoslovi odjeveni u reverende i bijele rokete te vjernici među kojima i veći broj redovnica raznih redova.

Usljedi je svečana pjevana Muka po Marku. Tekst evanđeliste pjevao je profesor na Katoličkom bogoslovnom fakultetu vlč. Oliver Jurišić, a Isusove riječi kardinal Puljić dok su članovi Katedralnog mješovitog zbora „Josip Stadler" pjevali ostale uloge pod ravnanjem vlč. Marka Stanušića. U propovijedi kardinal Puljić potaknuo je vjernike da se u mislima zaustave na onom dijelu muke Isusove koji je dimnu u srce svakog od njih osobno te da o tome razmišljaju i ponesu u svoj život. Posebno se osvrnuo na evanđeoski odlomak koji govori o Judi izdajici. Kazao je da je svatko od njih u životu osjetio kako je kad se proigra ukazano povjerenje ili darovana ljubav. „To ljudski zna boljeti", kazao je kardinal Puljić potičući vjernike da se užive u Isusov doživljaj muke. Podsjećajući da je Isus povjerio apostolu Judi Iškariotskom čuvanje kесе, kazao je da novac često uistinu kvari čovjeka. „Čovjeku je novac potreban i mora se njime služiti. Međutim, vidimo da je novac Judi pokvario srce pa je pogazio povjerenje i darovanu ljubav. Zasljepila ga je sebičnost. Strašno je kad čovjeka zasljepi njegova sebičnost", kazao je kardinal Puljić ističući da je Isusa sigurno boljela Judina gesta kojom ga je prodao za 30 srebrnjaka što je tada bila cijena jednog roba. „Isus daje Judi još jednu šansu nazivajući ga prijateljem, ali to Judu nije dimulo u srce pa ostaje zasljepljen svojom sebičnošću", rekao je kardinal Puljić, dodajući da ne želi staviti naglasak na Judu nego na to da svatko prepozna sebe kad iznevjeri Božje povjerenje i odbije Božju ljubav.

„Želim da se u nama probudi spremnost prepoznati Božju ljubav i na nju istinski odgovoriti te prepoznati Božje povjerenje i opravdati ga", rekao je kardinal Puljić potičući da nikad ne izgube pouzdanje u Boga jer to vodi u razočaranje. Podsjetio je na Judin tužni svršetak zemaljskog života napominjući da i danas postoje razni načini samoubojstva kroz prepuštanje brojnim ovisnostima. „Danas želimo probuditi u sebi taj vjernički osjećaj pouzdanja u Boga koji ne smijemo nikada izgubiti. Ni u jednom času Bog nas ne otpisuje nego nas prihvaća. Na Božju ljubav trebamo odgovoriti svojom ograničenom ljudskom, ali iskrenom i poniznom ljubavlju. Ne dajmo se zasljepiti sebičnošću i ohološću. To sljepilo srca gore je od tjelesnog sljepila", kazao je kardinal Puljić, pozivajući sve nazočne da poput Petra u suzama postanu svjesni vlastitih zatajenja te da gorko zaplaču suzama pokajnicama i Isusu otvore vrata svoga srca. Na kraju mise kardinal Puljić potaknuo je vjernike da se, na poticaj Talijanskog Caritasa i članovi udruga Pax Christi, ujedine na Veliku srijedu, 12. travnja, u molitvi i postu za mir u Siriji.

Inozemne vijesti

Papa: Jedino integracija omogućuje budućnost mira i nade

Sveti Otac primio sudionike međunarodne konferencije koju je u prigodi 50. obljetnice objavljivanja socijalne enciklike „Populorum progressio“ blaženoga Pavla VI., organizirao Dikasterij za promicanje cjelovitog ljudskog razvoja

Vatikan, 4.4.2017. (IKA) - Cjeloviti razvoj je put dobra kojim je ljudska obitelj pozvana ići, istaknuo je papa Franjo sudionicima međunarodne konferencije koju je u prigodi 50. obljetnice objavljivanja socijalne enciklike „Populorum progressio“ blaženoga Pavla VI., organizirao Dikasterij za promicanje cjelovitoga ljudskog razvoja, javlja Radio Vatikan.

Bl. Pavao VI. prije pedeset godina objavio je svoju encikliku „Populorum progressio“, a misao vodilja enciklike je „Razvoj je novo ime mira“. Sudionici te međunarodne konferencije okupili su se kako bi proučili teološke, antropološke i pastoralne aspekte enciklike te formulirali smjernice za djelovanje novog Dikasterija za promicanje cjelovitoga ljudskog razvoja.

Upravo je tema cjelovitog ljudskog razvoja bila u središtu pozornosti Papina govora sudionicima konferencije koje je primio 4. travnja. Pitao ih je o značenju te fraze danas i u bliskoj budućnosti. Sveti Otac odgovorio je da cjeloviti ljudski razvoj znači „integrirati različite narode svijeta“. Dužnost solidarnosti od nas zahtijeva da tragamo za pravednim načinom raspodjele, jer u svijetu postoji dramatična nejednakost između onih koji imaju previše i onih koji nemaju ništa, uključujući one koji odbacuju i one koji su odbačeni. Papa je istaknuo da će jedino put integracije omogućiti budućnost mira i nade.

Govoreći o pitanju socijalne integracije, papa Franjo osvrnuo se na načelo supsidijarnosti, potvrđujući da svi mogu nešto ponuditi društvu. To je istodobno i pravo i dužnost u svrhu humanog suživota otvorenog svima. Istaknuo je kako su gospodarstvo, financije, posao, kultura, obiteljski život i religija bitni elementi tog razvoja. Nijedan od tih elemenata nije apsolutan i nijedan se ne može isključiti iz koncepta cjelovitoga ljudskog razvoja koji računa s tim da je ljudski život poput orkestra koji dobro svira ako su različiti instrumenti usklađeni te koriste iste note.

Daljnji je izazov integracija pojedinačne i zajedničke dimenzije. Papa se osvrnuo na zapadnu kulturu koja je uzdigla pojedinca sve dok nije postao poput otoka te na ideološke vizije i političke moći koje su zdrobile osobu, poimajući ju kao dio mase i oduzimajući joj slobodu. Prozvao je gospodarske sile koje preobražavaju globalizaciju u tržište pukog profita, umjesto da potiču veće dijeljenje među ljudima.

Sveti Otac istaknuo je da se pojedinac i zajednica međusobno ne natječu, dapače pojedinac sazrijeva samo u prisutnosti istinskih međuljudskih odnosa, a zajednica je plodna kad su sve njezine sastavnice kako zajedno tako i pojedinačno plodne. To još više vrijedi za obitelj koja je prva stanica društva i u kojoj učimo živjeti zajedno. Papa Franjo podsjetio je kako je blaženi Pavao VI. upozorio da se razvoj ne smije svesti na puki ekonomski rast. On se ne sastoji u posjedovanju sve više i više dobara. Razvoj čovjeka znači integraciju duše i tijela. No, ta integracija istodobno znači da nikakav razvoj ne može doista ostvariti svoju svrhu ako ne poštuje ono mjesto gdje je za nas Bog prisutan i gdje govori našim srcima.

Isus je put, objasnio je Papa, po njemu se Bog očitovao u

punini, u njemu Bog i čovjek nisu podijeljeni i razdvojeni jedan od drugoga. To je put koji Crkva nastoji ponuditi svijetu, put koji čine Kristove geste ozdravljenja, oslobođenja i pomirenja koje smo danas pozvani ponovno pružiti mnogim ranjenima uz put. U tome smislu pojam osobe, koji se rodio i sazrio u kršćanstvu, pomaže u ostvarivanju cjelovitoga ljudskog razvoja, istaknuo je Sveti Otac. Osoba uvijek izražava odnos, a ne individualizam; uključivost, a ne isključivost; jedinstveno i neotuđivo dostojanstvo, a ne iskorištavanje; slobodu, a ne prisilu. Crkva se nikad ne umara nudeći tu mudrost i svoje djelo svijetu, svjesna kako je cjeloviti [ljudski] razvoj put dobra kojim je ljudska obitelj pozvana ići, kazao je na kraju papa Franjo.

Papa pisao kardinalu Cupiću

Papa je poslao pismo u prigodi kampanje nenasilja koja je započela 4. travnja, na 49. obljetnicu ubojstva Martina Luthera Kinga

Vatikan, 6.4.2017. (IKA) - Ići putom mira nije uvijek lako, ali to je jedini istinski odgovor na nasilje – istaknuo je papa Franjo u pismu nadbiskupu Chicaga, kardinalu Blažu Josipu Cupiću. Papa je poslao pismo u prigodi kampanje nenasilja koja je započela 4. travnja, na 49. obljetnicu ubojstva Martina Luthera Kinga, a svoj će vrhunac dosegnuti na Veliki petak kada će se održati mimohod za mir. Chicago je pri vrhu ljestvice po stopi zločina i ubojstava u Sjedinjenim Američkim Državama.

Papa se, kako izvještava Radio Vatikan, osvrnuo na baptističkog pastora Martina Luthera Kinga koji je bio apostol nenasilja i ljudskih prava. Podsjetio je na Kingove riječi kako je čovječanstvo pozvano „razviti metodu za sve ljudske sukobe, metodu koja odbacuje osvetu, nasilje i odmazdu. Temelj te metode je ljubav“. Riječ je o „proročanskim riječima“ i Papa je potaknuo sve ljude, a naročito mladiće i djevojke, da odgovore na njih i da budu svjesni kako kultura nenasilja nije neostvarivi san, nego put koji je donio odlučujuće rezultate. Dosljedno prakticiranje nenasilja srušilo je prepreke, zavilo rane, iscijelilo narode, a može iscijeliti i Chicago. Sveti Otac poručio je kako će se moliti da stanovnici toga grada nikada ne izgube nadu, da zajedno rade kako bi postali mirotvorci, pokazujući budućim naraštajima istinsku snagu ljubavi.

Papi su na srcu i žrtve nasilja. Blizu sam im, dijelim njihovu tugu te se molim da će po Božjoj milosti iskusiti iscjeljenje i pomirenje. Danas, nažalost, pripadnici različitih etničkih skupina, ljudi iz različitih gospodarskih i društvenih sredina trpe diskriminaciju, ravnodušnost, nepravdu i nasilje. Moramo odbaciti to isključivanje i tu izolaciju, ne razmišljati o bilo kojoj skupini kao o „drugima“, nego radije kao o braći i sestrama. Ta otvorenost uma i srca se mora poučavati i njegovati kako kod kuće tako i u školi. Papa je kardinalu Cupiću i vjernicima njegove biskupije zajamčio i duhovno sudjelovanje u mimohodu za mir: „Dok toga dana budem obavljao pobožnost Križnog puta u Rimu, u molitvi ću pratiti Vas, one koji će biti s Vama kao i one koji su pretrpjeli nasilje“, poručio je Sveti Otac.

Objavljeni Papinski godišnjak za 2017. i Statistički godišnjak Crkve za 2015.

Vatikan, 6.4.2017. (IKA) – Ovih su dana objavljeni Papinski godišnjak (Annuarium Pontificio) 2017. i Statistički godišnjak Katoličke Crkve (Annuarium Statisticum Ecclesiae) 2015., koje je priredio Središnji ured za crkvenu statistiku, priopćio je Tiskovni ured Svete Stolice. Iz podataka koje donosi Papinski godišnjak mogu se uočiti neke novosti vezane uz život Katoličke Crkve u svijetu od početka 2016. godine. U tom razdoblju osnovana su četiri nova biskupska sjedišta, jedna eparhija, dva apostolska egzarchata, jedan ordinarijat, a jedan je apostolski egzarchat uzdignut u eparhiju.

Statistički podaci Statističkoga godišnjaka, koji se odnose na 2015. godinu, pružaju sažetu analizu glavnih kretanja u Katoličkoj Crkvi u cijelom svijetu a podaci koji su ondje sadržani odnose se kako na 2014. godinu tako i na petogodišnje razdoblje od 2010. do 2015., s ciljem da se predstave razvojne dinamike koje prevladavaju u srednjoročnom razdoblju. Promatrano vremensko razdoblje pokriva dvije posljednje godine pontifikata pape Benedikta XVI. i prve tri godine aktualnog pontifikata pape Franje.

Broj krštenih katolika povećao se u cijelome svijetu, s milijardu i 272 milijuna prema podacima iz 2014. na oko milijardu i 285 milijuna u 2015. godini, s povećanjem od 1% u odnosu na prethodnu godinu, odnosno za 7,4% u odnosu na 2010. godinu. Trenutačno katolici čine 17,7% svjetskog stanovništva. Ipak dinamika toga rasta varira od kontinenta do kontinenta. Dok se naime u Africi u istom razdoblju bilježi porast od 19,4%, sa 186 na 222 milijuna, u Europi nije došlo do značajnih promjena u njihovu broju (godine 2015. broj katolika iznosio je 286 milijuna, što je 1,3 milijuna manje u odnosu na 2014.). Taj pad treba pripisati demografskoj situaciji u Europi gdje se u narednim godinama predviđa opadanje broja stanovnika. Broj katolika u Americi i Aziji bilježi značajan rast, 6,7% odnosno 9,1%, ali to povećanje ide ukorak s demografskim razvojem tih dvaju kontinenata. U Oceaniji je broj katolika ostao gotovo nepromijenjen. Što se tiče udjela katolika u ukupnom stanovništvu slika je različita: tako u Aziji na svakih 100 stanovnika otpada 3,2 katolika, u Americi 63,7, u Africi 19,4, u Oceaniji 26,4 a u Europi 39,9. Na Afričkome kontinentu bilježi se dakle daljnji porast broja katolika a raste i njihov udio u ukupnom broju katolika u svijetu koji se od 2010. do 2015. povećao s 15,5% na 17,3%, dok je njihov udio na Europskom kontinentu bilježi pad s 23,8% na 22,2%; u Americi živi 49% katolika, na Azijskom kontinentu 11% a u Oceaniji 0,8% od ukupnog broja katolika.

Što se tiče podjele po državama, prema podacima iz 2015. godine najveći broj katolika živi u Brazilu, 172 milijuna ili 26,4% ukupnog broja katolika Američkog kontinenta. Slijede Meksiko (110,9 milijuna), Filipini (83,6 milijuna), SAD (72,3), Italija (58,0), Francuska (48,3), Kolumbija (45,3), Španjolska (43,3), Demokratska Republika Kongo (43,2) i Argentina (40,8). Ukupan broj katolika u tih deset zemalja iznosi 717,9 milijuna odnosno oni čine 55,9% ukupnog broja katolika u svijetu.

Prema statističkim podacima za 2015. godinu u svijetu ima ukupno 5304 biskupa, 415.656 svećenika i 45.255 stalnih đakona. U promatranih pet godina zabilježen je porast broja biskupa za 3,9%.

Što se tiče podataka o svećenicima, dijecezanskim i redovničkim, godine 2015. zabilježeno je opadanje broja svećenika u odnosu na godinu ranije čime je preokrenut trend stalnoga porasta zabilježen od 2000. do 2014. Ukupni broj svećenika u svijetu smanjio se za 136, zahvaljujući

naglom opadanju broja svećenika u Europi, gdje ih je bilo 2502 manje, dok se njihov broj na ostalim kontinentima povećao: u Africi za 1133, u Americi za 47, u Aziji za 1104 a u Oceaniji za 82. Međutim, ukupan broj svećenika u svijetu u razdoblju od 2010. do 2015. povećao se za 0,83%. Zadržan je trend u kojem broj dijecezanskih svećenika bilježi rast a redovničkih pad.

Prema podacima iz 2015. godine broj stalnih đakona je u stalnom porastu. Od 2010. godine njihov se broj povećao za 14,4%, s 39.564 na 45.255. Porast broja stalnih đakona zabilježen je na svim kontinentima, najveći porast od 13,8% zabilježen je u Oceaniji, dok se u Americi i Europi njihov broj povećao za 16,2% odnosno 10,5%.

Ukupan broj zavjetovanih redovnika nesvećenika u svijetu bilježi u navedenom petogodišnjem razdoblju određeni pad s 54.655 koliko ih je bilo 2010. na 54.229 u 2015. godini. Najveći pad je zabilježen u Europi ali Europski kontinent zajedno s Američkim ima ujedno najveći broj zavjetovanih redovnika nesvećenika.

Ukupan broj zavjetovanih redovnica u svijetu bilježi pad od 7%, s 721.935 iz 2010. godine na 670.320 koliko ih je bilo 2015. Međutim, kad se promotri statističke podatke po pojedinim zemljopisnim područjima uočavaju s značajne varijacije: dok je u Africi navedenom razdoblju zabilježen porast od 7% broja redovnica a na jugoistoku Aziji od 3,9%, u Južnoj i Srednjoj Americi njihov broj je opao za 8,3%, u Sjevernoj Americi za čak 17,9%, u Europi za 13,4% a Oceaniji za 13,8%.

Zabilježeno je i blago opadanje broja svećeničkih zvanja, čime je nastavljen trend započet u prethodnom razdoblju, od 2011. do 2014. Godine 2015. ukupan broj bogoslova, dijecezanskih i redovničkih, iznosio je 116.843 dok je 2010. taj broj iznosio 118.990. Udio svećeničkih zvanja na milijun katolika je s 99,5 koliko je iznosio 2010. opao na 90,9 u 2015. godini. Promatrajući pojedina zemljopisna područja i tu se uočavaju značajna odstupanja: u Africi, naprimjer, broj bogoslova u tome petogodišnjem razdoblju bilježi stalni rast, uz ukupno povećanje od 7,7%, u Americi se pak bilježi stalno opadanje broja zvanja, a ukupno smanjenje iznosi 8,1%; na jugoistoku Azije nakon početnog rasta iz 2012., (+4,5% u odnosu na 2010.), slijedilo je značajno smanjenje u 2015. godini; u Europi se broj svećeničkih zvanja od 2010. do 2015. smanjio za 9,7%; opadanje njihova broja je zabilježeno također u Oceaniji, i to za 6,9% u odnosu na 2012.

Papin brzojav sućuti argentinskom narodu zbog poplava

Vatikan, 6.4.2017. (IKA) - Papa Franjo poslao je pismo nadbiskupu biskupije Santa Fe de la Vera Cruz i predsjedniku Argentinske biskupske konferencije mons. Joseu Mariji Arancedu, kako bi izrazio svoju blizinu argentinskom narodu koji proživljava teške trenutke. Naime, posljednjih nekoliko dana u toj južnoameričkoj zemlji padaju obilne kiše zbog čega je više od sedam tisuća ljudi evakuirano. Papa je u pismu, kako javlja Radio Vatikan, izrazio duhovnu blizinu onima koji su morali napustiti svoje domove i koji su izgubili sve, plodove višegodišnje žrtve i rada.

Papa je potom istaknuo da će molitvom i ohrabrenjem pratiti biskupe, svećenike i vjernike da u ovom trenutku potrebe budu blizu svojem narodu. Moli se i za vlasti, ustanove i dragovoljce kako bi surađujući u duhu jedinstva ponudili svim pogođenima svjedochanstvo bratske solidarnosti.

Franjevci traže od međunarodne zajednice da zaustavi nasilje u Siriji

"Iz Asiza se uzdiže molitva za sve one koji trpe u ovom trenutku. Nadamo se da će prevagnuti mir"

Asiz, 7.4.2017. (IKA) - Franjevci iz Asiza uputili su apel međunarodnoj zajednici da zaustavi nasilje u Siriji. U priopćenju koje je objavljeno 7. travnja, a koje je potpisao kustos Svetog samostana u Asizu o. Mauro Gambetti, ističe se: „To je rat. Pokolj za pokoljem. Rat je lice zla. Dužnost je međunarodne zajednice da zaustavi nasilje. To je dužnost svih nas. Neka se spase ljudski životi i neka se osigura humanitarna pomoć. Iz Asiza se uzdiže molitva za sve one koji trpe u ovom trenutku. Nadamo se da će prevagnuti mir."

Cvjetnica u Vatikanu

Papino bdjenje s mladima - Ne bojte se reći "da" Isusu

Vatikan, 9.4.2017. (IKA) - Cvjetnom nedjeljom počinje niz liturgijskih slavlja, koja se završavaju Isusovom mukom, smrću i uskrsnućem. To je središte kršćanske vjere, rekao je papa Franjo predvodeći slavlj 9. travnja, primjetivši kako sve to ima dvostruki okus slatkoga i gorkog. Tu slavimo Gospodina, kojega u Jeruzalemu narod uzvisuje, da bi dan kasnije tražio njegovu smrt. Ovaj Isus, koji po Pismima upravo tako ulazi u Sveti grad, nije opsjenar koji širi iluzije, prorok "New agea", prodavač dima – daleko od toga! On je jasno određeni Mesija, s konkretnom fizionomijom sluga, sluga Boga i čovjeka, koji ide podnijeti muku; Mučenik ljudske boli, upozorio je Papa. Ovaj Isus, koji prihvaća da ga se slavi, premda znajući dobro da ga čeka: „Raspni ga!" ne traži od nas da ga promatramo samo na slikama ili fotografijama ili u video zapisima koji kruže Internetom. Ne. Prisutan je u tolikoj našoj braći i sestrama danas, koji danas poput Njega trpe: trpe zbog robovskog rada, zbog obiteljskih drama, zbog bolesti. Pate zbog rata i terorizma, zbog interesa koji pokreću oružje i aktiviraju ga. Prevareni muškarci i žene, povrijeđeni u svom dostojanstvu, odbačeni. Isus je u njima, u svakom od njih, a s izobličanim licem i promukla glasa moli – nas moli – da ga pogledamo, da ga priznamo i volimo, rekao je papa Franjo. Nije neki drugi Isus nego isti onaj koji je ušao u Jeruzalem uz mahanje palminim i maslinovim grančicama. Isti onaj koji je pribijen na križ i umro između dva kriminalca. Nemamo Gospodina osim Njega: Isus, ponizni Kralj pravednosti, milosrđa i mira.

Na molitvenom bdjenju u bazilici Svete Marije Velike gdje se 8. travnja okupilo više stotina mladih papa Franjo istaknuo je kako mlade moramo svi slušati bilo na Svjetskom susretu mladih iduće godine u Panami, ali i na idućoj općoj sinodi biskupa, koja će biti posvećena upravo mladima. U to se mora uključiti vjernička i nevjerujuća mladež. Mladi se danas suočavaju s vrlo složenom svjetskom situacijom: nezaposlenošću, slabim mogućnostima obrazovanja, ratovima, izbjeglištvom, društvenim marginalizacijama i dezorijentacijom. Svijetu su potrebni mladi ljudi koji će neumorno predvoditi ljude prema boljoj budućnosti. Pri tome se ne smiju bojati reći "da" Isusu. Nije dovoljno pitati se „Tko sam ja?" već istinsko pitanje glasi „Za koga sam ja?" Papa je mladima na kraju dao „domaću zadaću" za Svjetski dan mladih 2019. u Panami: da se brinu o djedovima i bakama, da razgovaraju s njima, jer nam je danas više nego ikad potreban taj most, dijalog između starijih i mladih.

Nakon nedjeljne mise skupina poljske mladeži predala je mladima iz Paname križ koji će se nositi po župama u Panami, gdje će se 2019. godine održati 32. svjetski dan mladih.

Poruka američkih biskupa o Siriji

Američki biskupi traže od svoje vlade da „neumorno" radi kako bi postigla prekid vatre i političko rješenje u Siriji

Washington, 9.4.2017. (IKA) - Američki biskupi traže od svoje Vlade da „neumorno" radi kako bi postigla prekid vatre i političko rješenje u Siriji. Poziv je upućen nakon što je na zračnu bazu u Siriji ispaljeno pedeset devet raketa Tomahawk kao odgovor na napad kemijskim oružjem u pokrajini Idlib, koji se dogodio 4. travnja. U napadu na grad Khan Šaikun, koji drže pobunjenici, poginulo je više od 80 osoba, od toga 30 djece.

U poruci koju potpisuju kardinal Daniel DiNardo, predsjednik Američke biskupske konferencije, te biskup Oscar Cantu, njezin potpredsjednik, američki su prelati oštro osudili napad kemijskim oružjem, pritom ponavljajući poziv pape Franje da se mir u Siriji postigne „putem dijaloga i pomirenja". Podsjetili su da „sirijski narod očajnički traži političko rješenje".

Tražimo od Sjedinjenih Američkih Država da neumorno surađuju s drugim vladama kako bi postigli prekid vatre, započeli ozbiljne pregovore, omogućili pravednu raspodjelu humanitarne pomoći i potaknuli nastojanja za izgradnju uključivog društva u Siriji, koje će štiti prava svih svojih građana, uključujući kršćane i druge manjine, istaknuli su čelnici Američke biskupske konferencije. Pridružite nam se dok molimo zagovor Kraljice mira da humanitarno djelovanje te mirotvorstvo bude osnaženo u milosrdnoj ljubavi njezina Sina, Gospodina našega i Spasitelja Isusa Krista, ističe se na kraju poruke koju prenosi Radio Vatikan.

Na Cvjetnicu napadnuti kršćani u Egiptu

Kairo, 9.4.2017. (IKA) – Kršćanska zajednica u Egiptu bila je na Cvjetnicu, 9. travnja, metom dva teroristička napada u kojima je više desetaka ubijenih i ranjenih, izvijestio je Engleski program Radio Vatikana. U napadu na crkvu Sv. Jurja u Tanti sjeverno od Kaira ubijeno je 26 ljudi a ranjeno više od sedamdesetero. U Aleksandriji je eksplozija ispred katedrale Sv. Marka ubila 11 ljudi a ranila njih tridesetak. Koptski papa Tawadros II. bio je u katedrali, no ostao je neozlijeđen. Za oba napada odgovornost je preuzela tzv. Islamska država.

Papa Franjo izrazio je nakon molitve Anđeoskog pozdravljenja sućut svima pogođenima tim napadima i obećao svoju molitvenu blizinu žrtvama i njihovim obiteljima kao i cijeloj koptskoj kršćanskoj zajednici. Sveti Otac također je osudio trgovinu oružjem.

Skandinavski biskupi izrazili sućut stradalima u napadu

Kopenhagen, 9.4.2017. (IKA) - Izražavamo sućut obiteljima poginulih i ranjenih, kao i čitavom švedskom narodu u ovom trenutku tuge i nesigurnosti, izjavio je predsjednik Skandinavske biskupske konferencije i biskup Kopenhagena Czeslaw Kozon, nakon napada kamionom u Stockholmu. „U ovom se teškom vremenu osjećamo duboko povezanima s našom braćom i sestrama te ih pratimo svojom molitvom." Skandinavska biskupska konferencija obuhvaća pet država: Švedsku, Norvešku, Finsku, Dansku i Island.

Prilog dokumenti

Dati obrazloženje nade koja je u nama (usp. 1 Pt 3, 8-17)

Papina kateheza na općoj audijenciji u srijedu 5. travnja 2017. – Apel Svetog Oca

Draga braćo i sestre, dobar dan!

Prva poslanica apostola Petra nosi u sebi izvanredan naboje! Treba je pročitati jednom, dva, tri puta da bi se shvatilo taj izvanredni naboje: ona uspijeva uliti veliku utjehu i mir i pomaže nam shvatiti da je Gospodin uvijek uz nas i da nas nikada ne napušta, poglavito u najosjetljivijim i najtežim trenucima našega života. Ali koja je „tajna“ te poslanice, a na poseban način odlomka koji smo upravo čuli (usp. 1 Pt 3, 8-17)? To je pitanje. Znam da ćete vi danas uzeti Novi zavjet, potražiti Prvu Petrovu poslanicu i čitati je sasvim polako, da biste shvatili tajnu te poslanice. Koja je tajna te poslanice?

1. Tajna se krije u činjenici da taj spis ima svoje korijene izravno u Uskrsu, u srži otajstva koje se spremamo uskoro slaviti, pomažući nam tako shvatiti sve svjetlo i radost koji izviru iz Kristove smrti i uskrsnuća. Krist je uistinu uskrsnuo, i to je lijep pozdrav koji možemo jedni drugima uputiti na dan Uskrsa: „Krist je uskrsnuo! Krist je uskrsnuo!“, kao što se to čini u mnogim zemljama. Spomenuti se da je Krist uskrsnuo, da je živ među nama, da je živ i prebiva u svakome od nas. Zato nas sveti Petar snažno poziva klanjati mu se u našim srcima (usp. r. 16). Tu se Gospodin nastanio u času našeg krštenja i otud nastavlja obavljati nas i naš život, ispunjavajući nas svojom ljubavlju i puninom Duha. Eto dakle zašto nam Apostol preporučuje dati obrazloženje nade koja je u nama (usp. r. 16): naša nada nije neki pojam, nije neki osjećaj, nije mobitel, nije hrpa bogatstava! Naša je nada jedna Osoba, to je Gospodin Isus kojeg priznajemo živim i prisutnim u nama i u našoj braći, jer je Krist uskrsnuo. Slavenski narodi kad se pozdravljaju u uskrsnim danima, namjesto „dobar dan“ i „dobra večer“, kažu „Krist je uskrsnuo!“, „Christos voskrese!“ kažu jedan drugome; i čine to s radošću! Namjesto s „dobar dan“ i „dobra večer“ pozdravljaju se s „Krist je uskrsnuo!“

2. Shvaćamo dakle da se tu nadu ne treba obrazlagati toliko na teorijskoj razini, riječima, već prije svega svjedočanstvom života, i to kako unutar kršćanske zajednice, tako i izvan nje. Ako je Krist živ i prebiva u nama, u našem srcu, tada moramo također pustiti da se učini vidljivim, ne smijemo ga sakrivati, i da djeluje u nama. To znači da Gospodin Isus mora postati sve više naš uzor: uzor života i da mi moramo naučiti ponašati se kao što se On ponašao, da moramo činiti ono što je činio Isus. Nada koja prebiva u nama, dakle, ne smije ostati skrivena u nama, u našem srcu, bila bi to slaba nada, koja nema hrabrosti izaći van i pokazati se; naša nada, kao što se vidi iz Psalma 33 kojeg Petar citira, mora nužno izbiti van, poprimajući profinjen i sebi svojstven oblik miline, poštivanja, dobrohotnosti prema bližnjemu, i ići tako daleko da oprašta onome koji nam je nanio neko zlo. Osoba koja nema nade ne uspijeva oprostiti, ne uspijeva dati utjehu opraštanja i imati utjehu opraštanja. Da, zato što je tako činio Isus, i tako nastavlja činiti po onima koji mu daju prostora u svom srcu i svome životu, sa sviješću da se zlo ne pobjeđuje zlom, već poniznošću, milosrđem i krotkošću. Mafijaši misle da se zlo može pobijediti zlom, i tako čine osvete i tolike druge stvari za koje ni ne znamo. Ali ne znaju što je poniznost, milosrđe i krotkost. A zašto? Zato što mafijaši nemaju nadu. Razmislite o tome.

3. Eto zašto sveti Petar kaže da „uspješnije je trpjeti... čineći dobro, nego čineći zlo“ (r. 17): to ne znači da je dobro trpjeti, već da, kad trpimo za dobro, tada smo u zajedništvu s Gospodinom, koji je prihvatio patiti i završiti na križu radi našega spasenja. Kada dakle mi, u najmanjim ili najvećim situacijama našega života, prihvatimo trpjeti za dobro, to je kao da bacamo oko sebe sjemenke uskrsnuća, sjeme života i kao da činimo da u tami zablista svjetlo Uskrsa. Zato nas Apostol poziva uzvraćati uvijek riječima blagoslova (usp. r. 9): blagoslov nije formalnost, nije samo znak uljudenosti, već je veliki dar koji smo mi prvi primili i koji imamo mogućnost dijeliti s braćom. To je navještaj Božje ljubavi, neizmjerne ljubavi, koja je neiscrpna, koja nikada ne nestaje i koja predstavlja pravi temelj našeg spasenja.

Dragi prijatelji, shvaćamo također zašto nas apostol Petar naziva „blaženima“, ako budemo morali trpjeti zbog pravednosti (usp. r. 13). To nije samo iz nekog moralnog ili asketskog razloga, nego zato što svaki put kad zauzmemo mjesto posljednjih i marginaliziranih ili kad ne uzvraćamo zlom na zlo, već opraštanjem, bez osvete, opraštajući i blagoslivljajući, svaki put kad to činimo mi blistamo kao živi i sjajni znakovi nade i postajemo tako oruđa utjehe i mira, po Božjem srcu. I tako idemo kroz život s milinom, krotkošću, ljupkošću i čineći dobro također onima koji nas ne vole ili nam čine zlo. Samo naprijed!

Apel

Proteklih se dana u podzemnoj željeznici u Sankt Peterburgu dogodio teški atentat, koji je prouzročio žrtve i izazvao pomutnju u stanovništvu. Dok povjeravam Božjem milosrđu one koji su smrtno stradali u toj tragediji, izražavam svoju blizinu njihovim obiteljima i svima onima koji trpe zbog tog dramatičnog događaja.

Sa zaprepaštenjem svjedočimo posljednjim zbivanjima u Siriji. Izražavam svoju snažnu osudu zbog neprihvatljivog pokolja koji se jučer dogodio u provinciji Idlib, gdje su ubijeni deseci nenaoružanih osoba, među kojima i mnogo djece. Molim za žrtve i njihove obitelji i apeliram na savjesti onih koji imaju političku odgovornost, na lokalnoj i međunarodnoj razini, da se ta tragedija okonča i donese olakšanje tom dragom narodu koji je već dugo iscrpljivan ratom. Potičem također nastojanja onih koji, usprkos nesigurnosti i teškim uvjetima, ulažu napore da se stanovništvu toga kraja dostavi pomoć.